

SOME PAGES IN THE
ORIGINAL CONTAIN
FLAWS AND OTHER
DEFECTS WHICH
APPEAR ON THE FILM

Digitized in 2006
by
Thrinaina Informatics Ltd, Secunderabad, A.P., India.
(<http://www.thrinaina.com>)

From the original owned by
Sundarayya Vignana Kendram
and its partner Institutions

as part of the
British Library Endangered Archives Programme
supported by the
Lisbet Rausing Charitable Fund

Except for individual research purpose
any reproduction should be made with
written permission from the

Sundarayya Vignana Kendram,
1-8-1/B/25/A, Bagh Lingampally, Hyderabad - 500 044
Andhra Pradesh, India

COPYRIGHT STATEMENT

The copyright laws of the United States (Title 17, United States Code) and of India (Copyright Act of 1957) govern the making of photocopies or other reproductions of copyrighted material including foreign works under certain conditions. In addition, the United States extends protection to foreign works by means of various international conventions, bilateral agreements, and proclamations.

Under certain conditions specified in the laws, libraries and archives are authorized to furnish a photocopy or other reproduction. One of these specified conditions is that photocopy or reproduction is not to be used for any purpose other than private study, scholarship, or research. If a user makes a request for, or later uses, a photocopy or reproduction for purposes in excess of "fair use," that user may be liable for copyright infringement.

These institutions reserve the right to refuse to accept a copy order if, in their judgment, fulfillment of the order would involve violation of the copyright laws of the United States or India.

సుబ్బరాయగుప్త, గ్రంథి

అనుభవగృహవైద్యము

కాకినాడ, 1925

Record no. 436

Subbarāyagupta, Grandhi

Anubhavagr̥havaidyamu

Kākināḍa, 1925

Record no. 436

SUNDARAYYA VIGNANA KENDRAM

1-8-1/B/25/A, Bagh Lingampalli
Hyderabad – 500 044, Andhra Pradesh, India

Bibliographic Record Target

సుబ్బరాయగుప్త, గ్రంథి.

అనుభవగృహవైద్యము / ఇది గ్రంథి సుబ్బరాయగుప్తగారి స్వానుభవమువల్ల
కనిపెట్టబడినది.- 1. కూర్పు.- కాకినాడ : కోటమర్తి చినరఘుపతిరావు, 1925.

146 p. ; 18 cm.

Record no. 436

Subbarāyagupta, Grandhi.

Anubhavagr̥havaidyamu / idi Grandhi Subbarāyaguptagāri
svānubhavamuvalla kanipeṭṭabaḍḍinadi.- 1. kūrpu.- Kākināḍa :
Kōṭamarti Cinaraghupatirāvu, 1925.

146 p. ; 18 cm.

Record no. 436

35 mm microfilm

Image placement: IA IB IIB

Date filming began:

శారవ్య త ని త న ము
 చేట పా లెం
 ప్రపంచము పేరు తనుభవ గుహా ప్రాకారము
 గ్రంథకర (అంబి) బృహదాయుక్తు
 ప్రపంచము సంఖ్య 1756 బర్ష సంఖ్య

60
516.024
 సు. గ్రం - ౯
 1756

సా ర స్వ ర ని కే త న ము , వేట పా లెం. శ్రీ

గ్రంథసంఖ్య. 1756

615.8651
M5

యాగ్రంథమును యిందు క్రింద క్షణపటిది గా యుండు తేజీలాపల
చాతుర్యవివరములు.

1756

౬౯

శ్రీ మద్ధన్వంత్యోనమః

1756

అనుభవగ్రహవైద్యము

ఇది

1756

రాజవైద్య, గ్రంథి సుబ్బారాయగుప్తగారి

స్వానుభవమువల్ల కనిపెట్టుబడినది.

ప్రకటనకర్త,

కందుల గోవిందం,

బెజవాడ, కృష్ణాజిల్లా.

మొదటికూర్పు 1000 ప్రతులు.

కాకినాడ :

కోటమర్తి చినరఘుపతిరావుగారిచే

కాకినాడముద్రాక్షరశాలయందు

ముద్రించబడియి.

1925.

కొప్పేరెట్టు రిజవర్సు

[నెం 1-0-0-

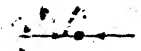
౬౯

శ్రీమద్వేదాంత్యై నమః.

అనుభవగృహవైద్యము.

ప్రకాశమున ప్రచురించుచు.

శ్రీమదాత్మజ్ఞానము దగ్గర నున్న జీవమును పాపములతో నుండి
పాపములను దూరమునకు నొకటికొకటిగా నొకటికొకటిగా నొకటికొకటిగా
నాశమునకు నొకటికొకటిగా నొకటికొకటిగా నొకటికొకటిగా
నొకటికొకటిగా నొకటికొకటిగా నొకటికొకటిగా నొకటికొకటిగా

పరమాత్ములకు బరమేశ్వరులు యిందులను సంపన్నులైన వేదములను
శ్రీమదాత్మజ్ఞానము నొకటికొకటిగా నొకటికొకటిగా నొకటికొకటిగా
నొకటికొకటిగా నొకటికొకటిగా నొకటికొకటిగా నొకటికొకటిగా
నొకటికొకటిగా నొకటికొకటిగా నొకటికొకటిగా నొకటికొకటిగా

కర్మములను యశ్వినీమతుల గాని నృపాధిపతుల భేదజార్యభా
గ్యులు యమరాజు పద్మభవుల బాణలీలైలుని కుసుమితార్యుని
కర్మములను యశ్వినీమతుల గాని నృపాధిపతుల భేదజార్యభా
గ్యులు యమరాజు పద్మభవుల బాణలీలైలుని కుసుమితార్యుని

మ. ధరకాండిన్యసగోత్రీమందలరుచుకా దాతృత్వభర్మంబులకా
 సరసుండై హితబంధుబృందములకుకా సాహాయ్యముజేయుచుకా
 వరపారాణము జెప్పక క్షిగనె నాపాక్షిమ్మవీయాగ్రాజుకా
 స్థిరతకా గొల్పెద బున్న యాహ్వయిని సచ్చేయింబులకా బొంబకా

మ. హటముజ్జేసి యెరుంగ బాల్మమున సాహాయంబునుకా బొందనే
 పటిమంబునన విద్యలందు ధరసంపాస్త్రీంచరే గుర్తులెం
 తటికార్యంబుల పూన్కిజేసితిని సందర్భంబులకా గ్రంధివేం
 కటసుబ్బాహ్వయ గుప్తనామమిల సంకాశంబునుకా దాల్పెడికా

మ. చలనం బెంతయు లేకచి త్తమున భాషానేవకై బూని వై
 త్యులలోనున్న తహాయశంబుగొన సంకోభిల్లుగ్రంధాలి వే
 డ్కలరారకా దగ ముద్రాణంబునకు వహ్వబూనె నెవ్వాడు కం
 దుల గోవిందము యీశుడాతనికి సంతోషంబునుకా గూర్చెడికా.

కా. సోపానత్రయ మొప్పి రమ్యముగ సంకోధించుచు న్వాప్యధులకా
 దీపింపు స్థురుయాంధ్రదేశమున సద్దేహంబు లన్నింట వి
 ద్యాపారీణులు సంతసంబలర త్రయంచుకా మదుల్మేచ్చకా
 కాపాడంగను వైద్యుడొ గృహము లీ గ్రంథంబుధాతీర్థిలికా.

కం. దనరకపాయ వర్ణముల ద్రవ్యగుణంబుల దీ ప్తిమించుచుకా
 ఘనతరమాణ్ణలేహ్యములు కాంచనవిద్రుమ లోహాభస్మముల
 గోనముల బట్టునట్టిదగు పుష్పెలూనర్చు విధానమొప్పుచుకా
 యనుభవగేహ వైద్యము సహర్షి శమకా యశభండు గావుతకా.

గీ. శోధనముజేసి చునమున నుగమ మొప్ప
 వ్యాధివర్ణించి వేగిర పాటులేక
 బాధదొలంగు జేసిన వైద్యుడెలవి
 సాభకుండగు జేవుడు సంతసించు.

గృహవైద్య మనగా యింటిలోనుండువారు ముందు
 ఆహారవస్తువులయొక్క గుణము దెలిసికొని వ్యాధులుపుట్టక
 నుండునటుల జాగ్రతగలిగి వర్ణింపవలసియుండురు. రోగములు
 బుట్టుటకు తినుబండారపువస్తువులయొక్క గుణమే ప్రాధాన్యము.
 భుజించు పదార్థములు దోషరహితములుగా నుండియుండిన
 ఆరోగ్యముగలిగియుండురనుటకు సందియములేదు. రుగ్మత గలు
 గుటకు అజీర్ణము ముఖ్యకారణము. జీర్ణకోశము బాగుగా
 కాపాడుకొనుచుండిన నిరామయులై సాఖ్యముగా నుండురు.
 అజీర్ణముచేసినటుల గనుపించిన ఉపవసించి జరరాగ్నిని బాగు
 పరచుటకంటె మేలైన చికిత్స మరియొకటి కన్పించదు. పసి
 విడ్డులకు అజీర్ణము జేసినపుడు పాలు నియమితముగా గుడుపుచు
 తల్లి జరరాగ్నిని వృద్ధిజేసికోవలయును. సంవత్సరమున కొకటి
 రెండు పర్యాయములు సుఖతరమైన విరేచనములకు దీక్షించిన
 అన్నకోశము పరిశుభ్రమగును. ఆముదమును రెండుమిరప
 కాయలు వైచి గాచి చారులో మిశ్రమ మొనర్చిగాని లేక
 కల్లముయొక్క స్వరసములోజేర్చి తేనె మిశ్రమము జేసిగాని
 త్రాగిన మిగుల సుఖతరముగా విరేచనములగును. తేనె జేస్తే
 యెడల ఆముదము బాగుగా చల్లార్చి కలుపవలయును. వేసి
 యున్న యొకల తేనె గలుపకూడదు. ప్రాణాపాయము గలిగి
 చును. అల్లము రసము తేర్చి అనుగున తేరిన తెల్లని పదార్థము
 (సున్నము) నువిడువవలయును. అల్లము సత్తు (సున్నము)

త్రీయక ఉపయోగించిన ప్రాణముదీయును. విషతుల్యము. ఈ విషయములు యింటివారు జ్ఞప్తియందుంచుకొన వలయును. మనము నిత్యముభుజించు ఆహారనస్తువులయొక్క గుణముల గ్రహించుట ముఖ్యముగాన వ్రాటిని యిచ్చుట దెలిపి పిమ్మట జ్వరాదిరోగముల చికిత్సలు వివరింపబడును.

—♦ ధాన్యము . ♦—

ధాన్యములలో పిన్నకుసుమ పెద్దకుసుమ రామసాగ రాలు ఢిల్లీబోగములు మొదలగునవి యనేకరకములు గలవు. అటులనేజొన్నలలోనుగలవు. పెద్దజొన్న పితపజొన్న తెల్లజొన్న యెర్రజొన్న మొదలగునవి కలవు. ఇందు రెండునెలలు మూడు నెలలు ఆరుమాసములకు ఫలించునవికలవు. కొన్ని వైత్యకరముల కొన్ని ఉష్ణకరములు. భూమికివ్యభజు ఎరువులబట్టికూడా ధాన్యాదులకు గుణములు గలుగుచుండును. ఇవి అనుభవము మీద మనకు తెలియుచున్నవి. పండిపెంటు యెరువుగా నుపయోగించి పండించుధాన్యము మిక్కిలి యుష్ణముగలిగించుటయె గాక మిగుల అనారోగ్యము కలిగించుచున్నది. ఇదిగాక పరివైరు కోసినపిమ్మట ఆభూములలో జనుము వైచుచున్నారు. అట్టిభూములందు పండించుధాన్యములు కూడా దుర్గణముల బుట్టించుచున్నవని అనుభవజ్ఞులు చెప్పుచున్నారు. పశువులకు వైచునట్టి ఆహారమునుబట్టియే పాలయొక్కగుణము మారుచున్నది. పశువులు అడవులలో యిష్టమువచ్చిన కనవుమేసి చెట్లయొక్క

ఆకుల భక్షించి క్షీరములోసంగిన పరిశుభ్రముగాను ఆరోగ్యకరముగాను యుండును. గృహమునందు గట్టివైచి కొబ్బరిచెక్క తవుడు మొదలగునవి వైచి పాలు బ్రీతికికొనిన నిస్సారములు గానుండును. చెన్ననగరమందు బ్రీతుకు యావుపాలగుణము బరీక్షించిన మనకు తెలియగలదు. పాలయొక్క గుణమే కనుమించదు. ధాన్యాదులను మనపూర్వులు భూపుటము (పాతర) వేయనిది ఉపయోగించువారుకారు. ఇప్పుడు పాతశ్శెట్టివోయెరుంగరు. కొట్లలోపోయుచున్నారు. భూపుటమువలన ధాన్యాదుల దుర్గణములు దొలంగును. సామాన్యముగా నిప్పటికి బాలింతరాండ్రికు పాతరబడ్డ ధాన్యపుబియ్యమే వాడుటకలదు. వంటపాత్రలలో దోషాదోషములు బుట్టుచున్నవి. పాకమునకు మట్టికుండలే (మృణ్మయపాత్రలు) శ్రేష్ఠము. మృత్తికాపాత్రలు ధాన్యాదుల దోషములు కొంతవరకు బాపగలవు. ఇప్పుడవి మోటుఅయినవి. ఇత్తడిపాత్రలు రాతి వెండి (జన్మరుసిల్వరు) మొదలగు పాత్రలు వాడుచున్నారు. ధనికుల యిండ్లలో క్షీరములుకూడా ఇత్తడిపాత్రలలో గాయుచున్నారు. ఇవియే రోగములు బుట్టించుటకు కారణములని జెప్పవచ్చును. సాధారణముగా వైద్యు లిప్పటికిని కషాయాదుల మృత్తికాపాత్రలలో గాయించుట మీరుగనుగొనుచునే యున్నారు. ఉదకపానమునకు రాగిపాత్రలుపయోగించుటకు మిగులమంచిది.

— ధాన్య విశేషములగుణము —

ఎఱ్ఱరాజనాలు—ఇవి ధాన్యములో శ్లేష్మమైనవి. వాత పితృకఫముల హరించును. ప్రణముల హరించును. జ్వరముల హరింపజేసి బలమొనంగును. శుక్లవృద్ధిగలిగించును.

తెల్ల రాజనాలు—నల్ల రాజనాలు—ఇవి కొంచెము తక్కువ గ ఎఱ్ఱ రాజనాల గుణము కలిగియుండును. ఈ ప్రాంతమందు ఎలవడాలు బుడమ (జలమ) వడ్లుగలవు. ఇవి యెందులజేరునో జెప్పట శినుభవములేదు. ఎలవడాలు పైపొట్టు తెల్లగానుండి లోపల బియ్యము కొంచెము ఎఱ్ఱగానుండును. ఇవి మేహశాంతిని గలిగించును. శ్రీలకు కుసుమరోగము (చీరెలు విడచుట) లందు ఎలవడపు బియ్యపుతపుడు శర్కరగలపి యొసంగిన నివారించుటకలదు. ఇక బుడమవడ్లు పైపొట్టు కొంచమునల్లగానుండి లోపలి బియ్యము యెఱ్ఱగానుండును. ఇవి పైత్యాజీర్ణములు గలిగించును. నివారిధాన్యము శీతలముగను మలబద్ధకరముగ నుండును. వాతకఫముల బుట్టించును. వైత్యము నడంచును. క్రొత్త ధాన్యములు శ్లేష్మమును బుట్టించును. ప్రాంతవిషాధ్యకరము. సంవత్సరమునకు వైబడినవి యెఱ్ఱము (తేలిక) గానుండును.

జొన్నలు—(యావనాలు) రుచికరముగను మలబద్ధకరముగను రూక్షగనుండును. వీర్యమును బెంచును. రక్తవికారము బోనడంచి హృదయమునకు మేలొసంగును. శ్లేష్మవైత్యముల హరింపజేయును. తెల్లజొన్నలు గిడ్డజొన్నలు ఎఱ్ఱజొన్నలు

(పాలాపుజొన్నలు) మొదలగునవి వైత్యకరములని తెలియవచ్చుచున్నది.

వెనురుబియ్యము—రూక్షగను కషాయముగను కారముగను మూత్రబద్ధకరముగను వాతపితృముల జేయునవిగా నుండును. కఫముచుహరించును. యవలు (గోధుచుజాతిగోవి) వైత్యకఫ రక్తదోషముల హరింపజేయును. అగ్నిదీపనము బుద్ధి స్వరమును వృద్ధి నొనరించును, మేహ దాహము లొనరించును. ప్రణములయందు పథ్యము వాతమును వృద్ధి గావించును. చిక్కినవారిని స్థూలమొనరించును.

గోధునులు—ధాతుపుష్టి బలము కలిగించును. శరీర వృద్ధిని గావించును. వాతము వైత్యము మూత్రదోషము వీటిని నివర్తింపజేయును. గురువుగా నుండును. గోధుమరొత్తైలురాత్రి భుజించుట యుత్తము బాగుగా విరేచనము గావించును. దేహమునకు పుష్టిబలమొనంగును. ఇవి సర్వవ్యాధులకును పథ్యకరము రొత్తైలుకంఠై గోధుమాన్నము తేలికగా జీర్ణమగును జ్యోతుకు గోధునుజాన మిసులహితకరము.

వరికెలు—(వరికోసుధురో రూక్ష: కషాయో వాతపితృకృత్) మధుగముగను రూక్షగను కషాయముగానుండును. వాతపితృముల కలిగించును.

ఆఘ్ని—(కోదోహ:) మూత్రరోగము వాతము శ్వాస వీటినడంచి అగ్నిదీప్తి నొనరించును.

—♦ కం గ్వా ది త్య ణ ధా న్య ము లు ♦—

కంగు—(కొఱ్ఱలు) కోదానము (వరిగలు) నీవార (నివ్వరివడ్లు) శ్వామాకము (చామల) శిశిరము ప్రకాంతికము మధూళికము గ వేధుకము (అడవిగోధుమ) కాండలోహితము యివి తృణధాన్యములు లఘుప్రగాను లఘు. వాతమును గలి గించును. మలమూత్రబంధకములు వాతవైత్యముల హరింప జేసును. కొఱ్ఱలు విరిగినయంగముల నెకటిగా జేర్చును. పుష్టి నిచ్చును. కఘమును హరింపజేయును. గురుత్వము నెరవించును. లంఘనము లుంచినపుడు కొఱ్ఱవారికమును జేయింతురు. అనగా కొఱ్ఱజావను తాగింతురు. ఇంక కొత్తరాతి భేదము లేదు.

ఆళ్లు—మునుగు బంధించును. విషమును హరింప జేసును.

—♦ శిం బీ ధా న్య ము లు ♦—

పెసలు కంగులు చిరునెనగలు యీ మొదలగునవి శింబీధాన్యమే లభింపను. మలబద్ధము గావించును లఘుప్ర గానుండును. రక్తవైత్యము మేదస్సు శ్లేష్మము వీటికి హిత కరములు.

పెసలు—స్వల్పముగా వాతము నొనరించును. పిల్లి ప్పెసలు శ్లేష్మతమము. ఇందు నల్ల పెసలు పచ్చపెసలుగలవు.

పసపుపచ్చపెసలు సోలాపూరు పండాఠిపురం మొదలగుచోట్ల గలవు. పెసలు వైత్యతాపము అతిసారము ప్రమేహము రక్త వైత్యము వీటిని నివర్తింపజేయును. పెసరపప్పుకట్టు పథ్యకారి.

కందులు—ఇందు తెలుపు యెరుపు రంగులుండును. వైత్యము గృహణమూత్రకృచ్ఛము వాతము ప్రాణములు అతి మూత్రము వీటిని బోగొట్టును. తెల్లకందులు అపథ్యకరము. కడుపుబ్బరము మలబద్ధకము. వాతపిత్తముల జనింప జేసును. కందిపప్పు నీటిలో జేర్చి కాచి దానిలో తాలింపుబెట్టి పథ్యకా రుల కుపయోగింతురు, దీని కందికట్టుయందురు.

మినుములు—గురుత్వముగను శీతలముగ నుండును. శ్లేష్మవాతముల గలిగించును. శరీరపుష్టి శుక్ల వృద్ధిగా వించును. క్షయరోగము హరింపజేసును. మినపగా రెలు మేహమునడచి బలమొసంగును. మినుపఆవిరికుడుము బలమొసంగును. అజీర్ణ ముగావించును. మినుములు వేయించి విసరిపిండిజేసి తాటిబెల్లము ఆవునెయ్యికలపి భుజించిన దారుణమునడచి శరీరపుష్టి వీర్య వృద్ధి నొనరించును. పూర్వము మనుగుడుపులంగు. మినపముద్దల బెట్టుట యాచారము. మిగులహితకరము. ఇప్పుడవి మోటు అయినవి.

ఉలవలు—ఉడక బెట్టినవి (గుగ్గిళ్లు) కారముగను కషాయముగను రక్తవైత్యమును బుట్టించునవిగను దాహమును

బుట్టించుచువిగను ఉష్ణవీర్యకరముగను యుండును. శ్వాసకాస కఫము హిక్క అశ్మరి దాహము పీనసచమటజ్వరము క్రిమి వీనిని బోగొట్టును. ఉలవకషాయమును జ్వరితులకు దారకము గా నుపయోగింతురు. ఉలవలతో నల్లేరుకాడలజేర్చి రుబ్బి వడి యములబెట్టుదురు. ఇవి సంజాలందు మిగుల పథ్యకరము.

శనగలు—ఇవి రక్తవైత్యమును దొలగించును. కఫము నుబోగొట్టును. మలబద్ధకము. వాతముగావించును. మృష్ట్యువును శాంతిపఠమును అపానవాయువును బుట్టించును. వేయించినశన గలు శరీరకాంతి బలముగలిగించి వీర్యమును వృద్ధి నొనరించును.

అలచందలు—(బొబ్బర్లు) గురుత్వము మలాభీర్షుద్ధి గావించును. కఫమునణచి రుచిని బుట్టించును. వైత్యమునొన రించును.

అరుములు—జ్వరమునుబుట్టించును. శుక్లస్వప్తము గావించును. కఫవాతవైత్యముల బె చును. మూత్రపురీషము లొన రించును. దగ్గులకు మేలునిచ్చును. వాంతి నేత్రోగము శోష యివి మాన్పును. దాహమును బుట్టించును.

లంకలు—యివి నైజాముమొదలగు ప్రదేశములలో గలవు. వీనిపప్పు శనగపప్పుతుల్యముగానుండును. ఏటిపీడి పిండినాటల కుపయోగించును. వాతము గురుత్వముగావించును. రక్తవైత్యము జ్వరమునణచును.

పెసరకట్టగాచు విధము—అర్ధాధక ప్రమాణముగల నీటిలో రెండు ఫలముల పెసరపప్పు జేర్చి నాలగవభాగము

మిగులునలుల గాచి గిలకొట్టి వడియగట్టుకొని దానిమ్మపండు నైధవలవణము శొంఠి ధనియాలు వీనిచూర్ణము కాలు కర్షప్రమాణముగను పిప్పళ్ళు జీలకర్ర యివి శాణప్రమాణము లుగను గలపి సిద్ధము జేయవలయును. పథ్యకారి.

అన్నము—బియ్యము చక్కగా కడిగివండిన యన్నము మిక్కిలిశ్రేష్ఠము. చిత్రీమూలము శొంఠి వీనితేలికషాయముల తో పచనము గావించిన యన్నము వాతాతులనణచును. త్వరగా జీర్ణమగును. బియ్యము కొద్దిగా వేయించి వండిన యన్నము (దీనినే సాజ్జయందురు. ఉపవాసములందు కొండ రుకయోగించు చుందురు) తేలికగానుండును. జ్వరాజీర్ణము లందు ముఖ్యము గాడిదెపాలతో వండిన యన్నము క్షయల ణంచును. వేడియన్నములో గేదెపెరుగు గలపి భుజించిన ప్రహణి రక్తగ్రహణులు గట్టను వేడియన్నముతో గాచిన లదిమ్ము తలనెస్సి మెడలనెప్పులు మాడుపోటు యివి హరించును. ఆవుపాలు కాచి కొద్దిగా వేడియన్నమువైచి శొంఠిపా నము చేర్చి తోడుబెట్టి ఉదయకాలమందు సేవించిన శరీరము నకు మిగుల సాఖ్యము గలిగించును. చల్లారిన అన్నము అజీ ర్ణము గలిగించును. బియ్యము సడింపులు (మిగుల అరుగడంచినవి) బలము నివ్వజాలవు. కొంచము తవుడుతో గలసి యుం డుట మంచిది.

వేపుడుపిండి—బియ్యము కొంచెము నూకగావిసిరి ముందు పాత్రలో తాలింపుసిద్ధమునర్చి తదుపరి నీరుజేర్చి.

నూకవైచి సిద్ధముచేసి ఉపవాసములందు వినియోగింతురు. కొందరు పెసరపప్పుగాని శనగపప్పుగాని కలపి వండుటయు గలదు. ఇది ఉష్ణము జేయును. అజీర్ణ మొనరించును.

ఉప్పుబియ్యము— ధాన్యమును వ్రుడికించి ఎండబెట్టి బియ్యము చేయుదురు. ఇవి త్వరలో జీర్ణించును. యిడ్డెనులకు పొంగుటకు వీనిపిండి నుపయోగింతురు. అన్నము కొంచ మాలస్యముగా నుడుకును. చెన్ననగరము మొదలగు ప్రదేశములందీ బియ్యము దప్ప పచ్చిబియ్యము వాడరు.

పాయసము (పరమాన్నము)— పాలు బియ్యము శక్కరగాని బెల్లముగాని గలపి వండునది. ఇది గురుత్వము అగ్నిమాంద్యము వైత్యము కాక విరేచనబద్ధకము కఫము వీటిని బుట్టించును. వీర్యపుష్టి బల మొనంగును. అపథ్యకారి.

సగ్గుబియ్యము— దీని జావ తేలికగా జీర్ణమగును. ఉముగావించును. వాతము హరించును. దోషజ్వరము గలవా పాలతో జావకాచి యొసగుటమందిది. జావలతో పంచద (శర్కర) చేర్చకూడదు. పరమాన్నము కూడాచేయుదురు.

మొక్కజొన్నలు— వీటియన్నము వాతముగావించును. మిగుల బలకరము. త్వరగా జీర్ణముకాదు. ఇవి పేలములుగా వేయించి భక్షించుచుండును. వీటికంకులు (పొట్టలు లేకబుట్టలు) కాలిచి భక్షించిన రుచిగానుండును. నీటిలో నుడువబెట్టియు తినుటకలదు.

రాగులు— (తమిదెలు) సంకట బలమునిచ్చును. ఉష్ణము తగ్గించును. వీనిపిండిజావగాచి కొంచము లవణము మజ్జిగ (చల్ల) జేసి వేసవికాలమందు మధ్యాహ్నము దాగినయెడల తాపముదీర్చి యుష్ణమణింతును. జానకు నీరుగట్టకుండా మెట్టపెరిగిన తమిదెలు నాణ్యము. యీజావ స్త్రీల కుసుమవ్యాధి పోగొట్టును.

ఆరిగెలు— ఇవి వాతము వైత్యము గావించును. అపథ్యకరము.

గునుగులు— ఇవి తృణజాతిలోనివి లంఘనములందు దారకమున కుపయోగించు చుండుట దోషహరమనియు తేలికగా జీర్ణించునవియనియు జెప్పనగును.

—♦ జ ల ము ♦—

నీరును వడియబోసి శుభ్రమొనర్చి పానము చేయవలయును. భోజనమున కాదియందు జలపానమొనర్చిన జరరాగ్ని తగ్గి శరీరమును కృశింపజేయును. భోజనాంత మందొనరించిన ఘ్రాల్యము (దేహముపెరుగుట) కఫము వీనిని కలిగించును. భోజనమధ్యమందు ఒకపానమొనర్చిన ధాతుపుష్టి జీర్ణము సుఖము కలిగించును.

శీలోదకము— “శీతంమదాత్యయగ్లాని మూర్ఛాఛర్ది శ్రమ భ్రమాకా” బడలిక మూర్ఛవాంతి చెనుట భ్రమదప్పుట ఉష్ణము తాపము పిత్తరక్తము విషము వీని నివారించును.

వ్యాధివలన దుర్బలముజేందిన వారికి స్వల్పమైన చల్లని నీరు కూడా యోసగదగదు.

ఉష్ణోదకము—“దీపనూ పాచనం కంఠ్యలఘుష్ణం వస్తి శోధనం” కంఠమునకు హితకరమైనది మిగుల లఘుకరము. మూత్రమును శుద్ధిగావించును. ఎక్కిళ్ళు వాతము శ్లేష్మము నూతనజ్వరము దగ్గు అజీర్ణము ప్రకృతశూల పీనసము శ్వాసము వీనియందును వమనవిరేచనము లందును పథ్యకరము. కాచుట లో పొగలేని యెర్రోటి నిప్పులపైని మట్టిపాత్రలో నెమ్మదిగా గాయవలయును.

నారికేళోదకము (ఎళనీరు)—కొబ్బరిబొండ్లమునీరు శుక్ల వృద్ధిగావించును. శీతలమైనది. మూత్రమును శుద్ధిగావించును దాహవైత్య వాతముల నివారించును. క్షయరోగులకును మిగుల యుపకారి.

—♦ క్షీ ర ము లు (పాలు) ♦—

సర్వజంతువుల పాల కర్మభాగము నీరు పూరించి జల మంతయు శుష్కించి (యిగిరి ఇంకి) పాలు మిగుల సటులకాచ బడినవి హితకరములు. పాలన్నిటిలో ఆప్రపాలు శ్లేష్మమైనవి ధాతుక్షయము గలవారికి హితకరము. ధారణాశక్తినిచ్చును. స్త్రీలకు చనుబాలను వృద్ధి కావించును. శ్రమ భ్రమ మదము శ్వాసకాశలు మిగుల దప్పి ఆకలి జీర్ణజ్వరము మూత్రోక్తచ్ఛము క్షయము పిత్తము వీనిని పోగొట్టును. ఆప్రపాలలో నాలుగు

కరకఫముల చెక్కలు జేర్చికాచి రాత్రీభోజ నానంతరము త్రాగి పండుకొనిన లఘువుగా విరేచనము గావించును.

ఎనుము (బరె) గేదే) పాలు—అగ్నిదీపనముగల వారికి నిద్రలేని వారికి హితకరము. గురుత్వ మొనరించి శీతవీర్యము గలిగించును. పాలగుణము జంతువుల యాహారమును బట్టిమారుచుండుట కలదు.

నేకపాలు—మిగుల లఘువుగా నుండును. శోషజ్వరము శ్వాసము రక్తపిత్తము అతిసారము వీనిని పోగొట్టును. బుద్ధికి బలమొసంగును. తెలివి గలిగించును. పసిబిడ్డల బంచుట కనుకూల మైనవి.

గొత్తెపాలు—ఎక్కిళ్ళు శ్వాసము వైత్యము కఫము వీని బుట్టించును. వాతవ్యాధి నడంచును. హృదయమునకు విరోధమైనవి.

చనుబాలు—తీదోషముల హరించును. వైత్యవాతములు సన్నిపాతములు నేత్రోరోగములు మొదలగు వాటిని పోగొట్టును. మిగుల హితకరమైనవి. ఇవి తక్కిన పాలనలె కాచ కూడదు. కనులకు ఉష్ణముజేసిన చనుబాలలో దూది తడవైచిన బాగుగా నిద్రబట్టును. చనుబాలు ఆయురము నేకము గావించి నూతున మర్దించిన శిరమున వేసికొగ్గి నికుర బాగుగా బట్టును.

గాడిదేపాలు—ఇవి స్తన్యములవలె పలచగా నుండును. మిగుల కాకజేసి చల్లారును. శిశువుల ఉబ్బిన దగ్గులు కాసలు కరపాలులు విడచి విడచి నచ్చు జ్వరములు హరింపజేయును. తేలికగా జీర్ణమగును.

—♦ శాకములు (కూరలు) ♦—

చెంచలి—మిగుల అగ్నిదీప మొనరించును. వీర్యవృద్ధి గావించును.

చిలుకకూర—త్రిదోషముల హరింపజేయును. లఘుప్రగ నుండును. మలబద్ధకము గావించును. గ్రహాశి మూలవ్యాధుల పోగొట్టును.

చక్రవర్తికూర—త్రిదోషహరము మలమును భేదించును.

కాచికూర—త్రిదోష కుషహరము. రసాయనతుల్యము సుక్లవృద్ధి గావించును. స్వరమునకు హితమైనది. దేహము నను స్వస్థత కలిగించును.

పులిచింత—గ్రహణి ఆర్యస్సు (మూలవ్యాధి) వాత, క్షేష్ణము వీనియందు పథ్యకరము. అగ్నిదీపన మొనరించును. మలమును గట్టిపరచును. లఘుప్రగా నుండును.

చిట్టికూర—హూషి గనుండును. మధురపాక రసము గలది. లఘుప్రగా నుండును. మదము పిత్రము విషము రక్తము వీనిహరింప జేయును. విషజుతువులు కాటుదినపుడు నాభి సాపాణాదుల దినపుడు చిట్టి వేరుల రసము త్రాగించిన ప్రాణ

మును కాపాడును. దీర్ఘ కాలము ఔషధముల సేవించినవారికి యీకూర దినుపించి పిమ్మట పథ్యమును మాన్పింతురు.

గలిజేరు—తెల్ల ఎట్టి గలిజేరులు—కరివేప—ఇవి అగ్నిదీపన మొనరించును. మలామల భేదించును. విషము శోధ (నంజు) కఫము వాతము వీనిని పోగొట్టును. కరివేపాకు వేయించిన మిరియములు కొంచెము ఉప్పు నూరి మూత్రలోన రించి పెరుగుతో నొసగ గ్రహణులు దొలంగును. లేక కరివే పాకు లవణము మర్దించి పెరుగుతో గ్రోలినను గ్రహణములు హరించును.

మోతికూర—హూషి గ నుండును. మలమూత్రముల బంధించును.

మునగకూర—విరేచనము గావించును. ఉబ్బు వ్యాధి నడగించును. పుష్టికరముగా నుండును.

సదాపకూర—మూలవ్యాధి త్రిదోషముల హరింప జేయును. జ్వరాతి సారముల గట్టించును. బుద్ధిని హెచ్చించును. దీని యూకురసము పొంగించి పశివిడ్డల కొసంగిన శ్వాసకాసల గట్టించును. వాతమును పోగొట్టును. ఇది కస్తూరికి తుల్యము

(హత్వాష్ట్రీ)—పొన్నగంటికూర—మలబంధన కారి. రక్తవికారము కుష్టు వైత్యము వీనిని బోగొట్టును. నేత్రరోగ ముందు పథ్యకరము. దీనిని నేత్రములపై గట్టిన నేత్రరోగ ముల నడగించును.

ఎలక చెవి—మూత్ర కఫ క్రిమి రోగముల బోగొట్టును. లఘువుగా నుండును. గర్భములో జంతువు లున్న యెడ దీని భక్షణము ప్రాముఖ్యము.

గొబ్బికూర—శూల విషము అనాహ వాతము మల బద్ధము పాండురోగము నంజు ఉదరరోగము మూత్రబద్ధము వీనిని బోగొట్టును.

తెల్లతోటకూర—కడుపుబ్బర మొనరించును. వైత్యమును దొలగించును. వాతకఫ గురుత్వముల బుట్టించును. ఎత్తితోటకూర అల్పదోషముగలది. కఫము బుట్టించును. మిక్కిలి గురుత్వము లేనిది.

కొయ్యతోటకూర—దీనికూర మిగుల కాకనిచ్చును. వాతరోగులకు హితకరము. వైత్యమేహశూలల బుట్టించును.

ముండ్లతోటకూర—ఇందు తెలుపు ఎరువు జాతులు కలవు. దీనికూర మేహవైత్యముల నణించును. స్త్రీలకు పాల బడును. దీని వేరు నూరి యుడికించి గట్టిన నెత్తురుగడ్డలు వడిసె గడ్డలుపక్కమై పగులును. వేశ్యకషాయము తేలువిష. కడుపునొప్పి మూత్రోనాళము మంట హరించును.

దొగ్గలి—ముండ్లదొగ్గలి—త్రిదోషహారము. వీనికూర పథ్యకారియనివెప్పుచున్నారు. గ్రంథములందుగనుపించదు. యీ జాతి సాధారణముగా ముండ్లతోటకూర జాతిలోనే చేరవచ్చును.

తుమ్మికూర—వాతము పిత్తము గురుత్వము వేడి వీనిని గలిగించును. తమక శ్వాసము కామిల నంజు క్రిమి ఆముము కఫము వీని నణగించును. విరేచనము గావించును.

సరస్వతీకూర—ఆయువును జెంచును. విరేచనముగా వించును పిచ్చిని బోగొట్టును. వాక్కుస్వరము జ్ఞాపకము వీని నొసంగును. శ్వాసకాస కఫముల బోగొట్టును.

వాయంటాకు—ఇది కొంచము వాసనగాయుండును దీనిని కొన్ని తావులనండుదురు. దీనిరసము కాక వైత్యముగా వించును. అగ్నిదీప్తినిచ్చి హృదయమునకు మేలుగావించును. సమస్తకర్ణ రోగములు వ్రోణములు క్రిములు మూలవ్యాధి హరించును. దీని యాకురసముచెవిలో విండిన పోటుమానును. ఆకునలచిమాడున గట్టిన మాడు పోటుహరించును. దీనినినూరి కట్టిన వ్రణములుమానును. దీనియాకునూరిచర్మముపైన గట్టిన యెర్రబడును. దుష్టనీరును లాగును. మాడున గట్టినపుడు మధ్యమధ్య దీసి నీరు పిండుచుండవలయును.

గాడిదెగడపోకు—ఇది మిగులచేరు. వంటకు పనివడగు. వాతము సర్వవిషములు క్రిమిరోగము తామరిపొడలు చిడుము మొదలగు చర్మరోగములను మాన్పును. ఇది నూరి మూత్రోనాళానాగినో కడుపునొప్పి ముట్టుశూలను హరింపజేయును. చేలి జ్వరముల కట్టించును. యిది ఎండబెట్టి ఘోర్ణ మొనర్చి యొసంగిన నంజులను బాగుపరచును. ఆకునూరి ఆముదమున గలిపి

పూసిన పసికూనల కరపాణులు మానును ఆముదములో జేర్చి కాచియిచ్చిన బిడ్డల కడుపునెప్పలు హరించును. ఆకులను ఆముదముతో నుడికించి గట్టిన వరిబీజములు బిళ్ళలు మొదలగు నవి హరించును.

చింతచిగురు—ఇది పప్పులో వేయుచుండురు. ఉష్ణవైత్యముల గలిగించును. నాతము మూలవ్యాధి గుల్మము క్రిమి దురద విషము వీటిని హరింపజేయును. కడుపుకుట్టు నీరసము గురుత్వము అగ్నిమాంద్యము గలిగించును. దుష్టనైత్తురు గలిగించును. చింతచిగురు చింతకాయచేర్చి పప్పులో వండిన చామకూర యింటిచూరులో బెట్టిన నిప్పులేకుండా మంచునని పెద్దలు సామ్యము జెప్పుచుండురు. అనగా నంత వేడియున్నదనుట ఎండి చిన చిగురున కీగుణములు మారును. దీనిని పథ్యకరముగా నెంచుచున్నారు. ఎంచుచిగురు పొడుముగొట్టి పప్పులో వేయుదురు. రుచిగానుండును.

చామకూర—మూలవ్యాధి మూత్రోక్తుచ్ఛము అగ్నిమాంద్యము మూత్ర బద్ధకము హరింపజేయును. గురుత్వము కఫ వాతముల బెంచును.

గొబ్బికూర—నీరుగొబ్బి వీనిసమూలము కషాయము గాచియొసంగిన నంజులు హరించును. నంజురోగులకు దీనికూర మిగుల పథ్యము. వీనివేళ్ల కషాయము మేహశాంతినిచ్చును ఉదరము మూత్రోక్తుచ్ఛముల బాగుపరచును.

బుడ్డబుడుసాకు—దీనియాకు కొంచె మించుగా కాక రాకువలెనుండును. దుంపతీగె జాతులు కలవు. కాయలు బోలు గానుండును. వత్తిన పక్కుమనును. దీనికూర వైత్యవాతముల నడచును. విరేచనముగావించును. ఈయాకుపచ్చపెసరపప్పులో జేర్చి రుబ్బి అల్లుబోసిన భక్షించిన మిగుల మేలుగావించును. దీనియాకు చూర్ణము సున్నిలో జేర్చి నలుగువెట్టుకొనిన శరీర కాంతినిచ్చును.

చిటకతోటకూర—ఇదే దొగ్గలికావచ్చును. త్రిదోషములనణచును. రక్తదోషముక్రిమిరోగము విషము అస్మగ్ధరము కుసుమ రోగము వీటినణించి అగ్నిదీప్తి నొసంగును.

చిట్టింటికూర—దీని యెండబెట్టి వరుగుజేసి వండుట కలదు. ఇది అంతపథ్యకారికానేరదు. దీనిగుణము విచారణీయము కొండపిండి—(పాపాణభేది) మూత్రోబద్ధకము దొలగించును. అశ్మరీవ్యాధులు (అంగమందురాళ్లుగట్టు) మాన్పును. ఉబ్బు శూల శుక్లదోషము గుల్మము మూలవ్యాధి వ్రణములు అత్తిమూత్రము వీనిని హరింపజేసును. కూరవండుట కలదు. రుచిగానుండును.

పుదీనా—దీనిని వేయించి పచ్చడి (చట్నీ) వేయుదురు అజీర్ణము వైత్యము వాతము వీని హరింపజేసును. వాంతుల గట్టించి అగ్నిమాంద్యము అరుచుని దొలగించును. కడుపునొప్పి హరింపజేసును. సర్వరోగములను దొలగించును.

అవిసెకూర—విరేచనము జేయుచును. అగ్నిదీపి నిచ్చును. విషహరము అరుచిపోగొట్టును. వైత్యము నణచి ఆరోగ్యమొసంగును.

సీకాయాకు—దీనిని వేయించిపచ్చడిజేయుదురు. వైత్యములరుచి వీనిని బోగొట్టి జఠరదీప్తి మొసంగును. విరేచనము గావించును. దీనికాయల రసముతో తలరుద్దుకొనిన మిగుల మంచిది. నేత్రములకు హితమొసంగును.

గోంగూర—ఇది రుచిగానుండును. వైత్యమును బుట్టించును. మలబద్ధకమును బోగొట్టును. రక్తవృద్ధి నణచును. రేజీ కటిగలవారికిది పథ్యకరము. ఇది వేయించి ఉప్పుజేర్చి పచ్చడి బెట్టుచుండురు. పాతపచ్చడి పథ్యకరము రుచినిబుట్టించును.

కొంతిమెర—ధనియాలఆకు ఇది లేతది సువాసనగాయుండును. చారుమొదలగు వాటియందను పచ్చడులందును వేయించుదురు. ముదిరనఆకు చాలా వైత్యమొనరించును.

బొడ్డుపాయల—ఇందుపుల్ల పాయల పిన్న పాయల భేదములుగలవు. రుచికరముగానుండును. ఉష్ణముగావించును. సంగ్రహణి అశ్మరి మూలవ్యాధి నీరుచురుకు వీనిని పోగొట్టును వాంతివికారము వైత్యముల నణచును. త్రిదోషహరమైనది. విశేషముగా దినన శ్లేష్మముబుట్టించును. కండ్లకు జబ్బుజేసును

చుక్కకూర—(పుల్ల బచ్చలి) మేహవైత్యము విషములు కడుపుమంట వీనిని హరింపజేయును. ఆకలిగలిగించును.

విరేచనము గావించును. గ్రహణికట్టించును. శ్లేష్మవాలముల బెంచును. దీనికి కొబ్బరిపానకము విరుగుడు.

బచ్చలి—దీనికూర కలువగావించును. విరేచనకారి త్రిదోషహరము. దాహతాపముల నణచును. మేహము వాతము కాస వీనినిపోగొట్టును. బచ్చలికూర చింతకాయ కల వేసి వండిన మిగుల ఉష్ణమని వాడుకగలదు.

బొడ్డుపావలికూర—చలువజేసి నిద్రగూర్చును. గురుత్వమొనరించి వ్యాధినిబుట్టించును. వాతముగావించును. మిక్కిలి దినన ఉష్ణముగావించును.

బొద్దికూర—పథ్యకరము. త్రిదోషహరము పురాణ గ్రహణులు మూత్రీవ్యాధులు క్షయపాంశువిషముల బరిమార్చును. ఉబ్బసము నణచును. దీని నూరిగట్టినకొత్తగాయముల మాన్పును.

నుటుబచ్చలి—నుంపబచ్చలి పొలముబచ్చలి గురువుగ నుండును. మలారులభేదించును. శ్లేష్మకారి శీతలమిచ్చును.

తుమ్మికూర—గురుత్వము వేడి వైత్యములొనరించును. రుచికరము విరేచనకారి తమకశ్వాస కామిల నంజ ఆమము క్రిములనణచును. దీనిపూలరస మొసంగిన శీతజ్వరములు మన్యజ్వరములు నిస్సంశయముగా నివారించును.

కసిందాకుకూర—పుష్పిని గలిగించును. దగ్గు విషము నెత్తురుయొక్క మలినము కఫవాతములు వీనిహరింపజేసును.

జీర్ణకారి దీనికి కాసారియనిపేరుండుటచే దగ్గుల పోగొట్టుట యందు మిగుల శక్తిగలది.

బలుసాకుకూర—చలువ గురుత్వము గ్రహణలు మేహములు వైత్యముల జయింపజేయును. జ్వరముల నణచును.

కుప్పింటాకు—ఇది యనేకరోగముల మాన్పును. దీని పసరుబూసిన తీటతామర పుండ్లుమానును. కషాయము లోపలికిపుచ్చుకున్న విరేచనములగును. దీని యాకుచూర్ణము సేవించిన దగ్గు గట్టించును.

గొల్లకాయ—ఇది మిగుల పథ్యకారి. త్రిదోషహరము అగ్నిదీపి నొసంగును. శ్లేష్మవాతతత్వముల కనుకూలముగాదు.

బీరకాయ—త్రిదోషహరము పథ్యకారి. ఆకలిబుట్టించును. విరేచనము గాకించును.

నేతిబీరకాయ—వైత్యవాతముల నణచును. సారమైనది.

కాకరకాయ—కొంచము అజీర్ణకారి కఫమును హరించును. తెల్లకాకరకాయ శ్లేష్మమైనది.

అగాకర—(అడవి కాకర) త్రిదోషహరము. రుచిని బుట్టించును. మధురరసముకలది.

పొట్టికాకరకాయ—త్రిదోషహరము క్రిమివిష కుష్మాది రోగముల నణచును. ఉష్ణవైత్యముల గావించును. జఠరదీపి కాంఠినిచ్చును.

వంకాయ—“వార్తాం కోమలం పథ్యం కూష్మాండం

కోమలం విషం” అనిగలదు. లేతవంకాయ పథ్యకరము అనగా విత్తనములు మునురకూడను. త్రిదోషహరము.

తియ్యదొండ—రాజయశ్శు దాహము శ్వాసకాసలు శ్లేష్మవైత్యముల పోగొట్టును. స్త్రీలకు స్తన్యముల బుట్టించును. ఆదొండకాయ—మలబద్దము ఉష్ణవైత్యముల గావించును. విషము కఠవ్యాధి శ్లేష్మవాతములు నేత్రోగములు వీనిని బోగొట్టును.

గుమ్మడికాయ—వైత్యరక్తవికారముల నణచును. వీర్యవృద్ధి గావించును. గురుత్వముగ నుండును. లేతగుమ్మడికాయ వైత్యహరము శీతలమొసగును. అపథ్యకారి, “కూష్మాండం కోమలం విషం”

సీనుగుమ్మడికాయ—పసపుఎరుపురంగుగలది. గురుత్వము ఆజీర్ణము వైత్యములగలిగించును. శ్లేష్మవాతముల బాపును.

బూడిదెగుమ్మడికాయ—మూత్రీనాళము (వస్తి) ను బాగుపరచును. వాతవైత్యహరము శుక్లవృద్ధికరము. దీనిని వడియముల బెట్టుదురు.

ఆనపకాయ—(సారకాయ) రూక్షుగను శీతలముగ నుండును. జలుబు (శైత్యము) గావించును.

దోసకాయ—సీతలముగను గురుత్వముగను రూక్షుగను రుచికరముగను వైత్యశాంతికారిగను ఆమము బుట్టించునదిగా నుండును. దోసకాయలను వరుగుజేతురు.

బుడమకాయ—ఆకలిబుట్టించును. పథ్యకారి వాతవైద్యశూల మూలవ్యాధుల నణచును. మలమూత్రముల గావించును. పండుకాయ గురుత్వము మేహశాంతి గావించును.

నక్కదోస—పథ్యకరము. జ్వరములందు అరుచిని బాపును. శ్లేష్మవాతముల మలమూత్రముల గావించును. గురుత్వము.

నల్ల అలచండకాయలు—కాస శ్వాసనంజులు మూల. గుల్మములు వైద్యశ్లేష్మముల బోగొట్టును. వాతముగావించును.

కామంచికాయలు—వీచికూర త్రిదోషహరము అగ్ని దీప్తి గావించును. పండు శోఫ (నంజు) మూలవ్యాధి వైద్యశోఫ మేహాదు లణచును. వేడిజేసును. దీనిని కాసరఅనియు వాడుచున్నట్లు వాసినారు.

కాసరకాయలు—ఇవి కాకరకాయలనలె చిన్నవిగా నుండును. జఠరదీప్తి దేహదార్ధ్యము గలిగించును. గుల్మనేత్రీ వ్యాధుల హరింపజేసును. శ్లేష్మవాతముల గావించును.

చిక్కుడు—పెద్దచిక్కుడు గురుత్వము దాహము కఫముల బుట్టించును. బలముగలిగించు వాతవైద్యహారము అపథ్యహారులు.

నీల చిక్కుడుకాయ—వాతహరము. మలబద్ధము గురుత్వము వైద్యశ్లేష్మముల గావించును. అపథ్యకరము.

గోరుచిక్కుడుకాయ—ఆకలి గలిగించి వైద్యమును బాపును. వాతకఫగురుత్వముల గావించును. విరేచనకాది

మునగకాయ—వైద్యము శ్లేష్మము శూల పుష్ట క్షయ శ్వాస గుల్మముల బోగొట్టును. అగ్ని దీపనమొనరించును. మునగకూర నంజులందు పథ్యకరము విరేచనము గావించును. మునగపువ్వుకూర త్రిదోషహరమైనది.

బెండకాయ—వాతగురుత్వముల గావించును. కఫబల వీర్యముల బెంచును. పీనస వాతరోగులకు అహితము. అగ్ని మాంద్యము గలిగించును.

గరుగ్గాయలు—(కొండరేగు అనియు బిలుతురు) ఇవి ఊరగాయలుగా జేతురు. రుచిగానుండును. మంచి త్రేనుపులు వచ్చును. మిగుల దోషకారిగా గనుపించదు.

వాకకాయలు—ఇవి వేయించి పచ్చడిజేతురు. జఠర దీప్తికొసగి దాహము బుట్టించును. వాతవైద్య జర్ణముగావించును. కఠమునకు కీటానరించును.

వెలగకాయ—పథ్యకరము. దీనిగుఱ్ఱ పెరుగుతోనూరి పచ్చడి జేతురు. పప్పులో వేయుచుండును. వైద్యశాంతినిచ్చును. గ్రహణులందు మిగుల పథ్యకరము. త్రిదోషహరము. రుచిని బుట్టించును వాంతులగట్టించును. దీనియాకులను నీటిమావిరి తోవాడ్చి రసముతీసి చల్లార్చి తేనెవెచి యొసంగిన. వాంతులు వైద్యము హరించును.

దానిమ్మపండు—తియ్యదానిమ్మ పుల్లదానిమ్మలుగలవు. సాధారణముగా గుణముల వ్యత్యస్తములేవీ. పథ్యకరము.

అరుచి నోటిసీరు వైత్యముల నణచును. గృహణుల గట్టించును. విత్తులు పచ్చడిగా నూరుదురు. దీనిచిగురు నలచి కేదె పెరుగుతో భక్షించిన గృహణులు గట్టును. కాయలచర్మమును కొంచము ఉప్పుజేర్చి నూరి పెరుగుతో భక్షించిన గృహణులు కట్టును.

రేగుపండు—ఇవి ఉప్పుజేర్చి త్రొక్కివడలుగాజేసి యెండబెట్టి దాతురు. రక్తశుద్ధి నొనరించును. కఫపైత్యగురుత్వముల గావించును. మేహవాతముల బావును. విరేచనబద్ధము.

పుచ్చకాయ—రుచికరము. మూర్ఛవైత్యము మూల వ్యాధి నేత్రరోగులకు మేలుగావించును. అగ్నిమాంద్యము కఫవృద్ధి చలవ గావించును. దీనిముక్కలు పులుసుగో వైచివండు చుండురు.

కోసుపువ్వు—ఈస్నాంతమున అరుదు. స్రమోష్ణము గను జీర్ణకారిగా నుండును.

రామములక—ఇండు ఒకటి రెండుభేదములు గలవు యితగ్రతాపేరు భేదముగలదు గుండ్రనివి కొన్ని గుమ్మడికాయల వలె షోరీయాలు గలిగి పెద్దవిగా కొన్నియుండును. విత్తులు వంగడిత్తులు బోలియుండును. గుండ్రని వాటిని కొన్నితావుల ఇవిముటనుటాలని వాడుచుండురు. ఉష్ణగుణములు గలవి యగుటచేకొంచము పైత్యము గావించును.

పందిరివంగ—దీనిగుణము విచారణీయము. పథ్యకరముగాదు. ౪

పనసకాయ—దీనిని తూరుపు విశేషము కూరగా వండుట కలదు. శ్లేష్మవాత మేదస్సుల బెంచును. వైత్యుణులు చును. బలవీర్యముల వృద్ధిగావించును. గురుత్వము. అపథ్యకరము.

మేడికాయలు—దీనికూరరుచినిచ్చును. వాత వైత్యకఫములు అతిసారమూల వ్యాధులు ప్రదర కుసుచురోగములు చర్దిప్రమేహములుహరించును. ముదురుకాయలు వాతము గురుత్వము అగ్నిమాంద్యము కలిగించును. దీనిపండు మేహవైత్యక్షయాలిసారాదుల బావును. శ్లేష్మమును బెంచును.

కొబ్బరికాయ—పచ్చికొబ్బరి పెరుగుతో పచ్చడిజేయుటయు మిరపకాయలు వేయించిజేర్చి కొంచముచింతపండువైచి నూరుటయు కలదు. లేతకొబ్బరి మంచిది. పంచదారతో దినన మంచీరక్తము బుట్టించును. కడుపులో వ్రణము మూలవ్యాధి పోగొట్టును. దేహపుష్టి వీర్యవృద్ధి గావించును. శ్రమ శోషల హరింపజేసును. ఇప్పుడు నారికేళఫల చికిత్సల గనిపెట్టి గుున్నారు. దీనినే ఆహారముగా గొని ఆరోగ్యము బొందుచున్నారు.

మిరపకాయలు పచ్చివి—కాక పిత్త కఫముల గావించును. మిక్కిలిదినన వీర్యనష్టము. ఉష్ణదేహులకుగిట్టదు. మిగుల పైత్యముజేసును. ఎండువి జీర్ణకారి ఆహారమున కనుకూలము. గాయములు సీరుబట్టినయెడ ఎండుమిరపకాయలనూరి కారము

జేసి గాయమువై ముందునేతి గుడ్డనువైచి వైనకారము బోసి గట్టిన నీరుదీసి సుఖమిచ్చును. కారపునీరు మూడుగొట్టములు బెట్టిన పశువుల కడుపుబ్బరములు హరించును. మిరపకాయలు వేయించి అందునీరుబోసి దింపియానీరొసంగిన కలరా అజీర్ణములు హరించును. వీర్యనష్టము గావించును. మిక్కిలి దినన కోపము బుట్టించును.

వాకుడుకాయలు—వీని యిగురు కఫవాత శ్వాస కాసలు జ్వరముల హరింపజేసును. విత్తనముల పొగచుట్టలలో బోసిచుట్టి పొగత్రోగిన దగ్గుహరించును. శ్లేష్మహారము.

అరటికాయ—అరటిపూత అరటిఊచ అరటికాయ వీనిని పక్వముజేతురు. వీనిలో ననేకజాతులుకలవు. చక్కకేళీలు శ్రేష్ఠమైనవి. ఇదిరక్తకాస గ్రహణి అతిమూత్రోగులకు హితకరము. ముదిరినకాయచూర్ణము బిడ్డల అజీర్ణము పెద్దలకు సెగరోగము బావును. మిరియాలు వెచ్చజేసి చూర్ణమొనరించి చక్కకేళీతో సేవించిన కాసలు గట్టును. అరటిగడ్డ రసము మేహశాంతి గావించును. అరటిపూచ చక్కములగా తరిగి నిమ్మపులుసుతో ఊరబెట్టి భక్షించుచుండురు. అరటిపూచ పూతకొంచము వ్యత్యస్థ గుణములు గలిగి కాయకు బోలియుండును.

ఆలుబకార—దీనిని సీమచింతకాయలని బెప్పుదురు. పథ్యకారి వైత్యముల నణచును. రుచినిబుట్టించును. జీర్ణము కలిగించును. జ్వరితులకు దీని చారుబెట్టి యొసగవచ్చును.

అనాసకాయ—అపథ్యకరము. వాతవైత్య కఫముల గలిగించును. గురుత్వముజేసును.

—♦ దుంపలు ♦—

ఆలుగడ్డలు—(బంగాళదుంపలు) గురుత్వము మలబద్ధము గావించును. కఫవాతముల బెంచును. వైత్యము నణగించును. మలమూత్ర విభజనముగావించును. పుష్టినిచ్చును.

ముల్లంగిగడ్డ—త్రోదోషహరమైనవి. తేలికగజీర్ణించును. రుచినిబుట్టించును. మల్లంగిముక్కలు ముందు నీళ్ళతో ఉడికించి అవివంట కుపయోగించుకొనవలయును. లేనియెడ వాసన గాయుండును. లేతది శ్రేష్ఠము లేతముల్లంగి నెఱక ఏనుగనిచ్చి కొనవచ్చుననియు ముందు ముల్లంగి నొక్క ఏనుగనిచ్చినను గ్రహించకూడదనియు సామ్యముకలదు.

కండగడ్డ—కఫమును పోగొట్టును. రుచికరము యింద్రియ శుద్ధిగావించును. అగ్నిమాంద్యము దొలగించును. మూల వ్యాధులందు పథ్యకరము. అడవికండ మూలవ్యాధి నణచును. చూర్ణముల కుపయోగించును.

పెండలము—కఫవాతముల గలిగించును. వైత్య కాక దాహామ్మనణచురు. గురుత్వము అగ్ని మాంద్యముమలబద్ధకము గావించును. మేహశాంతి వీర్యపుష్టి నొసంగును.

కట్టపెండలము—ఇది అపథ్యమైనది. వైత్యవాతముల గురుత్వము అజీర్ణముగావించును “కటూష్ణ వాతకఫహార

పిండాలు: పిత్తవర్ధనః" వైత్యవృద్ధియని గ్రంథాంతరము.

చిరగడమంపలు—(గణుసుగడ్డలు) ఇంను తెలుపుఎరుపు జాతులుగలవు. మూత్రోక్తుచ్ఛము దాహము శోషప్రమేహముల నణచును. వీర్యవృద్ధిగురుత్వముగావించును. ఎర్రది వైత్యదాహ శ్రమల పోగొట్టును.

గాజరగడ్డ—కొండరు దీనిని యెర్రముల్లంగియని జెప్పుదురు. కఫవాతములు మూలవ్యాధి గ్రహణి రక్తవైత్యమునిని నణంచును. అగ్నివృద్ధి వేడిని గలిగించును.

పరికగడ్డలు—(సిఘాడీమంపలు) రక్తవైత్యము. దాహము నాతము వీటినిపోగొట్టును. కఫము గురుత్వము గావించును. పుష్టి నెంసగును రుచికరము.

వెల్లులిగడ్డ—మలమునుబుద్ధించును. వేడిజేసును. వాతాదుల భేదించును. అగ్ని దీపనకారి శ్వాసకాస కఫవాత మేహముల నణచును. వైత్యదేహులకు చెరుపుగావించును.

నీరుల్లిగడ్డ—వెల్లులికంటె కొంచెము నీరసముగలది. వైత్యశ్రేష్ఠముల గావించును. కఫవాత మూలవ్యాధులందు పథ్యము. తెల్లనిది బలము బుద్ధి కఫము శరీరపుష్టి వీనిని గలుగజేసును.

చామదుంపలు—వైత్యవాతముల హరించును. రక్తవృద్ధి జేసును. మూత్రావయవములకు బలమొసంగును. కఫవాత క్రిములు విరేచనబద్ధకము అజీర్ణము వీనినిబుట్టించును.

దాక్ష—మదాత్యయము నాతము వైత్యము రక్తక్షయ కాసశ్వాసలు జ్వరము దాహము స్వరభేదము వీనిని బోగొట్టును. మలమూత్రముల గావించును.

పచ్చిద్రాక్ష—(అంగూరు) జీర్ణము బలము పుష్టినిచ్చును. పుల్లనిది అరుచి కఫము రక్తవైత్యముల బుట్టించును. విదాహకారి.

అంజీరపండు—(నీనుమేడి) క్షయ కాస అజీర్ణము కఫ వికారముల నణచును. వీర్యపుష్టి దేహబలము హృదయధాతువులకు బలమొసంగును. మేహశాంతినిచ్చును.

మేడిపండు—శోఫ (నంజు) కీమి హృదోగములు వైత్యకఫమేహములు కరపాదముల మంటలు వీనినిపోగొట్టును. మూలవ్యాధులందు పథ్యకరము. లేతవి యిగురుగాపండి భక్షించుచుందురు. దీనివేరునుడి కల్లునిపి త్రాగుచుందురు. ఇది దారుణముల నణచును.

మామిడిపండు—కఫము వీర్యవృద్ధి కాంతినిజేయును. వాతమును బోగొట్టును. బలము సుత్రోషము వీనినిచ్చును. చర్మమూత్రోడ భక్షించుటయు పగలు నీటిలోవైచియుంచి రాత్రిపూట నేవించుటయుమంచిది. పచ్చికాయ త్రిదోషకారి. దీనిపూతను పచ్చుజిజేయుదురు. పప్పులోవేయుటయు కలదు. దీని చక్కరసము పంచదార పుచ్చుకొనిన కాక రోగములు ప్రీలకు కుసుమవ్యాధులు హరించును.

నారింజఫలములు—అన్నహితవును వాత శమమును గావించును. మేహవైత్యముల సంహరించును. ఆకలి గలిగించును. దగ్గు జ్వర విదాహముల నణచును. రక్తశుభ్రము గావించును. చలవ తత్వము గలవారికి అహితము. దీనితోనలు పచ్చడి గావించును. ఋచికరము.

బత్తాయి నారింజ—మిగుల రక్తశుద్ధిని గావించి. రక్తమును బెంచును. వైత్య ఉష్ణ మేహములనణచును. ఖండాంతర వైద్యులు ఊనిసా జ్వరములందునహా వాడుచున్నారు. నారింజ కంటె బత్తాయిని విశేషముగా వాడుచున్నారు. సాధారణముగా పథ్యకరములనియె భావించ వచ్చును.

నిమ్మఫలములు—వీనిరసము గురుత్వము గావించును. దప్పి శూల కఫము వాంతి నేత్రోరోగము శ్లేష్మము మలబద్ధము వైత్యము వీనిని బోగొట్టును. మిగుల పథ్యకారి. ఈ ఫలములకోసి ఊరగాయ బెట్టుదురు. దీనిరసము వేడినీటిలో గలప తాలింపుబెట్టి చారుజేతురు. ఇది జ్వరితులకు హితకరము

దబ్బఫలములు—వీనిముక్కలు ఊరగాయ బెట్టుదురు. ఊనిపులును పప్పులోజేర్చి చారు గావించును. పథ్యకరము. నారింజ జాతిలోనిది యగుటచే దానిగుణములు కలిగియుండును.

మాదీఫలము—లఘుకరము. అగ్నిదీపన మొనరించును. నాలుక గొంతు తొమ్ము వీనిని బాగుగా శోధించును. వైత్యవాతముల నణచి శరీరపుష్టి నిచ్చును. శూల గుల్మముల

బావును. దీనిరసము దానిమ్మ, నిమ్మ, నారింజ మొదలగు రసములజేర్చి తేనెవైచి గాచిన మాజీఫల రసామన మగును. ఇది వైత్యముల నణచును. రుచిని బుట్టించి జీర్ణ మొనంగును.

చింతఫలములు—(చింతపండు) వాతమణచును. కాక శాంతించును. కఫ గ్రహణులను బోగొట్టును. పిండెలు గురుత్వ మిచ్చును. త్రిదోష రక్తదోషముల హరింపును. ఆమ్లకాఠమా గురుర్వాత హరాపిత్తకఫా నౌజితే || పండినవి జతరాగ్నిని వృద్ధి గావించును. చిగురు భ్రమ దప్పి బడలిక వీనిని బోగొట్టును. (వైత్యము గావించును. అనుభవము) అగ్ని దీపనమొనర్చును. కఫవాతముల హరింపజేసును.

ఉసిరికఫుములు—వీనిపచ్చడి నల్లపచ్చడని వాడుచుండురు. మేహము వైత్యము వీని నణచును. రుచికరము విరేచన బద్ధకము గావించును. వాతరోగులకు గిట్టదు. ఈఫలముల కొందరు యిగురుగా నంతుట కలదు. ఇది త్రిఫలములలో కటి.

ఉస్తిపండ్లు—ఇవి ఆప్రనేతిలో వైచి కాచి బిడ్డలకు, బెట్టిన దగ్గులు హరించును. విత్తుల చూర్ణము తేనెలో నాకించిన దగ్గులు హరించును.

ఖర్జూరఫలములు—వైత్యతాపముల నణచును. శుక్ల రక్తముల నభివృద్ధి గావించును. ధాతు వృద్ధి కరము. వీని చక్కలు నీటిలోవైచి నానబెట్టి త్రాగిన వడనెబ్బ ఉష్ణ విరేచ

నములు అణగును. వీటి ఫలములలో గసాలు నల్లమందు కొంచము రస సింధూరముకూరి పైనచీరమృతిక నిచ్చి పుటము బైట్టి నూరి మాత్రలొసంగిన గ్రహణులు గట్టును.

కమలాఫలము—పైత్యమేహముల శాంతి జేయును. దాహ వాంతుల గట్టించును. మెదడుకు హాని గలిగించును. దగ్గు బుట్టించును. అపఘ్నకరమైనది.

శ్రేణుపండ్లు—ప్రోతో మూత్ర పురీష రోధనకరం॥ స్వేదమూత్ర మలాదుల బంధించును. కంఠమునకు కీడు గావించును. వాతగురుత్వముల గాంచును. పైత్య శ్లేష్మముల నణచును. ఇవి ఒకటి రెండు నత్పరమున కొకతూరి దినన లోపలి వెంట్రుకలు నశించునని పెద్దలు జెప్పట కలదు.

పెద్దరేగుపండు—పైత్యము జ్వరము కఫము వీని నణచును. అగ్నిదీప్తి పుష్టించును.

తాటిపండు—అపఘ్నకరము, పిత్తర క్లశ్లేష్మ వివర్ధనమ్॥ క్షపి త్తము శ్లేష్మముల బుట్టించును. వీని ముంజలు కొంచము మత్తుగను తేలికగా నుండును. శ్లేష్మమును బెంచును. చాత పైత్యముల బోగొట్టును.

పనసపండు—దీనితోనలు తృప్తిగను వాతపైత్యముల హరించునవిగా నుండును. వీర్య బల కఫముల బెంచును. అపఘ్నకారి.

పంపరపనస—శ్లేష్మము వాతము అజీర్ణము క్షీమి భగందరముల బుట్టించును. గురుత్వము గావించును. శౌంఠి విరుగుడు.

బామిఫలము—కఫ శుక్లముల వృద్ధి గావించును. వాతపైత్యముల బోగొట్టును. గ్రహణుల గట్టించును. అపఘ్నకరము. భోజన మొనర్చిన వెంటనే భుజించిన గిట్టును.

శీతాఫలము—రక్తవృద్ధికరము రక్తపైత్యదాహవాతముల నణచును. శీతముబుట్టించును. (మిగులదినన శీతజ్వరము కలుగుచుండును. అనుభవము)

రామాఫలము—కఫవాత రక్తవికారములు తృష్ణా దాహపైత్యములు త్సదాశ్రీమలు ఇవి హరించును.

అనాసకాయ—కఫపైత్య గురుత్వము లొనరించును. బడలిక దీర్చును. హృదయమునకు హితవుగావించును. పండు పైత్యమును ఎంతతాపమును బోగొట్టును.

మొరలిపండు—థాతువృద్ధి గురుత్వము లొనరించును. వాతపైత్యముల హరింపజేసును.

కాఫీ—కాఫీగింజల కషాయము నిద్రనుబోగొట్టును. బద్దకమణచును. దీపనకారి మూత్రమును గావించును. జలుబు నణచును. కళరా వాంతినిగట్టించును. దగ్గులు తలనొప్పలు మూలవ్యాధులకు మంచిది. వీర్యనష్టము విరేచనబద్ధకము.

వైత్యము వీనినిగావించును. అతిమూత్రీవ్యాధిని గలిగించును. ఇది ఉష్ణదేశస్థుల కనుకూలించదు. ఇప్పుడు తెల్లవారినిజూచి ఆంగ్ల భాషాపరిచయము విశేషము వాడుచున్నారు. రక్తవృద్ధి వినాశకరము. ఎక్కడజూచినన కాఫీహోటలే. ఈ హోటలకు సీచత్వములేదు. దీనిపానము విక్రీయులు గారవస్థాన మాక్రీ మించు చున్నారనియే జెప్పవచ్చును. దేశమునకు దరిద్రీము గూర్చునట్టి అభ్యాసములు మిగులతీవ్రముగా వ్యాపించుననుటకు సందియములేదు.

—♦ జ్వ రి తు ని కి క్షీ ర ము ♦—

శ్లేష్మము క్షయించినవానికిని సర్వాంగతాపముదప్పి కలవారికిని పిత్తముచే పీడింపబడిన వానికిని క్షీరపాన మలవాటు గలవానికిని జ్వరితునికి పాలుత్రాగుట విహితకరము. అతి సార యుక్తజ్వరితులకును క్షీరము పథ్యకరము. లంఘనాదులచే పీడిం పబడిన జ్వరితునికి క్షీరపానము సౌఖ్యము గలుగజేయుటయే గాక త్వరితముగ జ్వరమువారింపజేసును.

—♦ జ్వ ర హ ర క్షీ ర ము ♦—

ఆఫ్రపాలలో శొంఠి ఖర్జూరము ద్రాక్ష ఆఫ్రనయ్యి వైచి కాచి పంచదారజేర్చి చల్లారినపిదప కొంచెముతేనె జేర్చి జ్వరితునికి పానముజేయించిన ఆరోగ్యముకలుగును.

ఆఫ్రపాలలో ద్రాక్షపండ్లు ముత్తువపులగము యష్టి మధుకము నల్లనుగంధి పాలకణమునుధాన్యము చందనము జేర్చి చక్కగాచి చల్లారినమీద తేనెజేర్చి పానముజేయించిన దప్పి సర్వాంగతాపము జ్వరమువారింపును. వేడిగానున పాలలో తేనెవైచి త్రాగిన ప్రాణాంతము కలిగించును తేనె జేర్చవలసివచ్చిన బాగుగా చల్లారవలయును.

శొంఠి ముత్తువపులగము వ్రాకుడు పల్లెరు బెల్లము వీనిని సమముగజేర్చి చక్కగాకాచబడిన పాలను పానము జేయించిన వాపు మలమూత్రీబంధము అపానవాతబంధము

తేయాకు—దీనికషాయము పాలలోజేర్చి శర్కరవైచి పుచ్చుకొనుచున్నారు. ఆకలిబుట్టించును. జీర్ణకారి. సరములకు బలివించుచును. నిద్ర బడలికనుపోగొట్టును. చెమటబుట్టించి మూత్రీముగావించును. జలుబు తలనొప్పి నణచును. వాతా జీర్ణమును హరించును. హృద్రోగము వణకు నోటిదుర్గంధము కామిల ఉబ్బు (నంజ) పాండురోగము వీనిబోగొట్టును. అమిత శేవనము నిద్రాభంగము కలిగించును. పరగమపున బుచ్చు కొనగూడదు. భోజనానంతరము బుచ్చుకొనవలయును. సరముల సంబంధమైన చేతులు కాళ్లు దేహమువీనియందువణకుబుట్టించు నని కొందరిమతము. వాతశ్లేష్మతత్వము గలవారికి శీతలప్రదేశ వాసులకిది విహితము వైత్యముగావించును.

మొదలగువాటిలో కూడినజ్వరము కాసము హరించును.

జ్వరశోఢహర క్షీరము సన్నగలిజేరు మారేకు పెద్ద గలిజేరు వీనిలో కాచబడిన పాలుత్రాగిన జ్వరము సంజహరించును.

కాఫికిబదులు పానక్షీరము—శొంఠి ధనియాలు సుగంధ పాలపొట్టు భూచక్కగడ్డ పెన్నేరుగడ్డ యివి సమములుగ నలియగొట్టి కషాయముగాచి పాలలోజేర్చి శర్కరగలపి పానము జేసిన బలము పుష్టి వీర్యవృద్ధి ఉష్ణశమనము గలుగును. అనుభవమైన ప్రకీర్తియ.

మరియొకవిధము—ధనియాలు సోపు పిల్లిపీచర వేళ్ళు శొంఠి వట్టివేళ్లు వీనికషాయము గాచి పాలలోజేర్చిపంచదార వైచి త్రాగిన మిగుల సుఖకరము.

ఇడ్డెనలు—మినపపప్పు నానబెట్టి రుబ్బి ఆవిరిమీద వండినవి శ్లేష్మతమము బలము పుష్టి వీర్యవృద్ధి వీనిని గలిగించును. ఇందులో మిర్యాలు కొంచము అల్లముముక్కలు గలుగుట మంచిది. జీర్ణశక్తి బాగుగా గలవారికే ఇవిఅనుకూలము. శౌంధరు ఉబ్బుటకు ఉప్పుడుబియ్యము చేర్చుచున్నారు. ఇవి అంతబలము నిన్వజాలవు.

మినపముద్దలు—మినుములు వేయించి విసరి పిండి గావించి తాటిబెల్లము ఆవునెయ్యిజేర్చి కలపి ముద్దలుజేసి మట్టి

పాత్రీయంగు భద్రీపరచి మధ్యాహ్నము ఒకముద్ద పుచ్చుకొనిన మేహశాంతి గలిగించి బలమొనంగును. వీర్యవృద్ధి గావించును. వెనుక మనుగుడుపులండ్లు యివి పెండ్లికొడుకులకు బెట్టు ఆచారము గలదు. ఇప్పుడుమోటు. వెనుకటివారు గనిపెట్టిన వాటిగుణము గ్రహించిన వారి ఆహారవిషయము తెలియ గలదు. జీర్ణశక్తి గలవారికి గారెలకుమించిన బలకరవస్తువు మరీయొకటిలేదు.

బాలగ్రహములు—ఇందు మాతృకలు సామాన్య గ్రహము బాలగ్రహములుగ్రంథములందువివరింపబడియున్నవి. పురిటిదినములు పదింటిలో సోకుగ్రహములు (౧ నందినీ ౨ సునందన ౩ ఘంటాలి ౪ కంటకాలి ౫ అహంకారి ౬ వష్టిక ౭ సింహిక ౮ ఆర్యక ౯ మేషి ౧౦ రోదనీ) పది సామాన్య గృహములు (౧ స్కంద ౨ స్కందాపస్మార ౩ శకునీ ౪ రేవతి ౫ పూతన ౬ అంధపూతన ౭ శీతపూతన ౮ ముఖమండికా ౯ నైగమేయగ్రహములు) తొమ్మిది మాతృకలు (౧ నంద ౨ సునంద ౩ పూతన ౪ ముఖమండికా ౫ కటపూతన ౬ శకునీ ౭ శుక్లరేవతి ౮ ఆర్యకా ౯ భూసూతికా ౧౦ సం్యతి ౧౧ పిలిపిచ్చికా ౧౨ కాముకా) పదిరెండు ఇవి ప్రథమదినము ప్రథమమాసము ప్రథమవత్సరమున ప్రథమ మాతృకయును అటులనే రెండవదినము రెండవనెల రెండవవత్సరమందు

రెండవ మాతృకయు నిటులనే పదిరెండు వత్సరములవరకు పదిరెండు మాతృకలు పూనుచుండును. పదిరెండు వత్సరముల వరకు ప్రతిదినము ప్రతిమాసము ప్రతివత్సరము గడచుట గండము గావున వివాహములు బాలికలకైనా పదిరెండు వత్సరములు గడచినమీదట యొనరించుట సర్వోత్కృష్టము ఈగృహమాతృకాదులకు మంత్రీ యంత్రీములు ధూపములుబలి బాహణము (తీసివేతలు) మొదలగునవి యనేకములు గలవు. కొన్ని రహస్యము లగుటచే వివరింపబడవు.

సామాన్యగృహాలక్షణములు—ఉలికిపడుట యేడ్పుట భయపడుట గోళ్ళచే తల్లిని తనను గీరికొనుట పలుమారు దీర్ఘముగజూచుట పండ్లు కొరకుట కేకలిడుట ఆవలించుట కను బాములు పెదవులు వీని నెగరవేయుట పలుమారు నురుగు గక్కుట చిక్కిపోవుట రాత్రులందు నిదురలేకుండుట వాపు గలుగుట మలము పలచగా వెడలుట దేహము గరగరలాడుట మాంసము రక్తము ఇవి వాసనగల్గుట పాలుగుడుచుటయం దిచ్చలేకుండుట యీలక్షణము లున్నయెడ నవగృహములలో నేదియో గృహము సోకినదని గ్రహింపవలయును.

సర్వగృహధూపము—కోడియొక్క రెండుపక్కలగల రెక్కల యీకెలు తోకయొక ఆవు నెయ్యి వీని నేకమొనర్చి శిశువుపట్టిన దాది ఏడుదినములు ధూపము చేయవలయును.

కం. సర్వచరాచర నాయక

గర్వాంధ విదూరదుష్ట కాననకీలా

నిర్వాణనాథ సకలస్థ

పర్వాణస్తుత పరేశభక్తసు పోషా.

గ ద్య.

ఇయ్యది వైశ్యకుల పారావార రాకానిశాకర శత్రువర్గ భీకర

కౌండిన్యసగోత్ర పవిత్రసుజనమిత్రబసవయసుబ్బాం

బాప్రియపుత్ర కంకిపాతి తాతయ్యార్య సర

మాంబాదుఘోత్రీబంధుజనాస్త మెం

కటసుబ్బరాయగుప్తవిరచిత

అనుభవగృహ వైద్య

గ్రంథమున ప్రథమ

సోపానము.

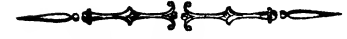

ఓవ

శ్రీమద్వ్యంశైశ్చినమః.

అనుభవగృహవైద్యము.

ద్వితీయసోపానము.

శ్రీనిగమాగమవందిత

సానందాద్యఖిలమాని సన్నతచరణా

దీనజనావన భువిసం

తానాంల్కష విదూర ధర్మవిచారా.

—♦ పృతిగృహమంకును సామాన్యముగా

నుంచవలసిన వస్తువులు ♦—

౧ కస్తూరిమాత్రాలు

౨ సన్నమాత్రాలు

౩ మేలగు విరేచనమాత్రాలు

౪ ఆనందశైరవము

గి స్వచ్ఛస్థము

ఋ హుతాశనము

౨ సామాన్యకలికము

౩ శంఖద్రావకము

౪ మాజీఫలరసాయనము

౧౦ అజీర్ణహరమాత్రాలు (చామంతిపుష్పములవి)

౧౧ ఓమముయొక్క పువ్వు

౧౨ ఓమద్రావకము

౧౩ రసభస్మము

౧౪ నిమ్మొడప్పు

౧౫ శోడాడప్పు

౧౬ మంచివంట యిగువ

౧౭ తేనె

౧౮ శీతాంశురసము

౧౯ లఘుజ్వరమాత్రాలు

౨౦ శంఖభస్మము

౨౧ గవ్వభస్మము—వీని తయారొనరించు పద్ధతులు ముందు దెలుపబడును. ఈ యశాషధములలో మిశ్రమము కాబడు నాభిమొదలగు ద్రావ్యశుద్ధులును పుస్తకముయొక్క చివరభాగముననే వివరింపబడును.

ఇంగ్లీషు యశాషధములు.

కొయినా (క్విన్సైన్ బార్క్) ఇది జ్వరములను గట్టించును. శీతజ్వరములందు మిగుల యుపకారిగానుండును. వైద్యమొనరించును. శొంఠినిజేర్చి నిమ్మపులుసుతో మర్దించి మాత్రాలు గట్టవలయును.

౨ వెప్పెరిమెంటుతైలము—ఇది రెండు మొదలు గి చుక్కలవరకు ఒకచుక్కకు ఒకబౌన్సు నీళ్ళవంతు కలిపి యివ్వ వలయును. కడుపునొప్పలు అజీర్ణములు దొలంగును.

౩ చిట్టామిదము—(క్వాష్టరాయల్) ఇది వికారము పెట్టకుండా విరేచనముగావించును. గడ్డకట్టిన మలమును మెత్త పరచి విరేచనము గావించును. వాతమును బోగొట్టును. త్రాగలేనివారు అల్లపురసములో గాని చారులోగాని కలపి పుచ్చుకొనుచుండురు. పెద్దలకు ఒకటిమొదలు రెండుబౌన్సుల వరకు బిడ్డలకు ౧ మొదలు రెండుద్రావ్యములవరకు.

కార్బాలిక్ యాసిడ్—ఇది శరీరమందు బొబ్బనుపుట్టించును పది మొదలు యిరువది పాళ్లవరకు కొబ్బరినూనెలోగాని నువ్వులనూనెలోగాని కలపి లేపనమొనరించిన కాలినపుండ్లను గాయములను గజ్జని చర్మరోగముల మాన్పును.

కర్బూరపుతైలము—(టర్పెంటైన్) ఇది బూసిన కళ్ల నొప్పలు రొమ్ముపైనబూసిన గూడెలలోనున్న దగ్గునెమ్మడిం

చును కాళ్లు చేతులు చల్లబడినప్పుడు యిదిబూసిన వేడిగిరిం
చును. దెబ్బతగిలినప్పుడు కూడా పూయుచుండును.

ఉక్కుద్రావకము—(స్టీమ్ డ్రాపు) ఇది రక్తమును శుభ్ర
పరచి యధికముగావిండును. స్త్రీలకు బహిష్టును క్రమముగా
గావిండును. నీరసము శరీరము పాలిపోవుటవీనిని బోగొట్టును.

కుంపై బానూనె—(కుంపై బా) యిది యిరువదిమొదలు
అరువై చుక్కలవరకు పాలలోగాని పంచదారతోగాని లేక
చలవమిరియాలు సురాకారము తేనె యీమూటితోగాని
పుచ్చుకొనిన తెల్ల సెగలు హరించును. మాత్రీద్వారము శుభ్ర
పరచును. కొండరు చెందినీ అత్తకుకూడా మిశ్రమము చేయుట
కలదు.

రసభస్మము—(క్యాలమత్) ఇది చంటిబిడ్డల మాంద్య
మును పోగొట్టును. పెద్దలకు సుఖసంకటముల నివారణజేయు
ను. ఇది నల్లమందుతో కలపి మాత్రీలొనరించి యిచ్చిన గర్భ
ములో నిలచి పనిచేయును.

భేదిలవణము—(యప్పమ్ సాల్టు) ఇది సుఖముగా
నిశ్చ విరేచనములు గావిండును. జ్వరములో చమటపట్టే
మందులతోటిన్ని వాతరోగములలో విరేచన బద్ధముగా నున్న
ప్పుడును యీమందు యివ్వవలసినది.

శాంటోనైన్—దీనినే జంతుకుఠారమని వాడుచున్నారు.
ఇది నులిపురుగులు క్రిములను బాపుటకు బిగుల ఉపయోగ

కరము. పంచదారతో కలపి యివ్వవలయును. ఇది పుచ్చు
కొనినమీదట విరేచనమునకు ఆముదము పుచ్చుకొన వల
యును. ఏలనన లోపల చచ్చిన పురుగులను మలముద్వారా
బాహ్యగత మగుటకు.

మర్దనతైలము—కర్పూరము ఔన్ను ౧ సారాయము
తో బాగుగా మర్దించి నువ్వులనూనెలో కలపి వేపనమొ
నచ్చిన వాతసెప్పలు హరించును. కీళ్ళవాపులు విషరక్తము
హరించును.

సోడాపుప్ప—ఇది వేడినీరుతో పుచ్చుకొనిన కడుపు
నొప్పి శూల హరించును. జీర్ణము కలుగ జేసుచు. ఇది పంచ
దార సానకములోజేర్చి నిమ్మఉప్పుగాని నిమ్మపులుసుతో గాని
కలపి పుచ్చుకొనిన దాహమునణచును. ఉష్ణముతగ్గించి జీర్ణము
కలిగించును.

వస్త్రోత్తము వాడుకలోనున్న యింగ్లీషు ఔషధములు.
ఆంట్ పిఫోయ్—జ్వరములకు.
పెయి్ కిల్లర్—జ్వరములందు లోపలికిని వైకి పూయుటకును.
యూక్లిప్స్ ఆయిల్—సాధారణమైన జ్వరములకు.
జ్వరహరి—సమస్త జ్వరములకు అమృతాంజనం డిపో.
క్యూనీఫ్—కొయినా తెల్లది మంచిది చలిజ్వరములకు.
శాంటోనైన్—(జంతుకుఠారం) లోపలికిములకు.
చాంబర్ వైఫ్—దగ్గులకు.

కాడ్లీవరాయల్ }
కిష్లవ్ కాడ్లీవరాయల్ } బలమునకు రక్తశుద్ధికి.

కియాభారుక్ }
మాల్కంగిణి } నంజు (శోఫ) వ్యాధులకు.

హార్లెస్ }
నెట్టర్న్ }
మిల్లెన్న్ } ఇవి నిత్యాణగా యున్నప్పుడు ఉపయోగించు
బార్లెగంజి } దురు.

ఆస్పిరెఫ్ బిళ్ళలు—ఇవి తలనెప్పికి నీటితో బుచ్చుకొను
చుందురు.

కాడ్లీవరాయల్—ఇది బలమున కుపయోగింతురు.

పర్సాంగ్ నేట్ ఆప్ పుటూసియం—ఇది వేడినీళ్ళలోజేర్చి రణ
ములు పుండ్లు కడుగుచుందురు. కుళ్ళు బట్టనియ్యదు.

బాట్లీవాలా మిక్చరు—ఇది శీతజ్వర మన్యజ్వరములందు వాడు
చుందురు. ఇందు మాత్రీలుకూడా గలవు.

కస్తూరినూత్రీలు (స్వల్పకస్తూరిశైరవము)—పిప్పళ్ళు
శుద్ధిజేసిన నాభి, జాపత్తి, పొంగించిన వెలిగారము శుద్ధిజేసిన
యింగిలీకము మిర్యాలు కస్తూరి తక్కోలములు యివి అల్లపు
రసముతో నూరి మాత్రీలు గట్టవలయును.

• మహాకస్తూరిమాత్రీలు—శుద్ధిజేసిన యింగిలీకము తుం రస
కర్పూరనిప్పుమీదపొగబోవునట్లు కాచినది తుం జిట్టవరగోగు

తుం రససింధూరం తుం కుంకుమపువ్వు అణాలు శొంఠి
తుం మిర్యాలుతుం పిప్పళ్ళు వేయించినవి తుం కస్తూరి
చిం గోరోజనము చిం జున్ను చిం పావుదారు చిం
రొయ్యపీత (చేపచేకు) చిం ఆదిబచ్చికాని చిం యివి కల్వ
ములోజేర్చి వావిలాకు రసము మునగవేరు చెక్కరసము అల్ల
పురసము గుంటగల్గర రసము వీనిచే మర్దించి పెసలంత చూ
త్రీలు గట్టవలయును. ఇవి సమస్తవ్యాధులకు బనిచేయును.
చిత్రీమూల సారముతో కూడా మర్దించుట మిగుల శ్రేష్ఠము
సన్నమాత్రీలు—రసకర్పూరం రససింధూరం యింగి
లీకం గోరోజనము ఆనండ్లైరవి జిట్టవరగోగు యివి సమములు
బాగుగా మర్దించి ఆవాలంతటి మాత్రీల గట్టవలయును. ఇవి
బాలులకు మిగుల ఉపయోగ కరము.

— విచేచనమాత్రీలు (జ్వరఫణిగరుడం) —

చ. నాలుగు దారదంబు బలి నాభిరసంబులుమూడుపాళ్ళు నే
పాళము లేడుకూర్చి దగ మర్దనభృంగి రసంబుచేతనే
చూలకజేసి మాత్రీకటుతోయమునన్ యొసగంగనాహిక్వ
యే లవమాత్రముండుపు ఖగేశ్వరమా జ్వర సర్వజాతికిన్॥
(ధన్వంత్రీవైద్యలహరి రసాయనాది ప్రకరణము)—శుద్ధి
జేసిన యింగిలీకం ర గంధకం శుద్ధనాభి పాదరసం
శుద్ధిజేసిన నేపాళనములు యివి గుంటకల్గర రసముచే
మర్దించి మాత్రీల గట్టవలయును.

ఆనందభైరము—పిప్పళ్ళు మిర్చియాలు నాభి పొంగించిన వెలిగారం శుద్ధిజేసిన యింగిలీకం యివి సమములు. నిమ్మ పులుసుతో మర్దించవలయును. ఇది కన్నులలో బెట్టుటకుకూడా ఉపయోగించును.

*ఆనందభైరవము మరియొక ప్రకరణము—శుద్ధిజేసిన యింగిలీకము వెలిగారము పొంగించినది నాభి మిరియాలు యివి సమములు వేపచక్క - రసముతో మర్దించవలయును. ఇది జ్వరముల కుపయోగము.

లఘువిరేచనమాత్రలు—శుద్ధిజేసిన నేపాళపువప్పు తు ౧ శుద్ధిజేసిన యింగిలీకం తు ౧ పచ్చిశనగపప్పు తు ౪ ఇవి ఆపు పులి మజ్జిగతో మర్దించి మాత్రాలు గట్టవలయును.

— స్వచ్ఛందభైరము. —

గీ॥ బలిరసంబులు నాభము తులముతులము సగముజాజిఫలంబులు సర్వమూర్ణమునకు నర్థము పిప్పళ్ళు దనరుతమల పాకురసమున మర్దించి లోకమునను బాయుకాసలుస్వచ్ఛంద భైరవంబు॥

— ధన్వంత్రీవైద్యలహరి—

గంధకము ౧ పాదరసము ౧ నాభి ౧ జాజికాయలు వేయించిన పిప్పళ్ళమూర్ణము ౨ ౪౪ యివి తమలపాకు యితో మర్దించి మాత్రల గట్టవలయును. జ్వరములు అజీర్ణములు దగ్గులు మొదలగునవి నివారణ మగును.

హుతాశనరసము—గంధకం ౧ వెలిగారం ౧ నాభి 3 శుద్ధిజేసినకఫరి ౨ శంఖభస్మం ౧, ఆకాశధూళి (కరిధూపము.) 3 మిరియాలు ౪ యివి నిమ్మపులుసుతో మర్దించి మాత్రలు గట్టి యొసంగిన అజీర్ణము కడుపుబ్బరములు నాతములు మొదలగునవి హరించును.

సామాన్యకలికము—(అంజనము) పొంగించిన యింగువ శొంఠి పిప్పళ్లు మిరియాలు యివి సమభాగము పొడిజేసి వస్త్రుగాళిత మొనర్చి వేపాకురసము తుమ్మియాకురసము వీని చేత బాగుగా మర్దించి కణికలుగట్టి కన్నులవైచిన తలనొప్పులు శైత్యభారము నేత్రోదోషములు హరించును.

*శంఖద్రావకము—పటికె శె ౧ | సురేకారం శె ౦ ౪ = నవాసాగరం తు 3 వెలిగారం తు ౨ సైంధలవణం తు 3 సౌవర్చలవణం తు ౨ బిడాలవణం తు ౨ కాచలవణం తు ౨ సద్యక్షారం తు ౨ యవక్షారం తు ౨ సముద్రలవణం తు ౨ యివి ముంతలోబోసి పైనభట్టిజేసి చీలమన్నిచ్చి ప్రొయ్యి మీనబెట్టి కనులాగ్ని మంచాగ్ని గాఢామ్మలచే వంశిన ద్రావకము స్రవించును. శూలు అజీర్ణములు వైత్యములు వీటిని హరింపజేసును.

మాజీఫల రసాంశము—మాజీఫలరసము నిమ్మపులుసు అల్లపురసం దానిమ్మపులుసు నారింజకాయలపులుసు యివి సమములు తేనెయిబ్బడిజేర్చి రసములింకువరకుమెల్లగా

గాచి దింపుకొనవలయును. ఇది వైత్యముల హరింపజేయుట యేగాక జివ్యాకు రుచినిబుట్టించును. ఆకలిగలిగించును. జేలు కుట్టినపుడు లోపలికిబుచ్చుకొనిన బాధశమించును.

అజీర్ణ హరమాత్రాలు— సముద్రీలవణము నీటిలోకరి గించి బాగుగా వడియబోసి పోయ్యిమీద నీ రిగురువరకు గాచిన స్వచ్ఛమగు లవణమగును. ఈలవణము తు ర చామంతి పూలు తు ర బాగుగా మర్దనజేసి మాత్రాలుగట్టి సేవించిన అజీర్ణములు శూలలు కడుపునొప్పలు వైత్యములు మొదలగు నవి నినాదించును.

ఓమద్రావకము—ఓమము నూరుతులములీ తగిన నీటిలోజేర్చి యాపాత్రను అయిదుదినము లూరబెట్టి పౌతి దినముగల్పుచు పాత్రకు వైన నళికాయంత్రీమానుజేర్చి మూసి చీలమన్నిచ్చి పాకముజేసిన గొట్టము మూతినండి ద్రావకము స్రవించును. ఇవి ఆజీర్ణములు బావును. సుఖవిశేషమగును. కడుపునొప్పల గట్టించును.

—◆ శీ తాం శు ర స ము ◆—

కం. మణిశిలతాశకములు సరి
గని కటు కత్రయముచూర కల్వమునిడి చు ।
ర్దనజేయ వేపరసమున
దనరును శీతాంశురసము దండధరారి ॥

ధన్వంతరీవైద్యలహరి—మణిశిల ౧ తాశకము ౧ త్రికటుకములు (శొంఠి పిప్పళ్లు మిరియాలు) ౨ యివి వేప చక్కరసముతో మర్దించవలయును. ఇవి శీతజ్వరములు మన్య జ్వరములు విషమజ్వరములు వాతములు మొదలగునవి హరింప జేయును.

వైష్ణవీరసము—కటుకరోహిణి నాభి శొంఠి పిప్పళ్ళు మిర్యాలు శుద్ధిజేసిన యింగిలీకము యివిచిత్రీమూలరసముతో నూరి ముద్దజేసి చిత్రీమూల కషాయములో ముద్దనుగుడ్డలో జేర్చి వేలాడగట్టి వండి తీసి నూరి కణిక టొనరించవలయును.

లఘుజ్వరహరమాత్రాలు—శొంఠి పిప్పళ్ళు మిరియాలు రససింధూరము యివిసమములు నిమ్మపులుసు ఆల్లపురసము వీనితోనూరి మాత్రాలుగట్టి యొసంగిన సామాన్యజ్వరములు హరించును. శుద్ధిజేసిన యింగిలీకముజేర్చిన మిగుల యుప యోగము.

శంఖభస్మము—శంఖము ముక్కలుగావించి నిమ్మ పులుసుతో మూడుదినములు సూర్యపుటము (ఎండలో) బెట్టి శుభ్రముగా కడిగి మృత్తికాపాత్రలలో జేర్చి చీలమన్నిచి వరాహపుటముబెట్టిన భస్మమగును. ఇది శూలలు అజీర్ణములు మొదలగునవి హరింపజేయును.

— పుటములకీమము —

శ్లో. ప్రత్యేకం గోమయం పిత్తం కణిష్ఠంచసమారభేత్ |

కూర్మేవతుర్ధసంఖ్యాయాం కుక్కుటేదశసంఖ్యయా

వరాహేవింశతీంచైవ మహిషం శతమారభేత్ |

గజపుతేనసషశ్రీతు యిత్యై తేపుతలక్షణం ||

కూర్మపుటము	పిడకలు	ర	గజపుటము	౧౦౦౦
కుక్కుటపుటము.	„	౧౦		
వరాహము.	„	౨౦		
మహిషపుటము.	„	౧౦౦		

గవ్యభస్మము—తేనెవర్ణముగల గవ్యలు నిమ్మపులు. సులోవైచి మూడుదినములు సూర్యపుటము (ఎండలో) బెట్టి కడగి మూకుళ్ళయందు జేర్చి చీలమన్నిచ్చి కుక్కుటపుటము బెట్టిన భస్మసగును. ఇది అజీర్ణములు శూలలు మొదలగు వాని నివారించజేసును.

పగడభస్మము—పగడపుమూర ప్రమిదెలోజేర్చి నిమ్మపులుసుజేర్చి సూర్యపుటము మూడురోజులిడి బాగుగాకడగి ప్రమిదెలో బెట్టి చీరమృతికమెత్తి కుక్కుటపుట మిడిన భస్మ మగును. ఇది శ్లేశనీతితో నేవించిన దగ్గులు మానును.

కాసీస (అన్నభేది) సింధూరము—మంచి అన్న భేదిని నిమ్మపులుసుతో మర్దించి ఒకదినము సూర్యపుటమిడి పిమ్మట ప్రమిదలలోజేర్చి చీరమన్నిచ్చి ౧౦ పిడకలతో పుటము వేసిన

సింధూరించును. పిమ్మట దుష్టుసాకురసము జేర్చి గి పిడకలతో పుటము బెట్టుట మంచిది. ఇది క్షయములు దగ్గులు అజీర్ణములు వైత్యములు వారించజేసును.

తాళిసాదిచూర్ణము—తాళిసపతి ౧౦ సాంతి ౧ పిప్పళ్లు ౧ మిర్యాలు ౧ కరక్కాయలు ౧ ఉసిరికపప్పు ౧తాడి కాయలు ౧ ధనియాలు ౧ జీలకఱ్ఱ ౧ ఓమము ౧ కురాసాని ఓమము ౧ నాగకేసరాలు ౧ ఏలకులు ౧ చలువమిరియాలు ౧ అతిమధురం ౧ జాజికాయ, జాపతి ౧ లవంగాలు ౧ సోపు ౧ చంగల్వకోష్ఠు ౧ గసగసాలు ౧ లవంగపతి ౧ ఇవి దంచి చూర్ణ మొనరించి శర్కర జేర్చి పుచ్చుకొనిన వైత్యవారములు ఉష్ణము వైత్యపుమంట వైత్యవికారము అన్న ద్వేషము వాంతులు మొదలగునవి వారించును.

అశ్వగంధిచూర్ణము—శుద్ధిజేసిన పెన్నేరుగడ్డ ౬౪ శొంఠి 3౨ పిప్పళ్లు ౧౬ మిరియాలు ౮ ఏలకులు ౪ నాగకేసరాలు ౨ లవంగాలు ౧ ఇవి చూర్ణ మొనరించి చక్కెర యిచ్చి డిగబి నేవించవలయును. మేహములు వాయువలు గ్రహణులు గాత్రము చిక్కుట మొదలగునవి వారించును. దారోష్ణ (అప్పుడు పిండిన ఆవుపాలు) తోనేవించిన పురాణజ్వరములు మొదలగునవి మాని పుష్టిగలుగును. పెన్నేరుగడ్డలు ముక్కలొనరించి ఆవుపాలతో వండిన శుద్ధియగును.

సుగంధపాలచూర్ణము—సుగంధపాలవేరు పట్ట ౧౦

తెల్లచందనము మునగపట్ట తెల్లబాడిసెపట్ట మద్దిపట్ట ముదివేప చెక్క నేరేడువేరుపట్ట మూరేడు వేరుచెక్క ఇవి చూర్ణమొన రించి వెన్నతోగాని చక్కెరతోగాని సేవించిన నీరుచురుకులు. తెల్లశగలు ఉష్ణములు మేహవ్రణములు ఇవి హరించును.

వల్లారాకుచూర్ణము—సరస్వతీ (వల్లారి) యాకు చూర్ణము ౧౦ లవంగాలు ౧ ఏలకులు ౧ జాజికాయ ౧ జా పత్రీ ౧ మాచికాయ ౧ తాళిసపత్రీ ౧ కరక్కాయ ౧ నెల్లి కాయ (ఉసిరిక) ౧ తాడికాయ ౧ ఇవి చూర్ణమొనరించి శర్కరజేర్చి నేతిలో సేవించిన మేహములు ఉష్ణములు గ్రంథులు కండ్రమంటలు క్షయలు నీరుచురుకులు హరించును. కంఠశుద్ధి గలుగును.

ఏలాదిచూర్ణము—లవంగాలు ౧ మిర్యాలు ౨ నాగ కేసరములు ౪ తాళిసపత్రీ ౪ కూగై నీరు ౧౬ శొంఠి ౩౨ ఏల కులు ౬౪ ఇవి చూర్ణమొనరించి చక్కెరజేర్చి పుచ్చుకొనిన వాతవైత్యములు గ్రంథులు మేహవ్రణములు తీట విషరోగ ములు మానును.

కృష్ణాదిచూర్ణము—పిప్పళ్ళు అతివస తుంగముస్థలు కరకపువ్వు ఇవి సమములు చూర్ణమొనరించి తేనెగలపి నాకించిన బిడ్డలకు జ్వరాతిసారములు శ్వాస కాస నాంతులు హరించును.

పంచకోలచూర్ణము—పిప్పళ్ళు చవ్యము శొంఠి మోడి

చిత్రీమూలము ఇవి చూర్ణమొనర్చి సేవించిన దీపన పాచన ములు గలుగుటయేగాక అర్చుచి మలబద్ధకము స్త్రీహగుల్మ శూలలు హరించును.

యవతౌరాదిచూర్ణము—యవతౌరము అతివస కరక పువ్వు పిప్పళ్ళు పుష్కరమూలము వీనిచూర్ణము తేనెతో నొసగిన శిశువులకు పంచకాసలు హరించును.

శృంగాదిచూర్ణము—కరకపువ్వు అతివస పిప్పళ్ళు వీనిచూర్ణము తేనెతో నాకించిన శిశువులకు దగ్గు జ్వరము వాంతులు హరించును.

అజామోదాదిచూర్ణము—అజామోదము బూరుగు బాక ఆల్లము ఆరెపూలు దీనిచూర్ణము పెరుగుతో సేవించిన అతిసారములు గట్టును.

మరియొక తాళీసాది చూర్ణము—తాళిసపత్రీ ౧ మిరి యాలు ౨ శొంఠి ౩ పిప్పళ్లు ౪ వెమరుప్ప (తతాక్షరి) ౫ ఏలకులు ౧౧ లవంగపట్ట ౦౧ ఇవి చూర్ణమొనరించి వంగ (తగర) ధన్యము మిశ్రమమొనరించి శర్కరతో బుచ్చుకొనిన రుచి అన్నపచనము గలుగుటయేగాక శ్వాసకాసలు జ్వరము అతిసార వాంతులు గట్టును.

పంచసమ చూర్ణము—శొంఠి కరకపిండెలు పిప్పళ్లు తెల్లతెగడ సౌవర్ణ లవణము ఇవి సమములు చూర్ణమొనరించి

పుచ్చుకొనిన కడుపుబ్బరము అగ్నిమాంద్యము ఆమవాతము మూలవ్యాధి ఇవి హరించును.

బడబానల చూర్ణము—సైంధలవణము ౧ మోడి ౨ పిప్పళ్లు ౩ చవ్యము ౪ చిత్రీమూలము ౫ శొంఠి ౬ కరక పీదెలు ౭ ఇవి చూర్ణమొనరించి సేవించిన అగ్నిదీపనము గలుగును.

ముసలీచూర్ణము—నేలతాడిగడ్డలు తిప్పనత్తు దురద గొండివిత్తులు పల్లెరువేళ్లు బూరుగవేరుచక్క ఉశిరకపప్పు వీని చూర్ణములో శర్కరగలపి నెయ్యి ఆవ్రపాలు వీని యనుపానముతో సేవించిన వీర్యపుష్టి గలుగును.

పిండతైలము—మంజుషి సుగంధపాల అదుగుబంక యష్టిమధుకము తేనెమైనము యివి సమములు కల్కమొనరించి ఆముదముజేర్చి కల్కము పాకమగుటకు నాలుగింతలు నీరుజేర్చి ఆముదము శేషించునటుల గాచి వడియగట్టి వేపన మొనర్చిన వాతరక్తము పరిశుభ్రమగును.

అర్కతైలము—పసపుకల్క మొనరించి దీనికి తెల్ల ఆవాలనూనె నాలుగురెట్లు నూనెకు నాలుగింతలు బల్లెకాయల రసముబోసి తైలపక్వమొనర్చి లేపన మొనరించిన గిజ్జకురు పులు హరించును.

హింగాద్దితైలము—ఇంగువచేదు సారఫలము శొంఠి వీనికల్కము గావించి నాలుగింతలు ఆవనూనె నూనెకు నాలు

గింతలు నీరుబోసి కాచి వడియగట్టు చెవిలోవైచిన కర్ణశూలలు హరించును.

అశునాది తైల్యము—వెల్లిల్లిరెబ్బలు. శొంఠి యింగువ ఇది తైలమందుజేర్చి కాచి చల్లార్చి చెవిలో వైచిన కర్ణశూలలు ధ్వనులు హరించును.

కేతకీతైలము—దేవదారు చెంగల్వకోష్ఠు పెన్నేరు గడ్డ జటానూంసి తుంగగడ్డలు యష్టిమధుకము జీలకర్ర లవంగములు లవంగపత్తి ఏలకులు నాగ కేసరములు మంజుషి పసపు కస్తూరిపసపు కలువగడ్డలు రేణుకలు ముత్తువపులగము పిల్లిపీచర వట్టివేళ్ళు కురువేరు సమములు చూర్ణమొనరించి మొగలి చండ్రరసము, పాలు, నూనె, యివి సమముగాచేర్చి తైలము మిగులునట్లు గాచి భద్రీపరచుకొన వలయును. శిరోఉష్ణములు మేహవాతములు మొదలైనవి మానును. మాడున యంటు కొనిన బాగుగా నిదురబట్టును.

భృంగామలకతైలము—గుంటకల్లర రసము శేర్లు ౪ ఉశిరకపండ్లరసము ౪ ఆవ్రపాలు ౪ నువ్వులునూనె శే ౫ అందుకలువగడ్డలు యాలకులు లవంగములు ఆకుపత్తి భద్రీముస్థలు గూఢ పాలచాగగడ్డలు చెంగల్వకోష్ఠు మంజుషి తక్కోలపు ఉట్లు దేవదారు యష్టిమధుకము చందనము గొబ్బివేళ్ళు నాగ కేసరములు కటుకరోహిణి వీనిచూర్ణమువైచి తైలపక్వముగా గాచి దింపుకొనవలయును. ఇది తలకంటుకొనిన శిరోవ్యాధులు

పార్శ్వపునెప్పులు వాతములు మొదలగునవి యన్నియు మానును.

. మాడుపట్టుకు దినుసులు—యింగున తుం నాభి తుం అవాలు తు ౫ ౨ నల్లమంకు తు ౦౧ ముసాంబరం తు ౦౧ కటుక రోహిణి తుం వెల్లల్లిపాయల రసముచే మర్దించి మాడునపట్టు వేసిన మైకములు త్రిదోషములు తలనెప్పులు సంగమదోషములు హరించును.

సామాన్యపుపట్టు—ఆవాలుపొడి మంచిగంధము గలపి మాడున కణతలకు పట్టువైచిన సామాన్యపు తలనెప్పులు మానును.

తలనెప్పులకు పట్టు—శొంఠి కచ్చారము కుప్పికొమ్ము యివి వాయింటాకు పసకున సాదిగంధము దీసి పట్టువేసి సాం బ్రాణి ధూపమువైచిన వంటికణత నెప్పులు తలనెప్పులు శిరోభారములు తప్పక మానును.

జిహ్వగంధాషము—ఈత్యము పగడము రుద్రాక్ష అకలకణ్ణు పొంగించిన మడ్డివెలిగారము శొంఠి యివి డొండకాయ రసముతోగాని దొరకనియెడ నిమ్మపులుసుతోగాని సాది గంధమును నాలుకపై బూసి బంగారపుతీగెతోగాని లభించని యెడల వేపపుల్లబద్దతోగాని గీచి వేడినీటితో పుక్కిలింపజేసిన జిహ్వదోషము లణగును.

మరియొకప్రకారము—యష్టిమధుకము చెంగల్వకోష్ఠ

శొంఠి వెలిగారము యివి నిమ్మపులుసు ససాదిగంధము దీసి దానిలో కొంచము తేనెజేర్చి నాలుకకు బూసి గండూషము జేయవలయును.

. భంగుజేయువిధము—ఏడు పర్యాయములు బాగుగా కడగి పరిశుభ్రముజేసిన భంగుయాకు తుం జాజికాయ తుం మిరియాలుతుం గనగసాలుతుం సోపుతుం గుబిలాపూలుతుం యాలుకులు తుం నానబెట్టి వైపొట్టుదీసిన బాదంపప్పు తుం ౧ ముందు వైవస్తువులన్నియు నీటితో నూరి ఆకరున బాదంపప్పు చేర్చవలయును. పంచదార పానకముజేసి దానిలో వైవస్తువులు గలపి పాలుజేర్చి పుచ్చుకొనవలయును. ఇయ్యది కాశీప్రాంతములో నాడుక. విశ్వేశ్వరునికి భంగుభోగము జేయుటకలడట.

. బాలింత విషయము—కస్తూరి గోరోచనము కుంకుమ పువ్వు రొయ్యపీత పావుదారుజున్ను జట్టవరగోగు అక్కలకణ్ణులనంగములు మిరియాలు ఇవి తమలపాకులోజేర్చి బీడీగాజుట్టి బాలింతలకు మూడుదినములు విషయముగా నెసంగిన గర్భగోళము పరిశుభ్రమై వాతములు హరించును.

మోడికారము—స్త్రీలబాలవైద్య సుధాభిపుట 166 ఉ॥ శిష్పకులొక్కచాతులము పిప్పలిమూలము లొక్కసేరుగా నప్పుడవేచి దీపక మహాషధులింపుగొట్టి బెల్లమున్ తప్పక మాషపిష్టముఘృతంబును జేరిచి గల్పిముద్దలన్ నొప్పుగజేసి సూతికలు యోషికమెక్కవిధాన మా నిలన్

విష్పళ్ళు తు గ మోడి శేరు ఇవి వేయించి కొంచము ఓమము శ్లోంఠిజేరించి దంచి మినపపిండి బెల్లము నేయి ఇవిబోసి కలపి ముద్దలుజేసి నిత్య మొకట రెండువంతున రెండుమాసములు భక్షించిన వాతమును బోగొట్టి అగ్నిదీపన మొనరించి బాలింతల కాపాడు చుండును. ప్రధమమున కొందరు మినప పిండి అపథ్యకరమని జేర్చరు.

విషప్రతి విషమములు—స్త్రీ బాలవైద్య సుధాభిపుట 16
సీసమాలిక

ఊటివేళ్ళరసంబు శీఘ్రంబుగానిడ సర్వవిషంబులు సమసిపోవె. ఆరతికర్పూర మహికాటులకు బెట్ట విషమును వెలిబుచ్చి విమలపరచు. సర్పాక్షికల దినసారంబుగోలిన బాయునువిషముల బాధలన్ని పసపుపచ్చిది ధేను పాలలోనిడిగాచి దాగిన గరళము దగ్ధమగును. గన్నేరుబాధకు కరక ఫలంబులు జెల్లు మోడుగువుప్పు బీడికెలమి. తేనెకాజ్యములకు పానీయములు జాలు గర్పూరమునకు గల్గరాక. దూలించుడిడిని దూలగోవె. లవారి జిక్కుతమ్మలముకు జింతపండు. పసపుమొక్కగ చింత పండుకుమేలగు బెరుగుకు వేడ్చీరు యురగ భూషయ్యమ్మెత్తవిత్తు లకిమ్మగుతామర మూరనిమ్మరసంబు శుభోపరచు. తెల్లికిపిండికినూ నె తిప్పరసంబుగు సున్నంబుననుగల్గు సామ్రు బాప. చక్కనటుకులకును వైంధలవణము దూలించుదెగడను దుమ్ముచెక్క. అరుగనిసాదంబుకగు నావచూర్ణము పసనఫలంబుకు బరగు

శ్లోంఠి | పెరుగునంటకమును బెట్టనానాభికి బసపుసున్నముకగు బాధదీస్తు. త్రాగనా కండకు నాగవల్లిరసంబు పాపాణజాతికి ప్రతిగింజ. బేప్పి కొబ్బరికిని బియ్యంబు దిననగు నల్లమర్రును శ్లోంఠి తృప్త్యకుచు. గీ|| అనుములకు జెల్లుగంధంబు దనరురసము. లకును గంధక మొప్పును ప్రకటితముగ. బలువిష ప్రతి విషములు బరగునిట్లు. భూతగణనాథ గజచర్మ భూషితాంగ||

• షర్బతులు—ఆహారసములను తెల్లచక్కెరతోజేర్చి సన్ననిముట్లపై తేనె పక్వముగా గాచి దింపుకొని గాజు పాత్రలో భద్రోపరచుకొన వలయును.

• సుగంధిపాల షర్బతు—సుగంధిపాలవేరు పొట్టు గింతులములు రోజాపూలు యెండువి తుగి, నాగకేసరములుతు ౬ నలక్కాయలు తు ౬, శ్లోంఠి తు ౦, తాళినపత్రి ౧, జాపత్రి ౦, లవంగపత్రి ౦, చల్లగడ్డ తు ౨, ఇవి పలియగ అరపడి నీటిలోవైచి ఒక రాత్రి నానబెట్టి మరునాడుకాచాతుర్భాగముగా దించుకొని ౩౦ తులముల చక్కెరజేర్చి తేనెపాకముగా గాచి దింపుకొన వలయును. పూటకు తులమున్నర చలినిటితోగాని కాచిన ఆపుపాలతోగాని పుచ్చుకొన వచ్చును. అత్యుష్ణము, తాపము, మేహము, ప్రైత్యవికారములు మానును. ఎండినసుగంధిపాలపొట్టుకూడా పనికివచ్చును.

• దానిమ్మపండ్ల షర్బతు—పుల్లదానిమ్మపండ్ల రసము ౨ పాళ్ళు, తెల్లచక్కెర ౧ పాలు యివికాచి దింపుకొన వల

యును. వాంతులను, విరేచనముల గట్టించును. అన్నాశయము నకు బలమొసగును.

జంబీరాది షర్బతు—నిమ్మపులుసు, ఉన్నాబోపండ్ల, రసము, బేరికాయల రసము, పుల్లదానిస్మృరసము, తియ్యవా నిమ్మరసము, యీరసములు ర ఫలములవంతుల నొకటిగా జేర్చి తెల్లచక్కెర ర ఫలములువైచి సన్నని ముబుపైగాది ఒకపొంగు రాగానే దింపి వడియగట్టి అగరుచెక్కచూర్ణము, పిస్తాబరడు పొడుము ఇవి దినుసును అరవరహాయెత్తు కల్వ ములో బాగుగానూరి వస్త్రుగాళిత మొనర్చి రూమ్మస్తకి చూర్ణము వరాయెత్తు, ఇవివైచి షర్బతుగా కాచి దించుకొన వలయును. ఇది సేవించిన వైత్యుడు, కాక, అరోచకము, విష ంము, శరీరమంటలు యివి హానును.

మాదీఫల షర్బతు—మాదీఫల రసము ఫ ర, గావుజాన్ ద్రావకము ఫ గి, తెల్లచక్కెర ఫ గి, కుంకుమపువ్వు పావువరాయెత్తు. ముందు గావుజాన్ ద్రావకములో పంచ దారవైచి నురుగు పోవువరకుకాచి పాకమువచ్చు సమయమున మాదీఫల రసమును జేర్చి కలపి రెండుపొంగులు రాగానే దింపు కొన వలయును. అన్నాశయమునకు బలమిచ్చును. వైత్యము, ఉష్ణము నీనినణచును.

గసగసాల పాయసము—గసగసాలు ఒకతులమునూరి ముద్దను గుడ్డలో మూటగట్టి కాలువడి నీటిలోవైచి, ముద్దయం

తయు గరగుణటుల బిసికీ, వడియగట్టుకొని, మూడుపొంగులు వచ్చునట్లుగాది ౧౦ ఫలములు తేనె జేర్చి కాచి దించుకొన వలయును. రక్తవృద్ధి, శరీరపుష్టి గలిగించును. కాక, దగ్గువీనిని బోగొట్టును.

గాజరగడ్డ పాయసము—ఎల్లముల్లంగిగడ్డను చర్మము చివ్వి గట్టిభాగమును బాపి కందిబేడలవలె చిన్నముక్కలు తరిగి నది ఫ ౩౪. ఈముక్కలు కొంచము నీరుపోసి వండి ముక్కలను దీసికొన వలయును. పిమ్మట కలకండను పాకము బట్టి యుంచి బాదముపప్పు ఫ ౩౪, బియ్యము ఫ ౩౪, ప్రత్యే కించి నూరి పాలనుపిండికొని రెంటినికలపి కాచి యర్ధమింకిన మీదట గాజరగడ్డ ముక్కలనువైచి పొంగు రాగానే కలకండ పాకముగలపి పాకముగా దించుకొనవలయును. దేహమునకు కాంతియు, రక్తవృద్ధి, ధాతువృద్ధి గలిగించును. ఉదయమున తు ౧౪ వంతున పుచ్చుకొనుచుండవలయును.

అల్లముమూర బ్యా. ధన్వంత్రీవైద్యులహరి పంచమవీచి.— గీ|| బొట్టుదీయుచు నల్లము బాడచి రంభ) ములను జలములనుడికించి గలపి తేనె పంచదారల పాకంబుబట్టిజేర్చు నల్లముమూరబ్బ వైత్యాదు లణచుదేవ|| నారికేళ రసాయనము—పచ్చికొబ్బరి సారము భా౩౨ కలకండ ౩౪, శొంఠి ౧౬, నెయ్యి ౨౦, ఇవి కుండలోజేర్చి పాక

ముబట్టి కరక్కాయ భా ౧, తాడికాయ భా ౧, ఉసిరికవరుగు భా ౧, నాగరముస్థలు ౧, నాగకేసరములు ౧, ఆకుపత్తి ౧, జీలకర్ర ౧, గజపిప్పళ్ళు ౧, దాల్చినపట్ట ౧, ధనియాలు ౧, పిప్పళ్ళు ౧, ఏలకులు ౧, తవాక్షిరి ౧, వీనిచూర్ణముజేర్చి తేనె 3౦ జేర్చి కలియబెట్టి దింపుకొనవలయును. దీనిని సేవించిన ఆకలి బుట్టించును. శూబలు, ఛర్దులు, హృదోగములు వీని బాసి వీర్యపుష్టి యొసంగును.

నాగరమురబ్బా—మంచిశోంఠి కుండలోవైచి యిసుక బోసి నీరునిండ్రించియిరువది దినములూరబెట్టి గైకొని కడగివెండి శలాకుచే రంధ్రములుజేసి తేనె, నీరుజేర్చి నీరింకువరకు గాచి శోంఠముక్కలు బడవైచి దింపుకొని గాజుపాత్రయం దుంచు కొనవలయును. మూత్రోబంధము, అజీర్ణము వీనిని దొలగించి ఆకలి బుట్టించును.

మాషాదిమోదకము—మినపపప్పు ఫ ౧, గోధుమలు ఫ ౧, యవలు తు ౧, వాయువిడంకములు ఫ ౧, ఇవిచూర్ణ మొనరించి పంచదార ఫ ౪, నీరు ఫ ౨౦లు పాకముబట్టి నెయ్యి ఫ ౨ జేర్చి వైవస్తువుల పిండినిజేర్చి కలపి ఫలప్రమాణ మోదకము లొనరించి భక్షించు నాలుగుఫలముల ఆవుపాలు త్రాగిన మిక్కిలి సంభోగశక్తి గలుగును. పులుసు కారము వీని విడువవలయును.

పచ్చళ్ళు (చట్టి)—పచ్చివంకాయలు ముక్కలుగా తరిగి తగినట్లు ఉప్పుజేర్చి తొక్కి కుండలోబెట్టి మరునాడు విత్తులుదీసిన చింతపండు, పండుమిరపకాయలు, కొంచము పసపుజేర్చి తొక్కి మరల కుండలోబెట్టుకొని యుపయోగించు కొనవలయును. లేతకాయలైనయెడ పథ్యకరము.

ఉప్పుగోంగూర—వైరగోంగూర వేయించి ఉప్పుజేర్చి త్రొక్కి పిమ్మట పండుమిరపకాయలు, కొంచము పసపు జేర్చి త్రొక్కి. యూరబెట్ట వలయును. ఇది సంవత్సరము మించినది పథ్యకారి. దీనిని నూనెతో బెట్టుటయు కలదు.

చింతకాయపచ్చడి—దోరబండిన చింతకాయలు తగినంత ఉప్పుజేర్చి త్రొక్కి ఊరబెట్టవలయును. ఆరునెలలకు వైగా ఊరిన పచ్చడి పథ్యకరము. ఇది నూరి తాలింపు నూనె యింగువులతో కాచిబెట్టిన రుచికరముగా నుండును. జ్వరతులకు ఆముదముతాలింపు మంచిది. ఇది పప్పులోజేర్చి వండిన పథ్యమునకు బనికవచ్చును. లేక నీటిలోబిసికి, పిండి, అందు యెండు మిరపకాయలు కాలిచి జేర్చి కొంచము బెల్లమువైచి పచ్చి పులుసుగా నుపయోగించుకొన వచ్చును. ఇష్టమున్నచో నీరుల్లిముక్కలు జేర్చుకొన వచ్చును.

ఉసిరికపచ్చడి—ఉసిరిక కాయలు దంచి, లోపలి గింజలను తీసివైచి తగినంత ఉప్పుజేర్చి మరలత్రొక్కి ఊరబెట్టవలయును. పచ్చిమిరప కాయలుజేర్చి యూరబెట్ట వచ్చును. దీనినే

నల్లపచ్చడియని వాడుచున్నారు. దీనినినూరి మరల తాలింపు బెట్టి భక్షించిన వైత్యముల నణచును. జీర్ణశక్తి గలిగించి నోటి అరుచి బావును. మిగుల పథ్యకరము.

రేగుబండ్లవడలు—మంచిరేగుబండ్లు తగిన ఉప్పుతో తొక్కి, వడలుగాజేసి. బాగుగా యెండించి భద్రీపరచవలయును. ఈవడలు కావలసినప్పుడు నీటితోనూరి తాలింపుబెట్టి వాడుకొన వలయును. రుచిగలిగించి అజీర్ణముల బావును పథ్యకరము.

అల్లపుపచ్చడి—మిరపకాయలు నేటిలో వేయించి, అల్లముముక్కలుకూడా కొంచము వెచ్చజేసి, వేయించిన మిరపకాయలు అల్లపుముక్కలు కొంచము పాతచింతపండు రోటిలో వైచి పచ్చడి నూరవలయును. ముందు అల్లమునూరి, స్వరసము దీసి తేరబెట్టి, వైన తేటవంచుకొని సత్తు దీసివైచిన రసము బోసి నూరిన మిగుల శ్రేష్ఠము.

కొతిమిరిపచ్చడి—సన్నగా తురిమిన ధనియాలాకు (కొతిమెర) తు ౨, మిరపకాయలుతు ౦ ౪, ఆవాలు ౦ ౪, మినపపప్పు తు ౨, జీలకర్ర తు ౦ 1, యీ గిన్ను మంచినూనె లో వేరు వేరుగా వేయించి అంతాకలుపుకొని చింతపండు తు ౦ ౪, ఉప్పు తు ౧, యివిజేర్చి పచ్చడిగా నూరవలయును. పెసలువేయించి రోటిలోవైచి ఉప్పు నిమ్మపులుసుతో నూరి

యింగువజేర్చిన తాలింపు బెట్టవలయును. యిది రుచ్యము కొద్దిగా పథ్యము

దోసకాయపచ్చడి—టన్నదోసకాయలు సెగలో మగ్గనిచ్చి లోపలివిత్తుల దీసివైచి రోటిలోవైచి వేయించిన మిరపకాయలు కొంచము పాతచింతపండుజేర్చి నూరినపథ్యకరము. ప్రతిపచ్చడిలో కరివేపాకుగాని కొతిమెరగాని వేయవచ్చును.

వేపపూత—వేపపూతవేయించి పాతచింతపండు పులు సులోవైచి తాలింపుబెట్టవలయును. అలవాటున్నవారు పులు సులో బెల్లము కలుపవలయును. పిమ్మట తాలింపుబెట్టవలయును. ఇదియు పథ్యకరము. కొంచెము వేడిజేసి తగ్గురు.

నారింజకాయ (దూదిదబ్బ) పచ్చడి—వేయించిన మిరపకాయలు తగినఉప్పు నారింజబద్దలలోజేర్చి పచ్చడినూరి భక్షించిన రుచిగానుండును. పథ్యకరము. రక్తవృద్ధిగావించును. తాలింపు బెట్టవచ్చును. పచ్చిమిరపకాయలతో నూరుట అపథ్యకరము.

నిమ్మకాయపచ్చడి—వేయించిన మిరపకాయలు ఉప్పు నిమ్మబద్దలు నూరి తాలింపు బెట్టవలయును. ఇది రుచినిబుట్టించును. వైత్యముల నణచును.

రేగుబండ్ల పచ్చడి—మంచిరేగుఫలములు వేయించిన మిరపకాయలు ఉప్పు యివినూరి తాలింపుబెట్టి భక్షించవలయును. పథ్యకరము. నోటి అరుచిబావును.

పెసలపచ్చడి—పెసలు వేయించి రోటిలో జేర్చి వేయించిన మిరపకాయలకారము నిమ్మపులుసు యివి జేర్చి నూరి తాలింపు బెట్టవలయును. ఇది పథ్యకరము.

కొబ్బరిపచ్చడి—లేత కొబ్బరి తురిమి మెత్తిగా ఉప్పు నూరి కలపి పెరుగు జేర్చి కొంచెము పసపుగలపి తాలింపు బెట్టవలయును. వేయించిన మిరపకాయలు, కొంచెము వెచ్చజేసిన కొబ్బరితురుము, ఒకింత చింతపండు, ఉప్పు జేర్చి నూరి తాలింపు బెట్టవలయును. ఇది అంతపథ్యకారిగాదు.

వెలగకాయపచ్చడి—వేయించిన మిరపకాయలు ఉప్పు జేర్చి వెలగగుజ్జు నూరవలయును. ఇది పథ్యకరము. వెలగగుజ్జు పచ్చిమిరపకాయలు ఉప్పు పెరుగు జేర్చి నూరి పసపువైచి తాలింపు బెట్టవలయును.

చింతపొట్టుచారు—చింతపొట్టును చూర్ణము జేసి నీటిలో వైచిగాచి కొంచెము లవణము జేర్చి ఆముదము తాలింపు బెట్టిన పథ్యకరము.

నిమ్మకాయచారు—నీరు బాగా మరగగాచి తగినంత నిమ్మపులుసు జేర్చి లవణము వైచి ఆముదము తాలింపు బెట్టిన పథ్యకరము.

చారుగాయవిధము—ఒక శేరు మిరపకాయలు రెండు తులముల మంచినూనె జేర్చి వేయించి కారము గొట్టి యుంచవలయును.

ధనియాలు తు 3౬, మిరియాలు తు ౧౨, టీలకర్ర తు 3, మెంతులు తు ౧ ౪, ఆవాలు తు ౧ 1, యివి వేరు వేరుగా వేయించి పొడుములు జేసి పెట్టుకొనవలయును. ఇది యేచారు పొడి. ఎనిమిది దినములవరకు బనికివచ్చును. ఆపై న రుచితగ్గి పోవును. మంచినీరు శే ౪ కాగ బెట్టి అందుకందిపప్పు శే ౪ నెయ్యి లేక మంచినూనె తు ౧, పసపు తు ౦1, యివి బిసికి కాగుతూయుండె నీటిలో వైచి పొంగువచ్చినమీదట నీరుగల పాత్ర మూత బెట్టి క్రిందికి దింపవలయును.

కళాయిపాత్రలో చింతపండు, తు ౬ నీరు జేర్చి బిసికి నెగను బెట్టి తగినంత ఉప్పు జేర్చి వై పొడులను ప్రమాణముగా జేర్చి కొతిమెర కరివేపాకు యివి జేర్చి గాచి, దింపియుంచిన కట్టును గలపి కొద్దిగా కారము వైచి యింగువనీటిలో గరగించి యానీటిని మిశ్రమమున రించి తాలింపు బెట్టి దింపుకొనవలయును. కొందరు దింపునపుడు కొద్దిగా బెల్లము వైచుటకలను. ఇది పథ్యకరము. గోరువెచ్చనగానుండు చారువాడుట శ్రేష్ఠము.

సీమచింతపండు—(ఆల్ బకార) చారు ఆల్ బకారా ఫలములతో ఫణ్యమునకు కొంధరు చారు బెట్టుచున్నారు. చింతపండుకు బదులు ఆల్ బకారాచేర్చి తక్కినవి చారుగాయు నట్టి పద్ధతులతోనే సిద్ధము జేయవలయు. యీ ఫలమును జ్వరి తులకు నోటిలరుచిగా నున్నప్పుడు, వైత్యపునీరు నోట వెళ్లు చున్నపుడు ఉపయోగించు చుండుమరు.

ఊరుగాయలు—అరటిఊచ బిళ్ళలు తరిగి నిమ్మపులుసుతో ఉప్పు కారముజేర్చి ఊరబెట్టి వాడుకొనుచుందురు. ఇది మేహశాంతి.

నిమ్మకాయ ఊరుగాయ—నిమ్మకాయలు నాలుగు పక్షములుగా తరిగి ఉప్పుకారముచేర్చి ఊరబెట్ట వలయును. అసమయములో సిద్ధముకావలయుననిన సన్ననిసెగపై మట్టి పాత్రలో నుడికించిన వెంటనేసిద్ధమగును.

దబ్బకాయ ఊరుగాయ—దబ్బకాయలను ముక్కలుగా గోసి తగినంతకారము తగినంత యుప్పుజేర్చి సన్ననిసెగపై చర్మము మెత్తపడువరకు నుడికించిన తాత్కాలిత భక్షణమునకు సిద్ధమగును. ఈపళ్ళపు ఊరుగాయలు వారము దినములకంటె సధికముగా నిలువనేరవు.

పచ్చిమిరపకాయ ఊరుగాయ—పచ్చి మిరపకాయలు నడిమికిజీల్చి ఉప్పుమెత్తగా నూరివైచి పెరుగుజేర్చి యూరబెట్టుదురు. ఇవి పచ్చినివాడుటగాక ఎడబెట్టి భద్రోపరచి అవసరమున్నపుడు నేతితోవేయించి భక్షించుచుండురు. పళ్ళమునకుగావలసిన ఆముదముతో వేయించుటచుచిది.

దోసకాయ ఊరుగాయ—దోసకాయ బద్దలుగా తరిగి ఉప్పు కారము తగినటుల జేరిచి ఊరబెట్టి వాడుకొనుచుందురు. కొందరు ఆవపిండి నుప్పులనూనెగలపి ఆవకాయజేయుటకలదు. ఇది అపఘ్నకరము. నూనె ఆవలేకుండా ఊరబెట్టిన ఊరుగాయ

ను బాగుగా నొందించి భద్రోపరచి అవసరమున్నపుడు నేతిలో వేయించి భక్షించుచుండురు. ఆముదముతో వేయించిన పళ్ళమునకు బనికివచ్చును.

వడియూలు—వరిపేలాలు శే ౧, యివిఒక శేరు నీటిలో నానబెట్టి పిమ్మట బుట్టలో వేసి నీరువడియగట్టి కళాయిపాత్రలో వైచి కారపుపాడి తు ౧ ౪, తెల్లనుప్పులు తు ౩, యివి పేలాలలోవైచి పిసికి వడియూలు పెట్టవలయును.

వడియాలకు కారపుపాడి సిద్ధముజేయవలసిన విధము. ఇంగువ తు 3 పొంగించవలయును, ఉప్పు తు ౨౪, మిరపకాయలు తు ౧౨, యివి దంచి పొడుముజేసికొనియుంచి తగినట్లు యీపొడిల వడియూలలో జేర్చుకొనవలయును.

బూడిదెగుమ్మడికాయ వడియూలు—పేలాలు శే ౧ యివి నీళ్లలో నానబెట్టి వడియవేసి బూడిదెగుమ్మడికాయ తు ౧౨, విత్తనములు వైచర్మము దీసి తుడిమి తురిమివదానిని చక్కగా నీరుపిండి పేలాలతోజేర్చి వైజెప్పిన కారపుపాడి తెల్లనుప్పులు తు ౩ కలపి బాగాపిసికి వడియములుబెట్టి యొందిచి సమయమువచ్చినప్పుడు నేతిలోవేయించి వాడుకొనవలయును. పళ్ళమునకు కావలసిన నుప్పులు చేర్చకూడదు. ఆముదముతో వేయించవలయును.

నల్లేరువడియూలు (వజ్జివల్లి)—లేతనల్లేరు తునకలుజేసి నానబెట్టిన పులవపప్పుతోగాని మినపపప్పుతోగానిరుబ్బివైచెప్పి

నకారముజేర్చి వడియములు బెట్టవలయును. పథ్యమునకు గావ
సిన ఉలవపిండితోబెట్టినవి యుత్తమము. ఇవి నంజులు దగ్గులు
గలవారికి మిగుల పథ్యకరము.

బూడిదెగుమ్మడికాయ వడియాలు మరియొకవిధము.
బూడిదెగుమ్మడికాయపై చక్కతీసి సన్నగా ముక్కలుజేసి
బాగుగా నీరుపిండి, నానబెట్టిన వులవపప్పుజేర్చి రుబ్బి పైజెప్పిన
కారముజేర్చి కలపి వడియములు బెట్టవలయును. ఇవి పథ్య
కరము.

నల్లెరు అప్పుడములు—నల్లెరు తు 3 చక్కగా దంచి
నీళ్ళలోవైచి పేరిననెయ్యి తు 3 జేర్చి పొయిమీదబెట్టి యుడి
కిరచి, మినపపిండి శే ౪, పైనిరును పిండిలో జేర్చి వడియాలకు
జెప్పబడిన కారమును తగినంతజేర్చి ముద్దజేసి కొంచమునూనె
బూసియుంచి మరునాడు ఆముద్దను మెత్తగాదంచి అప్పుడము
లను చేయవలయును. మినపపప్పు బాగుగా పొట్టులేకుండా
చేయవలయును.

పెసరఅప్పుడములు—పెసలు ఆముదముగాని నూనె
గానిజేర్చి పిసికి బాగుగా నంజుబెట్టి వినరి చెరిగిన, పైపొట్టు
యూడి జెల్లనిపప్పుగానగును. ఈపప్పును వినరి పిండిజేసి, తగి
నన్నిమిరపకాయలు నీటితోకూరి సారము పిండుకొని, పుప్పు
నీటిలో కరిగించి, యింగువనానబెట్టి నీటిలో కరిగించి, యీము
టిని కలపి పైపిండిలోజేర్చి ఘట్టిగా కలపి ముద్దజేయవలయును.

కలుపునపుడు చేతికి అంటకుండా చేతులకు నూనెగాని నెయ్యి
గాని బూసికొని కలుపవలయును. ఈకలపినపిండిని చిన్నచిన్న
ఉండలుజేసి అప్పుడాయజేసి నీడను ఆరబెట్టవలయును. ఇవి
నిప్పుపై గాచి నేయిగాని మంచిఆముదముగాని బూసి అన్నము
లోజేర్చికొని భక్షించవచ్చును. ఇవి పథ్యకరము.

పెసరట్లు(దోసెలు)—కొద్దిగాపొట్టుతో కూడిన పెసర
పప్పును నానబెట్టి వడియవేసి రోటిలోవైచి కొంచము ఉప్పు
ఆల్లపురసము కొద్దిగా మిరియములుజేర్చి రుబ్బి కొంచెము పస
పువైచి కలపి, పెసము పొయ్యిమీదబెట్టి ఆముదముబూసి
అట్లుపోయవలయును. ఇవిపథ్యకరము. పచ్చపెసలు శ్రేష్ఠమని
కొందరిమతము. బుడ్లబుడసరయాకు జేర్చి రుబ్బిన పైత్యహరము.
బాగుగా చల్లారినమీదట తేనెబూసి భక్షించిన పైత్యహరము
నోటి యరుచి బోగొట్టును.

రసాల—స్త్రీ బాలవైద్యసుధాభి శిరి
గీ. పెరుగు నరచేతిలోచిల్కి మిరియములను
శొంఠిలవణము శర్కర సారది జేర్చ
నది రసాలగ నెప్పును నమితశుక్ర
వృద్ధిజేయు చు తనుపుష్టి నిచ్చుదే

అన్నము—

గీ. అగ్నిశొంఠ్యాది వరకషాయములతోఁజ
సిద్ధబరచిన యన్నము శ్రేష్ఠమగును
లఘువుగానుండు మరి తండులములు వేచి
వండ విక్కిలి తేలిక నుండు జేవ.

అగ్ని=చిత్తములము! తండులములు=బియ్యము తక్కి-

నది సుగమము.

మండము—స్త్రీ. వై.

గీ. క్షణపేలాలు దానిమ్మబరడు శొంఠి
పిప్పళులు నీటిలోవైచి బేర్చిగాచ
మండమనబడు పాతము గండశంఠు
నగ్నిదీపన మొనరింఁగు నార్యపౌష.

పేయ—స్త్రీ. వై.

కం. వరిపేలంబులు నీటిలో

కర మొప్పుగవైచి మెల్లగా గాయంఁగ

ధరణి జెల్లును పేయగ

శిశ్వనాథ సుందరగాత్రా.

లో శొంఠి సైంధలనణము ధనియాలు జేర్చి

ఇది జ్వరితులకు పక్ష్యకరము వాంతులు

కం. నిర్మల తేజప గాత్పర

కర్మాఖిలదూర నిర్వికల్పచిదాత్మా

ధర్మాధర్మవిచక్షణ

నిర్మోహ నిష్కళంక నిగమస్తుత్యా.

X ద్య.

ఇయ్యది వైశ్యకుల పారావార రాణానిశాకర శత్రువర్గ భీకర

కౌంఠిస్యసగోత్ర పవిత్ర సుజనమిత్ర బసవయసుబ్బం

బ్రాహ్మియపుత్ర కంకపాటి తాతయార్య సర

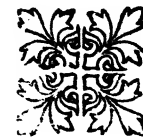
మాంబాదుహిత్ర బంధుజనాప్త

వెంకటసుబ్బరాయగుప్తవిరచిత

అనుభవ గృహవైద్య

గ్రంథమున ద్వితీయ

సోపానము.

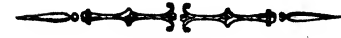

ఓహ

శ్రీమద్భక్త్యై నమః.

అనభవగృహవైద్యము.

తృతీయసోపానము.

క. శ్రీపరమేశ్వర సద్గుణ
దీపా సర్వాంతరాత్మా దీన సుపోషా
తాపసనందితనామా

పాపాఘవిదూర దివ్య పావనమూర్తి.

ఈగ్రంథము గృహవైద్యమున కనుకూల మగునట్లు వ్రాయబడినది. గనుక గృహస్థులు నాడీవిధానమున రోగనిర్ణయ మొనర్చుట దుర్లభము. వైద్యశాస్త్రము లపారముగా బతించినవారికే కష్టముగానున్నదిగాన నాడీవిషయ విచారణము కేవలము సూక్ష్మజ్ఞాన ముండినగాని యలవిగానేరదు. సామాన్య వ్యాధులకు వైద్యని సహాయములేక గృహస్థులొచరించు కొనుటకు ముఖ్యవిధులను దెలుపుచున్నాడను.

నాడిపరీక్ష—వాత వైత్య శ్లేష్మ నాడులను, మిశ్రమ నాడులను కొంతవరకు శోధనచేసిన కనుగొనవచ్చును. తర్జని మధ్యమ అనామిక ప్రశ్నయందు వాత వైత్య కఫములు పరుస గానడచును. అనగా మణికట్టు మొదలు వాతనాడి, తడుకరి పిత్ర నాడి, ఆమీద శ్లేష్మనాడి నడచును. రెండు వేళ్ళక్రింద నడిచిన ద్వంద్వవ్యాధిగా దెలిసికొనవలయును. పురుషులకు కుడిహస్త మందును, స్త్రీలకు ఎడమచేతియందును నాడి జూడవలయును పసిబిడ్డలకు నాడి సూక్ష్మముగా నుండుటచే మూడువేళ్ళ క్రిందకుండును. నాడిపరీక్షించిన లాభములేదు. శరీర ఉష్ణమును బట్టి గ్రహించవలయును. సామాన్య ఉష్ణమునకు వానికి చికి త్సలు చేయకూడదు. వానికి మాటిమాటికి జ్వరము వచ్చుట గలదు. దాని కదియే ఉపశమించుచుండును. నిసువుల వ్యాధులకు తల్లులే కారణభూతులగుటచే వారు పశ్యసానాదు లందు జాగరూకతగలిగి యుండవలయు. కూనలు మందుద్రావుట కష్టతరముగా నున్నయెడ ఔషధమును చన్నులకుబూసి పాలు గుడువుట సుకరము.

లంఘనములు.

గీ. వాతపిత్ర కఫజ్వర వ్యాధులందు నొప్పు లంఘనములు మూడు నుపవసించి యుంట లఘుభోజనముచేత నుంట గంజి త్రాగియుండుట పరమాష ధంబుమేళ.

స్త్రీ బాల వైద్యసుధాభి ప్రథమ వీచి పు గి.

వాత వైత్య శ్లేష్మ తారతమ్యములచే లంఘనములు మూడువిధంబులు. వాతజ్వరపీడితుడు కేవలము నిరాహారిగా నుండవలయును. పిత్రజ్వరితుడు బియ్యపుగ భుజించవలయును. కఫరోగి పలుచని గంజి త్రాగవలయును. లంఘనములవలన ఆయము దొలగి అగ్ని దీపన గలుగుటచే శ్రేష్ఠతమము. కావుననే “లంఘనం పరమాషధం” లంఘనము ఉత్తమ యశాషధమని చెప్పబడియున్నది. సామాన్యముగా నజీర్ణములకు లంఘనము కంటె శ్రేష్ఠమైన చికిత్స వేరొందులేదని గ్రహింపవలయును. మనపూర్వులు వ్రతోపవాసములు బెట్టినది శరీరారోగ్యము కొరకేగాని వేరొండుగాదు. మాసమున కొకపర్యాయమైన నిరాహారులుగా ఉపవసించుటచే కోశములు పరిశుభ్రమగును. అన్నమునుమాని దానికిబృడిగా పిండి పాలు మొదలగునవి గ్రోలుటకాదు. ఏకాదశీ ఉపవాసమువలన నిర్మలమైన జత రాగ్ని గలుగుటయు భగవస్మరణ చేకూరుటయు కలదు. జ్వరాజీర్ణాదు లందు పసికూనలకు గూడా జీర్ణశక్తి దెలిసకొని పాలుద్రాగించవలయును. విరేచనము తెల్లగా నగుచున్న నజీర్ణమని గ్రహించవలయును.

కషాయాదుల వివరము.

౧ స్వరసము—అనగా వస్తువులయొక్క నిజరసమును గ్రహించుట.

౨ కల్కము—యోషధులను చక్కగా నూరి నీటి యందు గలుపుట.

౩ శృతము—కషాయము- క్వాధము- ద్రవ్యముల నుదకముతో వేచి ఎనిమిదవభాగము మిగులునటుల గాచునది.

౪ శీతము—ద్రవ్యముల నలియగొట్టి రాత్రిపూట నీటి లోవైచి నానబెట్టి ఉదయమున తేటనిరు వంచికొనుట.

౫ ఫాంటము—నీటిని బాగుగాగాచి ఓషధులచూర్ణమును వైచి బాగుగా బిసికి అపుడే వడియగట్టి యుపయోగించుట.

అజీర్ణము.

వ్యాధులు జనించుటకు అజీర్ణముముఖ్యకారణము భుజించిన యన్నము జీర్ణముకాని యెడల పులిత్రేసుపులు, తలనెప్పి, ఆవలీంతలు, కడుపుబ్బరము, ఒకొకప్పుడువిరేచనము, కడుపునెప్పి కలుగుచుండును. విషూచి, (కలరా) బుట్టుటకుకూడా అజీర్ణమే ప్రాధాన్యము. విషూచి తీవ్రముగానుండు దినములలో అజీర్ణకర పదార్థముల భుజించకూడదనియు, అన్నములో తప్పక ఉప్పుజేర్చి వండుట మిగులమంచిదనియు వైద్యులభిప్రాయ మిచ్చియున్నారు.

౧ అన్నము అరగకున్న యెడల ఒకమట్టి పాత్రలో ఆవాలు బాగుగా వేయించి కొంచమునీరుబోసిదించి వంచుకొని ద్రావిన అజీర్ణము వారించును.

౨ మంచియింగువ నిప్పువూడ పొంగించి పొడుముజేసి పేరిన నేతితో బుచ్చుకున్న అన్నము జీర్ణమై అజీర్ణమువలన గలిగిన కడుపునెప్పి వారించును.

౩ పరిశుభ్రమయిన అల్లము ముక్కలుజేసి గాజుపాత్రలోవైచి నిమ్మపులుసుబోసి కొద్దిగా నైంధలవణముపొడి జేర్చి ఊరబెట్టి నిత్యము భక్షించిన అజీర్ణములు వారించును.

౪ శొంఠిని వైపొట్టుదీసి శుభ్రమొనర్చి మట్టిపాత్రయందుజేర్చి నైంధలవణమును మెత్తగానూరివైచి నిమ్మపులుసు శొంఠికొమ్ములు మునుగునట్లుపూరించి సెగపయి పులుసు యిగురువరకుగాచి కొమ్ములు బాగుగా పొట్టలు బగులునట్లు వేయించి దింపుకొని నిత్యము పావుతులముకొమ్ము భోజనముకు ముందు భక్షించు చుండిన అజీర్ణములు వారించును.

౫ శొంఠిని వైపొట్టుగీచి కుమ్ములో (కాలుచున్న బూడిదలో) బెట్టి తీసికొని నైంధలవణముచేర్చి నూరి పొడిజేసి ఆపొడి మూడుపేళ్ళకు వచ్చినంత అన్నములో ప్రథమ కబళముతో భక్షించిన అజీర్ణములు వారించును.

౬ కరకచక్కలు, వేయించిన పిప్పళ్ళు, సావర్జలవణము ఇవి నూరి వేడినీళ్లతో పానముజేసిన సర్వాజీర్ణములు తొలగును.

౭ బడబానలచూర్ణము—నైంధలవణము ౧ మోడి ౨ పిప్పళ్ళు ౩, చెవ్యము ౪, చిత్రమూలము ౫, శొంఠి ౬, కరక

పిండెలు ౭, ఇవి చూర్ణ మొనరించి సేవించిన అగ్నిదీపనము కలుగును.

౮ అమృతపటి—నాభి ౨, గవ్వభస్మము ౫, మిరియాలు ౯, యివి అల్లపురసముతో వర్దించి పెసలంతటి మాత్ర లొనరించి సేవించిన అగ్నిమాండ్యము దొలగును.

౯ చిత్రికాదిచూర్ణము—చిత్రిమూలము, శొంఠి, వేయించిన యింగువ, వేయించిన పిప్పళ్లు, మోడి, చవ్యము, అజామోదము, మిరియాలు, ఇవి ఒక్కొక్క కర్షము, సద్యతొరము, యవతొరము, సైంధలవణము, సావర్జలవణము, బిడాలవణము, సముద్రలవణము, కాచలవణము, యివి ఒక్కొక్క కోలకము, ఇవి చూర్ణ మొనరించి మాదీఫలరసముతోనైన దానిమ్మఫలరసముతోనైన తడిపి యెండించి పుచ్చుకొనిన గ్రహణి గుల్మ ఆమ వాతములు హరించును. అగ్నిదీపనము కలుగును.

✓ అజీర్ణములకు నిరాహారము (లంఘనము) పరమాషధము ఘృతా (నెయ్యి) జీర్ణమునకు ఉష్ణోదకము, త్రైలాజీర్ణమునకు పుల్లనీళ్లు, గోధుమాజీర్ణమునకు దోసకాయ, అరిటిపండు మామిడిపండు వీనియజీర్ణములకు ఘృతపానము హితకరములు.

తైత్యభారము (పడిసెము లేక జలుబు).

త్రాగునట్టి పానీయముయొక్క— మార్పువలనను, దేశము మార్పువలనను, శీతలవస్తు భక్షణమువలనను, ఋతుసంఘట

యందును తరుచుగా తైత్యభారము జేయుచుండును. మిక్కిలి తుమ్మలు, ముక్కుల వెంబడి నీరుగారుట, తలనెప్పి, ఏమియు తోచకుండుట, ఒడలునొప్పి, కొద్దిజ్వరము, పడిసెము కొంచము వెనుకాడగ నె దగ్గు యివి గలుగుచుండును.

కషాయము—సున్నముతో రుద్దిన ముడిమిరియాలు, కొంచము శొంఠి, కందులు జేప్పి నీరుబోసి కషాయముగాచి దింపుకొను సమయమున తాటిబెల్లముగాని తాటికలకండగాని వేసి దింపుకొని పానముజేసిన తైత్యభారము, ఒడలు నొప్పి, ఉష్ణము మొదలగునవి హరించును. మూడుదినములు రేపు మాపు పుచ్చుకొనవలయును. రాత్రీయందు వజ్జగ మానుకొని చారుగాని పాలుగాని త్రాగుట మంచిది. ఈ కషాయముతో కిస్తూరిమాత్రల సేవించవచ్చును.

ఆవిరిచికిత్స—నీరు బాగుగాగాచి అందు పసపుజేర్చి ఆవిరిబట్టవలయును. లేక పాలు గాచి వానియావిబట్టవలయును. ఈ ఆవిరులుబట్టట కూసీ నిధానముగాదు. పూర్వమునుండి ఆచారముతో నుండియున్నది.

తలనొప్పికి—శొంఠి, దుప్పికొమ్ము, కచ్చారములు, కొంచము సాంబ్రాణి యివి వాయింటాకు పసరులోగాని నీటితోగాని గంధముదీసి కణతలకు, ముఖమునకు పేపనముజేసి అగ్నిపై సాంబ్రాణివైచి ధూపము బట్టవలయును.

తలదిమ్మకు మెడనొప్పులకు—ఉడుకు (వేడి) అన్న మును వస్త్రమున మూటగట్టి కాచవలయును. ఇదియు అవిరి చికిత్సలో చేరినదే: చాలానుంచి పోకీయి.

శైత్యభారము మరీవేగముగా నున్నయెడ చనుబాలతో మంచి యిండువగాని గోవోచనముగాని సాది ముక్కుమీద కట్టువేయవలయును.

శిరోభారమునకు—వెరుక చెప్పియున్న రాజభూతాంజన కలికమును నీటితో సాది కనలలో బెట్టవలయును.

౧ నల్లబీలకర్మను గుడ్డో మూటగట్టి నలచి వాసన జూచుచుండవలయును.

౨ చుట్ట అభ్యాసమున్నవారలు—చుట్టలో వాముజేర్చి చుట్టత్రాగవలయును.

3 మంచింధము, ఆనాలపొడి కలపి మాడుకు, కణతలకు కట్టువేసిన శిరోభారము హరించును.

౪ దూసరతీగ వేసుతో ఆనాలను అరుగదీసి యాంగధమును కణతలకు, మాడుకు కట్టువేయవలయును.

౫ మిరియాలు గరిలెం వైచి నెయ్యిబోసి పెళపెళ వేయించి నేతితోసహా మిరియాలు నన్నములో నడ్డిమకొని భక్షించవలయును. గొంతు బొగుబోయిన హరించును.

౬ మిరియాలు తమలపాకులోజుట్టి ఆముదము దీపపు కొడిన లోపలిగింజలు చిటచిట యనుచాకగాచి పోట్లము

నమిలి మ్రింగవలయును. కారముగానుండిన తదుపరికొంచెము బెల్లము బుగ్గనుబెట్టుకొనవలయును.

౭ మిరియపుగింజ సూదికిసుచ్చి దీపపు సెగనుగాచి ఆపాగ కపాలమున కంటునట్లు బీల్చిన కనులవెంట నీరుగారి శిరోభారము నెమ్మదించును.

౮ కొందరు నల్లమందు మాత్రాలవైచికొనుటకలదు.

పడిసెము దగ్గుకు.

౧ కరక్కాయచెక్క బుగ్గనుబెట్టిపండుకొనవలయును.

౨ తాటికలకంక బుగ్గనుబెట్టి పండుకొనవలయును.

3 దాచిన అరఖు తమలపాకునకు బూసి భక్షింపవలయును.

౪ వేయించిన మిరియపుచూర్ణమును చక్కోకేళి అరటి కాయలో కూరి భక్షింపవలయును.

• గొంతునొప్పికి—శొంఠి, మిరియాలు ఇవి నీరునున్నము తోనూరి గరిలెంవైచి పాలుబోసి ఉడికించి గొంతుకకు పట్టువేయవలయును.

• దగ్గును—లవంగములు కాచి పొంగించి బుగ్గనుబెట్టి పరుగడవలయును. పడిసెము ముదిరి ముక్కులనెంట నెత్తురు బడిన నీరుల్లిపాయనలచి వాసనజూడవలయును.

ముక్కులో దుర్వాసనబుట్టినను కీములుబడినను శొంఠి

పొడి పీల్చువలయును. పడిసెము నూరురోగముల పెట్టి పెద్దలు జెప్పుచుండురు. పౌణమోసము లేదుగాన నిర్భయము.

ముక్కులవిగవేసిన శొంఠిపొడుముగాని సాంబ్రాణి రఘు (పువ్వు) గాని పీల్చువలయును.

డగ్గును—లవంగములు, మడ్డివెలిగారము గరిటలో పొంగించి పొడియొనర్చి ఆపొడిని తేనెతో భక్షించవలయును.

గ్రహణి (బాకవిరేచనములు)

ఇవి సాధారణముగా వర్షముతువు పౌరంభమున గలుగుచుండును. అన్నకోశములో మడ్డి కారణాంతరముచే బాహ్యగత మగుటయని వైద్యశాస్త్రాభిప్రాయము. ఇగు వాతాది భేదములు గలవు. నూటిమాటికి మలముబాధతో వెడలుట, అన్నము జీర్ణముగాకుండుట, ఆకలి జచ్చుట మొవలగు గుణములు కలుగును. గ్రహణులందు తొలుత చికిత్సనూడదు.

• ౧ గసగసాలు, దాచినిచక్క, యివిపొడిజేసి అన్నములో భక్షించిన గట్టును.

• ౨ గవ్వపలుకు సారబ్రాణి, ఆరతికర్పూరము శుద్ధి కేసిన యింగిలీకము యివి నూరిన మైనమునలె నగును. కందిగింజంత మాత్రా యామమునకొకటి భక్షించవలయును.

• 3 మంచి అల్లపుముక్కలు జెజ్జములువేసి అంగు నల్ల మందుమాత్రాల నిడి వైన తడిగుడ్డజుట్టి పేడబూసి నాలుగైదు పిడకలతోపుటమువేసి గైకొని చల్లాన్చి నూరి మాత్రాలగట్టి

రఘాముకొకటిభక్షించిన గ్రహణులు హరించును. వైత్యగ్రహణులందు మిగుల బసి యొనరించును.

౪ చిల్లగింజలు (యిండుపువిత్తులు), చింతిత్తులు గొధముతీసి దానిలో తంకేడువేరు వట్టజేడ్చి మర్దించి మాత్రాలుగట్టి పంచదారలో పొలిపి భక్షించిన ఉష్ణగ్రహణులు గట్టును.

౫ నీసుల్లిపాయకు రంధ్రమువైచి దానిలో నల్లమారు బెట్టి వైన్ తడిగుడ్డజుట్టి పేడబూసి అగ్నిలో నుడికించి యాపాయను భక్షించిన ఉష్ణగ్రహణులు హరించును.

౬ వెల్లుల్లిపాయలలో ఏకరెబ్బది గైకొని దానిలో నల్ల మందుకూరి వైన తడిగుడ్డజుట్టి పెండ్లబాదివి యుడికించి సేవించిన వాత గ్రహణులు గట్టును.

౭ త్రీనూర్తిగ్రహణి—ఇంగిలీకము, రససింధూరము, రసకర్పూరము ఇవి శొంఠిరసముతో నూరి పెసలంత మాత్రాలగట్టి సేవించిన వాతగ్రహణులు హరించును. ఇంగిలీకము చనుబాలతోనూరి శుద్ధి జేయవలయును లేనియెడ వేపచక్క రసముతో నూరిన శుద్ధిఅగును.

౮ ఖజూరగ్రహణి—గసగసాలు, దాచినిచక్క, కొడి శపాల, నల్లమందు, యింగిలీకము, అతివస, యివి నూరి ఖర్జూర ఫలములలో గుక్కి వైన తడిగుడ్డజుట్టి పేడబాదిని నాలుగైదు పిడకలతో పుటముబెట్టి తీసి మర్దించి మాత్రాలుగట్టి రఘాము కొకటి భక్షించిన సమస్త గ్రహణులు గట్టును.

దానిమ్మగ్రహణి-గసగసాలు, కొడిశపాల, అతివస, యింగిలీకము, రసకర్పూరము, రససింధూరము, దాచినిచక్కయివి నూరి దానిమ్మకాయలోని విత్తులదీసి యీపొడిని కూరి నల్లమందుమాత్రా పొడిమధ్య నిడి వైన తడిగుడ్డజుట్టి పేడబాదివి పుటము పెట్టి తీసి నూరి మాత్రొగట్టి యొసంగిన సమస్త గ్రహణులు హరించును. దానిమ్మచక్కలు ఉప్పునూరి మాత్రొలుగట్టి పెరుగుతో భక్షించవలయును.

దానిమ్మయిగురు పెరుగుతో భక్షించిన గ్రహణులు గట్టును.

మొతులు పెళపెళ వేయించి పెరుగుతో భక్షించిన గ్రహణులు గట్టును.

కరివేపాకు, మిరియాలు కొంచము ఉప్పుజేస్సి నూరి పెరుగుతో భక్షించిన గ్రహణులు హరించును.

ఇంగువ పొంగి చి పేసననేతితో భక్షించిన వాతగ్రహణులు గట్టును.

ఓమము వేయించి నూరి మరల వేయించి నూరి యిటు లేకసారు లోనరించిన మైనపక్వమునకు వచ్చును. దానిని మాత్రొలు గట్టి సేవించిన గ్రహణులు గట్టును.

శొంఠి నీటితో మెత్తగానూరి గరిపెలో కొంచము నేయివైచి యుడికించి ద్రింపుకొనునపుడు కొంచము పటికి బెల్లము పొడివైచి కలపి మూత్రాలు గొనిన గ్రహణులు హరించును. దీనినే శొంఠి ఉక్కెర యనియెదరు.

బెల్లము పాకుబట్టి దానితో ఓమముగలపి దింపి ముద్దలుజేసి భక్షించిన గ్రహణులు గట్టును. దీనినే పాముయుక్కెర యనియెదరు.

బాజికాయగ్రహణి—బాజికాయకు రంధ్రమువైచి నల్లమందుమాత్రాబెట్టి తడిగుడ్డజుట్టి పేడబాదివి రెండు మూడు పిడకలతో బుటముబెట్టి తీసి కుంకుమపువ్వు ౨ చిన్నములు చేర్చి తమలపాకు, రసముతోనూరి మాత్రొలుగట్టి పుచ్చుకొనిన జ్వరములు గట్టును.

“గ్రహణ్యామతినారే చాప్యఫేనం మాశ్రృవత్పుషేత్” గ్రహణ్యాతినార రోగులను నల్లమందు తల్లివలె బోషింపుచుండు గావున నల్లమందు జేరిన యాషధముల వల్లనే గ్రహణ్యాతినారముల హరింపజేయవలయును. బసవ రాజీయం. పు 333.

ఆమకుతారము—బాజికాయ, త్రికటకములు, పేల్చిన వెలిగారము, శుద్ధిజేసిన రసము, శుద్ధిజేసిన గంధకము, నల్లమందు, శుద్ధిజేసిన నాభి, తుంగముస్థలు, కొడిశపాల, చిత్రమూలము, త్రిఫలములు, అతివస, బూరుగుబంక, యవతారము, నేతితో పొంగించిన యింగువ, ఇవి సమములు కల్పములోజేర్చి గంఢావియాకు రసముతో మూడుదినములు మర్దించి మాత్రొలోనరించి శొంఠి కషాయముతో బుచ్చుకొనిన గ్రహణ్యాతినారములు హరించును.

అతిసారములకు పాఠాదిచూర్ణము—చిరుబొడ్డి (అగరు శొంఠి), బూకుగుబుక, తుంగగడ్డలు, ఆరెచక్క, మారేకుగుజ్జ, శొంఠి నీటిని సనుభాగములు గ్రహించి చూర్ణ మొనరించి మజ్జిగలో కలిపి కొంచెము బెల్లముచేర్చి పానము జేయించిన వాకుణములైన అతిసారములు గట్టును.

కొడిశవిత్తులు, యింగువ, అతివస, వస, సౌవర్చలవణము, వట్టివేరు, యివి చూర్ణ మొనరించి వేడినీటితో పానముజేసిన వాంటి, రొమ్మునొప్పి, శూల యివి కలిగిన గ్రహణి కట్టును. కరక్కాయ చక్కలు, సౌవర్చలవణము, జీలకర్ర, యివిసమ చూర్ణ మొనరించి యివి ఉష్ణోదకములో గలపి, కొంచము మిరియపు చూర్ణము గలపి పానము జేయించిన కడుపునొప్పి, వాంతులు గట్టును.

ఉమ్మెత్త వేళ్ళ కల్కమునకు సమము మిరియపు చూర్ణము చేర్చి మర్చించి రెండు గురివింద గింజలయెత్తు మాత్రల సేవించిన శ్రీరాముడు వారధిగట్టిన భంగి గ్రహణ్యాతిసారముల బంధించును

పథ్యములు—పొట్లకాయ, కొడిశకాయ, జాజికాయ, పులిచింత, అరటిపండు, మారేకుగుజ్జ. చక్కవతికూర, నిద్ర వెలగపండు, అరటిపువ్వు, కందికట్టు, మజ్జిగ యివి పథ్యములు.

జ్వరచికిత్సలు.

వృద్ధతుదాగ్ది కషాయం—వాకుడువేరు, నేలవేము, పొట్ల, చందనము, తుంగగడ్డలు, వేతిపొట్ల, తిప్పతీగ, పద్మకము, అడ్డసరము, వేసనము, పుష్కరమూలము, జటామాసి, వేపచెక్క, గంటుభారంగి, వేగినచెక్క, చంగల్వకొమ్మ దురదగొండివేళ్ళు, వీనికషాయము గాచి యొసంగిన సమస్త జ్వరములు హరించును. జ్వరము లన్నిటికి ఆనందభైరవి వాకనచ్చును.

వాతకఫజ్వరములకు కషాయం—తుంగగడ్డలు, తిప్పతీగ, శొంఠి, అడ్డసరము, వట్టివేరు, పర్పాటకం, కరకచక్కలు వాకుడువేరు, దురదగొండి వేరు, యివికషాయముపెట్టి త్రాగించిన వాత కఫ జ్వరములు హరించును.

వైత్యజ్వరమునకు కషాయం—తిప్పతీగ, నేలవేము, ధనియాలు, పద్మకం, రక్తచందనము, నీటిని కషాయముపెట్టి ఆనందభైరవిని సాది యొసంగవలయును.

౨ వెలగాకు జీలకర్ర నీటియావిరి మీద యుడికించి రసము పిండుకొని కొంచము తేనె చేర్చి పానము జేయించిన సమసములు, ఛర్ది, వైత్యము యివిహరించును.

వాతవైత్యజ్వరమునకు కషాయం—తిప్పతీగ, పర్పాటకము, తుంగగడ్డలు, నేలవేము, శొంఠి, వీనికషాయ మొసంగవలయును.

౧ శొంఠి, తిప్పతీగె, తుంగగడ్డలు, దురదగొండి వేళ్ళు,
 ౨ నేలవేము, కటుకరోహిణి, తుంగముస్థలు, పర్వాట
 కము దురదగొండి.

3 శొంఠి, అడ్డనరము, తుంగగడ్డలు, దురదగొండి వేళ్ళు
 ఈమూడు ప్రకరణలలో దేనినైనా కషాయము గాచియొసం
 గిన వాతజ్వరములు హరించును.

వాతజ్వరమునకు కషాయము—తిప్పతీగె, శొంఠి, మోడి
 వీనికషాయము గోలిన వాతజ్వరములు హరించును. వాతజ్వ
 రములందు కస్తూరిమాత్రల వాడవచ్చును.

వైత్యశ్లేష్మములకు కషాయము—రక్తచందనము, పద్మ
 కాష్ఠము, ధనియాలు, తిప్పతీగె, వేపబొడిమలు, వీని కషాయ
 మొసంగిన వైత్యకఫములు హరించును.

జ్వరములకు సాధారణ కషాయము—గంటుభారంగి,
 తిప్పతీగె, తుంగగడ్డలు, దేవదారు, పెద్దములక, శొంఠి, పిప్పళ్ళు,
 పుష్కరమూలము, వీనికషాయ మొసంగవలయును. లఘుజ్వర
 హతమాత్రాలు వాడవచ్చును.

జ్వరము పక్వమగుటకు కషాయము—దేవదారు, ధని
 యాలు, శొంఠి, పెద్దములక, చిన్నములక, వీనికషాయ మొసం
 గిన జ్వరము పక్వమగును.

శ్వాసకాస జ్వరమునకు కషాయము—కరకపువ్వు, పి
 ప్పళ్ళు, గుమ్మడు, తేకు, పుష్కరమూలము, వీనికషాయము

చల్లారినమీద తేనె జేర్చి తాగిన రొప్పు దగ్గు కట్టును.

సన్నిపాతములకు పంచకోల కషాయము—చిత్రీమూ
 లము, పిప్పళ్ళు, చెవ్యము, శొంఠి, మోడి, వీనిని కషాయముబెట్టి
 యొసంగిన అసాధ్య సన్నిపాతములు దొలంగును.

ఆర్కాది కషాయము. ధన్వంతరీవైద్య లహరి—

గీ॥ దారు తక్కలి జిల్లేడు వేరుపట్ట
 నేలవేమును వస పంచ కోలములరు
 గుంటగల్గరయు దురద గొండి మునగ
 చెక్క రాస్నము వాచిలి జేర్చినీట
 గాచి యొసగ ధనుర్వాత కాసచయము
 సన్నిపాతాది సూతికల్ సమయుటరుద॥
 దారు=దేవదారు ; రాస్నము=మంప రాస్నము ; తక్కి
 నది సుగమము.

—ఆహికిజ్వర కషాయము—

గీ॥ ధాన్య జలధర రక్తచందనమువట్టి
 వేళ్ళు నాగరమును వీనివేగగాచి
 తేనె శర్కరలనుజేర్చి పానమునకు
 నొసగతాహిక జ్వరములు భసితమగును॥

ధాన్య=ధనియాలు; జలధర=తుంగగడ్డలు; నాగర=శొంఠి.
 చలిజ్వరములకు (శీతజ్వరము)—తిప్పతీగె, వేపచక్క,

ఉసిరిక వరుగు పీనికషాయములో శీతాంశు రసము సాది కలిపి యొసగిన శీతజ్వరములు హరించును.

విషమజ్వరములకు—తుంసియాకు రసములోగాని తుమ్మిపూల రసములోగాని వేయించిన మిరియాల మూర్తమును గలపి పానముజేయించిన విషమజ్వరములు హరించును.

సర్వజ్వరములకు కషాయం—

- సీ. నేలముల్క సుగంధి ♦ పాలపిప్పలి నేల
- యుసిరిక విషబొద్ది ♦ యుసిరికలును
- కటుకరోహిణి ద్రాక్ష ♦ కొటజంబులు రక్త
- చందన తుంగము ♦ స్థలును వట్టి
- వేరులు యతివస ♦ మారేడుపిండెలు
- వస వీని సమములు ♦ వెస కషాయ
- మునుగాచి యొసగుచు ♦ తనువుకుబూసిన
- విషమజ్వరంబులు ♦ విడుచు టరుదె

- గీ. క్షయలు తలపోట్లు వాంతిశో ♦ షలు హరించు
- పార్శ్వశూలలు యరుచులు ♦ భసితమగును
- సంధిగతవాయువలుదొల్లి ♦ సమయనుష్ట
- వాయువులు శక్తియుతభావ ♦ వామదేవ.

ధన్వంత్రీవైద్యలహరి.

కాటజములు=కోడిశవత్తులు, విషబొద్ది=అగరుశొంఠి.

దగ్గులకు.

౧ వాకుడుకాయలలో అవగములుగుచ్చి వైన తడిగుడ్డలు జాట్టి పేడబొదివి నాలుగైదు పిడకలలో పుటముబెట్టి ఉడికినకాయలను గైకొని బాగుగామర్దించి మాత్రాలుగట్టి చాచిన కాసలు హరించును.

౨ వాకుడుచెట్టు సమూలము నెండబెట్టి పొడుముజేసి యుంచుకొని వేడినిళ్ళలో పొడుమువైచి వడియబోసి ద్రావిన దగ్గులు హరించును.

౩ మిరియాలు వేయించి పొడుముజేసి చక్కకేళి అరటి ఫలముతో భక్షించిన దగ్గులు మానును.

౪ దాచినఅరఘు తమలపాకుకు నలది భక్షించిన కాస హరించును.

౫ పగడభస్మము పేరిన నేతితోదినిన దగ్గు గట్టును.

౬ తెల్లజిల్లేప వేరుపట్ట కొంచము తమలపాకుతో భక్షించిన దగ్గు హరించును.

౭ బలురక్కసియాకు కొద్దిగా తమలపాకుతో దినిన క్లశేష్మము తెగి పడును.

౮ కరకపువ్వుచూర్ణము తేనెతోగొనిన కాస నెమ్మదించును.

౯ కల్లుతోదింపిన సారాయము నీటితోకలపి పుచ్చుకొనిన దగ్గు నివారణమగును.

నారికురుపు (నాడివృణము)

౧ నెమలియీకె మధ్యనుండు కన్నుదీసికొని కాల్చి మసి జేసి వెన్నలోగలపి భక్షించిన నారికురుపులు నయమగును. ఇది పరమ హాంసకీయం.

౨ దివిసెనపాకు ఆముదములోజేర్చి పిసికి కట్టుగట్టినను యెగ్గిదుండిగపు ఆకులునూరి యుడికించి గట్టినను నారికురుపులు హరించును.

౩ బీరవేశ్య రసముతీసి యవతౌరము కలపి పూటకు తులమువంతున ఐదుపూటలిచ్చిన నారీవృణములు హరించును.

చేతులగజ్జికి—మంచినీరు సున్నము ఆముదము మెత్తగా నూరి వేపన మొనరించిన బాగుగా మానును. చాలామంచి ప్రకీయం.

తీటగజ్జి జిలకకు—మిరియాలు, కస్తూరి, పసపు, మణి శిల, గంధకము, పసపు, జీలకర్ర, నల్లజీలకర్ర, పాదరసము, గంగసింధూరము, హరిదళము, తగరపువ్వులు, తంకేడు విత్తులు, భావంచివిత్తులు, యివి మెత్తగా పొడుమొనర్చి వెన్ననుజేర్చి యినుముఖోనూరి బూసిన సమస్త తీటలు మానును.

గుంటగల్గర పసరుదీసి శరీరమునకు లేపన మొనర్చిన తీటలు హరించును.

తంకేడుయిగురు పెరుగుతో నూరిబూసిన ఉష్ణమువలన కలిగిన తీట నిస్సంశయముగా నివారించును.

రొండిగజ్జికి (పామా)—పాదరసము గంధకము యివి ఉమ్మెత్తాకు రసముతో నూరి నూనెలో గలపిబూసిన రొండు గజ్జిమానును.

జిల్లేడుబాలు బూసిన రొండుగజ్జి నిస్సంశయముగా నివారణమగును. మరలెన్నిటికిని రానేరదు. మంబుకు సహాయ వలెను.

కురుపులు తేలుటకు కట్టు

౧ గోధుమపిండిగాని బియ్యపుపిండిగాని నీటితో యుడికించి కొంచము ఆముదముకలపి దినమునకు నాలుగుకట్ల వేడువక గట్టుచుండిన కురుపులు తేలి పగులును. పిండికట్టు చాలామంచిది. మంటలున్న యెడ అవిశపిండి నీటిలో గలపి గుడ్డకుపట్టించి పట్టి వేయవలయును. గడ్డుగట్టినయెడ రణపాలాకులకు ఆముదము బూసి నిప్పులవై గాచి కట్టుచుండ వలయును. బాలింతబోలు, బియ్యము, యివి నీటితో మైనపాకముగా నూరి కట్టివేసిన గడ్డులు కరుగును.

౨ మట్టిపాలుగాని, జువ్విపాలుగాని, గుడ్డకు కట్టించి పట్టి వేసిన తేలి పగులును. లేదా అణిపోవును.

౩ ఇంగిలీకము, హారతికర్పూరము గవ్వకలుకు సాంబాణి యివి సమములు నూరిన మైనముగా దిగును. అది గుడ్డకు

పట్టించి పట్టివేసిన కురువులు తేలి పగిలి హాయినిచ్చును.

౪ ఆప్రవెన్న గోడకుకొట్టి నీరుపోయినప్పుడు మాచికిబూసి చేసిన మంటలణి, రసికను వెలిబూయును.

౫ పిచ్చి కుసుమను సమూలము నూరి బిళ్లగట్టిన చీము బాగుగా గారి కురువులు మానును.

'వడిసెగడ్డ—మంచినీరు నున్నము కోడిగుడ్డులోని తెల్లచాన యింగువ యివి నూరి పట్టివేసిన సమసిపోవును. మొటమరించిన వెంటనే యీ పట్టీలు రెండుమూడు వేయ వలయును.

కొరకు పుండ్రకు.

౧ రసకర్పూరము ఉమ్మి (ఃప్టీవనము) తో సాది రెండు మూడు దినములు పులిమిన మానును.

౨ నీలిమందు రసకర్పూరం యివి నీళ్ళతో సాది లేపన మొనర్చిన కొరకు హరించును.

కాలిన పుండ్రకు—నున్నపు తేటనీరులో కొబ్బరినూనె గాని, మంచినూనెగాని, జేర్చి గిలకొట్టిన తెల్లగా వెన్నవలె నవసితవుగును. ఇది పూయ వలయును.

కాళ్ళుచేతులు పగిలినందుకు—మైనము గుగ్గిలము బెల్లము తేనె నెయ్యి యివి కరగించి అందుసైంధలవణము కావి రాయి వీనిపొడుము గలపి బూసిన నయమగును.

కరపాదములు వాసి కొరకు గల్గినందుకు (అల, తడి నెలనూ బురదలో తిరుగుటచే వేళ్లనందున మాంసము కృ నీరుగారుచు దురద ముట పోట్లుగలుగును. ఇదియే అలసకము

౧ పసుపు, కానుగువిత్తులు హరిదళము పద్మ కాశ్యము అన్న భేది గోరోజనము యివి తేనెలో మర్దనజేసి పూసినమానును. ౨ మూత్రము బోసికడగిన నివారణయగును. నిస్సం దేహము.

సెగరోగములు (X నేరియా) పచ్చశకకు.

౧ నల్లజీలకర్ర తుం ౧ శెల్లజీలకర్ర తుం ౫ వంగభస్మము తుం ౫ వలకులు తుం ౦ తనాక్షరి తుం ౫ ఏలకులు తుం ౦ యివి చూర్ణ మొనరించి పూటకు తుం ౦ పోచెందినీ అత్తరుతో గాని, శర్కరతోగాని పుచ్చకొనిన పచ్చసెగ నివారణయగును.

౨ పచ్చకర్పూరము తుం ౧ కుకనుపువ్వు తుం ౧ ఏలకులు తుం ౧ నాల్చినపట్ట తుం ౧ చువవారి మూలు తుం ౧ ఇవి చూర్ణ మొనరించి చెందినీ అత్తరుతో మర్దించి గురిగింజ ప్రమాణము వటకములు చేసి ఎనిమిది దినములు పుచ్చకొనిన చిరకాలము వాటి పచ్చసెగాలు నివారి చును.

౩ సాలామిస్సీ తుం ౧ చలవమిడుములు తుం ౧ శెల్లజీలకర్ర తుం ౦ ౫ రేవలచిన్ని తుం ౩ వీచి చూర్ణము పూటకు తుం ౫ వంతున తెల్లచీకరతో బుచ్చకొనిన పచ్చసెగ హరించును. తెల్లసెగకు—లవంగములు ఏలకులు రేవలచిన్ని

ఋంగములు మిరియాలు దాల్చినపట్ట యివి సమములు
 ధ్వమొనరించి శర్కరజేర్చి చెందినీ అత్తగులో మర్దించి
 చిల్లవిత్రంత మాత్రీల పుచ్చుకొనిన. తెల్లసెగ తప్పక నివారణ
 యగును.

పరమహంస క్రియలు—మునగపువ్వు తు ౧ సెనగ
 వప్పలో ఉదయకాలమందు భక్షించిన తెల్లసెగ తప్పక నివా
 రణయగును. పథ్యము బాగుగా చేయవలయును. పులుసు
 కారము నేయి తగ్గించవలయును.

చిల్లవిత్రులు (యిండుపగింజలు) ఇవి కొంచము నలియ
 గొట్టి రాత్రీపూట మజ్జిగ (తకీము) లో నానవైచి ఉదయం
 బాగుగనూరి మాత్రీబుచ్చుకొని యా చల్లనుత్రాగ వలయును.
 తెల్లసెగ తప్పక నివారణయగును.

ఎఱ్ఱసెగకు—కర్పూరిశిలాజతు తు ౧, పాతబెల్లము
 తు ౧౫, శొంఠి, తు ౧౫, పిప్పళ్ళు తు ౧౫, మిరియాలు తు ౧౫,
 యివి మురుపిండాకు (కుప్పింటాకు) రసముతో నూరి గచ్చుకా
 యంత మాత్రీ బుచ్చుకొనిన ఎఱ్ఱసెగ నివర్తించును.

పచ్చకర్పూరము తు ౦౧, నల్లజీడిగింజలు తు ౦౧, కర్పూ
 రశిలాజతు తు ౦౧, శంఖధస్మము తు ౧, ఏలకులు తు ౦౧
 దాల్చినపట్ట తు ౦౧ యివి చూర్ణమొనరించి పూటకు పావు
 తులము వంతున యిరువది దినములు సేవించవలయును.

సర్వవిధములగు సెగలకు—ఏలకులు తు ౧౫, చలవ
 మిరియాలు తు ౧ పొంగించిన పటికి తు ౨౫, పొంగించిన వెలి
 గారము తు ౫ కర్పూరిశిలాజతు తు ౧౫, సురాకారము తు ౦౧,
 దాల్చినపట్ట తు ౧౫, పచ్చకర్పూరము తు ౧౫, కుంకుమపువ్వు
 తు ౦౧, గసగసాలు తు ౦౧ వీని చూర్ణము పూటకు పావు
 తులము చొప్పున చెందినీ అత్తగుతో బుచ్చుకొనిన చిరకాలము
 నాటి సర్వసెగలు నివారణయగును.

సర్వవిధములగు సనాయిలకు.

నేలతాడిగడ్డలు తు ౧, కురాసానివాము తు ౧, లవం
 గాలు తు ౧, జాపలీ తు ౧, శిలాజతు తు ౧, వాము తు ౧,
 కన్నెకోమలి తు ౧, కురంజివాము తు ౧, తెల్లజల్లేడు పేరు
 తు ౧ యివి చూర్ణముజేసి అందు నువ్వులు పాతబెల్లము నల్ల
 జీడిగింజలు యివి తులములు జేర్చి బాగుగా మర్దించి కుంకుమ
 విత్తంత మాత్రీబుచ్చుకొనిన సర్వసనాయిలు హరియించును.

౨ జీడిగింజలు శే ౦౧, కొబ్బరి యేబులము (తు ౧౫ కావ
 చ్చును) పాతబెల్లము యేబులము యివి బాగుగా వంచి ముద్ద
 జేయవలయును. పిమ్మట పిప్పళ్లు, మిరియాలు, పిప్పలికట్టె
 (మోడి) ఓమము, చిత్రీమూలము, తెల్లజల్లేడుపట్ట తులములు
 వీని చూర్ణ మొనరించి తేనెపాకము బట్టి వైముద్దను చూర్ణము
 నుజేర్చి లేహపక్వముగా దింపుకొనవలయును. పూటకు తు ౧౫
 మొదలు తులమువరకు పుచ్చుకొనవచ్చును.

3 గులాబీమొగ్గలు, ముసాంబరము, శొంఠి, శునాముఖి, కరక్కాయలు, ఉసిరికకాయలు, నల్లకరక్కాయలు, పచ్చి వఫపు ఇవి సమములు కలబుగగుజ్జుతో నొక దినము మర్దించి కుంకుమవిత్తులంత మాత్రాలు సేవించిన సర్వసవాయిలు హరించును.

సనాయిపుండ్రకు పూత.

౧ హారతికర్పూరము, జంగాలిపచ్చ, యింగిలీకము, పాదర సము, తాళకము, రసకర్పూరము కాచు రససింధూరము యివి పొడుముజేసి ఆం వెన్నతో కంచుకంచముపై రాగిపాత్రోతో నూరి పుండ్రకు పూయవలయును

౨ కాచు, యింగిలీకము, రసకర్పూరము కాప్పి పొంగించిన మైలతుత్తము మృదారుచిన్ని యివి సమములు వెన్నతో మర్దించి సనాయిపుండ్రకు లేపన మొనర్చిన నయమగును.

నీరుమరుకు గోళియాకు—పొంగించిన కటికి పొంగించిన వడ్డివెలిగారము, సుగంధము యివి సమములు పొడి మొనర్చి వెన్నతోగాని మీగడతోగాని భక్షించిన నీరుమరుకు నెగల హరించును

ఃస్థూనిపసపు. శిశికవరుగు యివి చూర్ణ మొనరించి వీటికి సమము చక్కెరగలపి పూటకు తులము వగుతున పుచ్చు కొనిన తెల్లపు, ఎగుపు, చురుకులు మానును.

ఃఘోచి (కలరా) కి మంచి మాత్రాలు—వాము తుంప

మిరియాలు తుం, మిరపవిత్తులు తుం, పాలముంగువ తుం హారతికర్పూరం తుం, నల్లమందు జేడయెత్తు కస్తూరి చిన్నం యివి అల్లపురసం నల్లేకురసములతో మర్దించి కందిగింజలంత మాత్రాలు జేసి వాడవలయును. ఇవి అజీర్ణములకుకూడా పనికి వచ్చును.

చర్దికి (డోకు) మయూరభస్మము—వెలగాకు, మంచి పట్టుగుడ్డ, నెమలియొకె, నల్లజీలకర్ర, యాలక్కాయలు, లవంగాలు, శొంఠి, అక్కలకర్ర, పిప్పళ్ళు యివి పెంకులోజేసి మాడ్చి చూర్ణముజేసి సీసాలలో భద్రపరచుకొని కొంచము పొడి తేనెతో నాకించిన చర్దులుగట్టును.

వరిపేలముల జావో శొంఠిపొడిని జేర్చి త్రాగించిన చర్దులు హరించును.

ఎడ్రీకాచు బొక్కో నీరుదెచ్చి పానముజేయించిన చర్దులు ఎక్కిళ్ళు యివి హరించును.

ఆనాలు నీటితో వెత్తగానూరి గుడ్డకు పట్టించి రొమ్ము యందు పట్టి వేయవలయును ఇది విశేష కాలముచిన పొక్కి పుడుబకును గాన మంట బుట్టివత్తోడనే పట్టు తీసివెచి తుప వవలయును.

ముఖమగుగులకు—గేదెపాలను చిలికి వెళ్ళ దీసి మాఖ మునకు లేపన మొనరించిన మగులుమాని కాంతిగలుగును.

పచ్చిపసుపు, మ్రోనిపసపు, మంజిష్టి, నెయ్యి, తెల్లా

వాలు, కావిరాయి వీనిని మేకపాలతో నూరి ముఖమునకు లేపన మొనర్చికొనిన బాలసూర్యుని వంటి కాంతి గలుగును.

మంజిష్టి లేక నేలతాడిగడ్డల గాని తేనెతో నూర్చి బూసిన మంగులు నల్లని పొడలు హరించును.

పచ్చిపసపు, రక్తచందనము యివి బజ్జెపాలతో నూరి యలదిన నల్లని మండలములు నివారణయగును.

ఇంద్రీలుప్తము (పేనుకొరకుట) — గుంటగలగరాకు రస ముతో త్రైలముగలపి చిక్కగా గాచి తల యంటుకొనిన వెంఱుక లూపట మానును.

కరక్కాయచక్కలు తాడికాయ ఉసిరికవరుగు నల్ల కలువగడ్డలు యష్టిమధుకము వీని చూర్ణము గుంటగలగరాకు పసరుతో నూరి కల్కముజేసి గుంటగల్గరాకు రసమ బోసి దాని కర్ధము నుప్పులనూనె జేర్చి త్రైలపక్వముగా గాచి తల యంటుకొనిన కేశములు వృద్ధి జెందును.

దాసాని పుప్పులను కరియాపు పంచితముతో నూరి బూసిన పేనుకొరకుట మాని వెంటుకలు బెరుగును.

కుంకుమాదిత్రైలము — కుంకుమపువ్వు చందనము లొద్దుగ పట్ట రసకర్పూరము రక్తచందనము మ్యానిపసపు మంజిష్టి వట్టివేళ్ళు అతిమధురము లవంగపత్రి పద్మకాష్ఠము తామరగడ్డ చంగల్వకోస్తు గోరోచనము పసపు లక్కమానిపసపు కావి రాయి నాగ కేసరములు మోదుగపువ్వు పేంకగాము మజ్జి

చిగుళ్లు జాజిమైనము తెల్లవాలు తులసి వస యివి సమములు నూరి నాలుగింతలు పాలుబోసి కషాయముగాచి యందు రెండు ప్రస్తములు నూనె గలపి మాదాగ్నితో త్రైలపక్వ మొనర్చి దింపి ముఖమునకు లేపన మొనర్చికొనిన వ్యంగము నీలిక తిల కాలము మొటిచులు మొదలైనవి హరించి కాంతిగలుగును.

స్వరభంగమునకు (కంఠ స్వరము లేకున్న) — అల్లము, గుంటగల్గర, గోరింట, వస, మండుక బ్రాహ్మి భావంచిత్తులు వీనిచూర్ణము ఉష్ణోదకముతో మాఖ బంధులు మొదలు బంధ దినములు సేవించిన కోకిలస్వరము గలుగును. మండుక బ్రాహ్మియనగా సరస్వతీయాకు (వల్లారాకు)

సైంధవలణము కొడికపాల మిరియాలు వీనిచూర్ణ మొక్కింత ఉష్ణోదకముతో పాన మొనరించిన స్వరము బాగుగా గలుగును. ఇది రాత్రి పరుండబోవునపుడు పుచ్చుకొనవలయును.

కణతులకు — సీసము విళ్ళుజేసి కణతివైనగట్టిన మెల్లగా కరగిపోవును. సీసము వెన్నలో నాది బూయుచుండిన కణతులు హరించును.

మేహములకు — ఏలకులు శిలాజితుభస్మము పిప్పళ్ళు కొంపపిండివేళ్ళు వీటిచూర్ణము వియ్యపుకడుగుతో త్రాగిన మేహములు హరించును. దోసవిత్తులు, సైంధవలణము, త్రిఫలములు సమములు చూర్ణించి వేడినీటితో త్రాగిన మేహములు నివారణయగును. కరక్కాయ చక్కలు ౧, తాడికాయలు ౨,

ఉశిరకవరుగు 3, వీనిచూర్ణ మొనరించి నేయి తేనెచేర్చి పుచ్చు కొనవలయును. తంకేడుచేట్టు సమూలము నెండించి చూర్ణము గావించి దానికి సమము ఉశిరకపప్పుచూర్ణము ఉశిరక చూర్ణమున కర్థము మ్రోనిపసపు పొడుముగలపి తేనెతోగాని మజ్జిగతోగాని సేవించవలయును.

ఏలకులు శిలాజితభస్మము హోమమాఝికభస్మము యష్టిమధుకము త్రికటుకములు వాయువిడంగములు త్రిఫలములు యివి సమములు చూర్ణించి చూర్ణమునకు సరితంకేడు విత్తుల చూర్ణముగలపి పూబకు కర్ణమువంతున తేనెతో బుచ్చుకొనవలయును.

దంతధావనకాష్ఠములు (పండ్లుతోముకొనుపుల్లలు) — మట్టియూడలతో దంతధావన మొనర్చిన దంతరోగములు హరించును. లేక కానుగు పుడకలతో పండ్లుతోముకొనుట మిగుల శ్రేష్ఠము. క్షీరవృక్షముల పుడకలు పండ్లుతోముట కుపయోగించవలయును.

పండ్లుతోముకొనుటకు చూర్ణములు.

౧ బాగుపొడిలో ఉప్పు కొంచము జీలకర్ర శొంఠి కరక చక్కలు వీనిచూర్ణముచేర్చి దంతధావన మొనర్చిన అరోగ్యకరముగానుండును.

౨ తెల్లజీలకఱ్ఱ మిరియాలు శొంఠి తెల్లకాచు లవంగము వేయించిన ధనియాలు సైంధలవణము మాజీఫలచర్మము

యొడినది యినుపరజము పొంగించిన మైలతుత్రిము యివిచూర్ణ మొనర్చి పండ్లుతోముకొనిన నొప్పులు దంతరోగములు హరించును

3 దిరిశనపువేరు మెత్తగా మర్దించి నెప్పికలిగినపంటి మీక జాబ్బితే బాధతీరును.

౪ జీరకాదిచూర్ణము. జీలకర్ర, ఉప్పు కరక్కాయచక్కలు మూరుగముండ్లు యివిసమములు చూర్ణ మొనరించి దంతములు తోముచున్న యెడ దంతచలనము దంతవ్యాధులు హరించును.

౫ యొడినమాజీఫలచర్మము ౦ ౪, శొంఠి తు ౦ ౪, బాదంబెక్కలు తు ౦ ౪, మిరియాలు తు ౦ ౪, కాచు తు ౦ ౪, సైంధలవణము తు ౦ ౪, పొంగించిన వటికె తు ౦ ౪, యివి పొడుముజేసి బెల్లం తు ౦ ౪, కలపి ఉదయ సాయంకాలములందు పండ్లకు రుద్దినదంతచలన మాగును.

౬ పిప్పళ్లు సైంధలవణము జీలకర్ర యివి సమములు పొడుముజేసి రుద్దిన వాపు రక్తసావము దంతములు కదలుట యివి మానును.

౭ అన్నభేది యింగువ కావిరాయి దేవదారుపట్ట యివి నీటితోనూరి మాత్రాలుజేసి నోటిలోధరించిన దంతకీములు దంతశూలలు హరించును.

౮ జావతీ గలిజేరు వేరు గజపిప్పళ్లు చంగల్వకోష్ఠ వస శొంఠి ఓమము కరక్కాయలు నువ్వులు వీనిచూర్ణముతో

పండ్లను దోముకొనిన దంతశూల దుర్గంధము వాపు పురుగులు దురద చలనము యివి హరించును.

కొబ్బరిపెంకులు కాల్చి ప్లేరమువైచించిన తైలము దిగును. అది దంతములకు రుద్దిన నొప్పులు హరించును.

శొంఠి ఉప్పు నూరి దూదిలోజేర్చి బెట్టిన చిగురువాపు హరించి బాధమానును.

పశిబిడ్డలపుష్టికి—ఆవుపాలతో వండి గుడ్డిజేసి యెండ బెట్టినపెన్నెరు గడ్డలచూర్ణము ఉదయకాలము చుండలము దినములు ధారోష్ణ (అప్పుడు పిండినఆవుపాలు)తో త్రాగించిన బిడ్డలు చిక్కిపోవుటమాని పుష్టికలుగును.

స్తన్యపానవిషయము.

కం. చను బాలులేకయుండిన

మనసోత్సాహముగ ద్రావమగువలకొప్పుక

దినమును మేకలపాలును

ఘనతరవాచాలనంతు గానెనరింపక

స్త్రీ బాలవైద్యసుధాబ్ధి రెండవభాగము సప్తమతిరంగము.

తల్లిపాలులేనియడల పశిబిడ్డలకు మేకపాలు ఆవుపాలతో

పాలించవలసినదిగా ఆయుర్వేదము నందు జెప్పబడియున్నది.

గాడిదపాలు.

గీ. ఖరముపాలు ద్రావ కాకజేసిననేమి

కాసలుబ్బసముల గండడంచు

నీరుచురుకులెల్ల నిర్మలపరుచును
ఆహికజ్వరంబులణచుజేవ.

స్త్రీ బాలవైద్యసుధాబ్ధి.

గాడిదపాలు స్తన్యములవలె తేలికగా జీర్ణించననియు
కరపాణులు జ్వరములు ఉబ్బసములు మొదలగువాని బాపు
ననియు వైద్యగ్రంథములు దెలుపుచున్నవి. ఖరశీరము సన్ని
చాతముల కూడాదొలగించును.

మాటలు, తెలివితేటలు గలుగుటకు.

గీ. బ్రాహ్మిబోడతరంబు బిప్పలియు వసయు
శొంతియు సమంబులుగ దూచి చూరజేసి
ప్రతిదినము రేపకడ సగ బాలుతేనె
గలపి రూకెత్తుదినన సూక్తులుఘటించు.

అప్పకవీయము.

వల్లారి (సరస్వతీ) యాకు బోడతరము, పిప్పళ్ళు, వస
శొంతి, యివి సమములు చూర్ణమొనరించి ఉదయ సాయం
కాలములంగు తేనెతో నాకించిన మంచినూటలు గలుగు.

వాక్యృద్ధికర వచాదిచూర్ణము.

జీలకల్గి, శొంతి, ఓమము, స్రోధలవణము, వస, యష్టి
మఘకము, చంగల్వకోష్ఠు, కరక్కాయ, నేతితో పాకముజేసి
బాలులకు దినిపించిన వాక్పటుత్వము గలుగును.

బాలాతిసారములకు.

కొడిశవిత్తులు, మారేడుగుఱ్ఱ, ఆరెపువ్వులు, లొద్దుగ పట్ట, కురువేరు వీనిచూర్ణము తేనెతో నాకించవలయును.

శొంఠి, మారేడుగుఱ్ఱ, వీనిపొడుము బెల్లముతో కలపి దినుపించిన తీదోషగ్రహణలు అనగా వాతవైత్య శ్లేష్మగ్రహణలు గట్టును.

బాలుల జ్వరములకు.

ఫెరంఫాస్, నెంఠి రు గాని నెంఠి రు గాని యివ్వవలయును. నులిపురుగులకు నెట్రింఫాస్, నెంఠి రు దినమునకు ముమ్మారొసగవలయును.

పొంగుజ్వరము (ఆటలమ్మ తడవల)

ప్రధమమున ఫెరంఫాస్ నెంఠి రు దినమునకు ముమ్మారివ్వవలయును. పడిసెమున్న యెడల ఫెరంఫాస్ నెట్రింమ్యూరు వేరు వేరుగా నివ్వవలయును.

కం. కాలీసల్ఫును పొక్కులు

రాలినతరి వాడవచ్చు రససంఖ్యనుగా

నాలుగుమారులు దినముకు

పాలాక్షౌభక్తపక్ష పాలితయతా.

శ్రీ బాల వైద్యసుధాభి. ద్వితీయ భాగము

కురువేరురసములో శర్కరగలపి త్రాగి తడవరలో

పైత్యములు హరించును.

తుంగగడ్డలు, కరక్కాయలు, చేమపొట్ల, వేపబాడి మలు, అతిమధురము వీనికషాయము దాగిన సర్వజ్వరములు హరించును.

కోరిందదగ్గు (తమక శ్వాసము కక్కు-వాయి దగ్గు.)

గీ. మఱ్ఱిశివ్విమేడి మద్దిసేరేపలు

త్రికటుములతోడ తేనెకూర్చి

బాలకులకొసంగ ప్రకటంబుగా కక్కు

వాయిదగ్గులణగు వారిజాక్షి.

బాలవైద్యామృతం,

కరకచక్కలు, ధనియాలు, గంటుభౌజ్ఞి, పసపు, జిల్లేడువేరు, వస, అడ్లసరయినెలు, శొంఠి, యివి సమములు కషాయము బెట్టి దాగివలయును.

హోమాపతి యశాష ధాదివివరము శ్రీ బాలవైద్య సుధాభిలో బాగుగా దెలుపబడి యున్నది.

ఆదివారమునగాని, గురువారమునగాని, కోరిందచెట్టు నారగైకొని త్రాడువేసి, అయిదుగాని, యేడుగాని, ముండ్లు వేసి పసపుబూసి, ధూపదీప నైవేద్యాదులిడి కంఠీమునందు గట్టవలయును.

గవదబిళ్ళ (కమ్మకాక.)

ఇది చెవితమ్మి క్రిందవారును. వాపుగనుపించిన వెంటనే

మూడు సున్నలుగా రక్షవేసిన నారించును. మంచి చికిత్స చిటికేశ్వరపాకు ఆముదముతో వెచ్చజేసి కట్టవలయును. నల్ల మందు ౦! హారతికర్పూరం తు ౨ యివి నూరి కొబ్బరినూనె లోగలపి లేపన మొనర్చవలయును.

శతీరపుష్టికే.

గీ. వెన్నశర్కరమాక్షిక వితతిగల్పి
బాలులకు బెట్టి పిమ్మట పాలుసాద
ములను దినుపించ తనుపుష్టిగలుగకున్నె
క్షయలు హరియించకున్నె నిక్కముగ శూలి.

స్త్రీ బాలవైద్య సుధాబ్ధి దశమతరంగము.
వరిబీజము (ఒకేఅండము వాచుట.)

గచ్చాకు ఆముదములో వేయించి గట్టవలయును.

తెల్లగల్లేరాకు యుడికించి గట్టవలయును. సున్నము చిం తపండు నూరి అండముపై గట్టవలయును.

గంటుభారంగి, కలి, (జొన్నకుడితి)తో నాదిగాని, రాతి సున్నము విభూతి ఆముదముతో నూరిగాని పట్టువేయ వలయును.

బుడ్డ (అండవృద్ధి)

గాడిదెగడపాకు, ఆప్రవాలలో నుడికించిగాని తంకేడాకు గాని, ఉమ్మెత్తలకుగాని, ఆప్రపంచితముతో యుడికించి గట్ట వలయును.

ఉత్తరేణువేరుసారము ఆప్రనేతిలో జేర్చి గాచి బిడ్డల కిచ్చిన అండవృద్ధులు హరించును. గండబేరోజ (బాలింతబోలు బంక) నల్లమందు యివి నూరి పట్టువేయవలయును.

కండ్లకలక (అభివ్యందము)

నిమ్మపులుసులో నూనెజేర్చి కన్నులకు బెట్టుటయొకటి. కనకటి విత్తనముల పొడిజేసి నీళ్లతోగాని లేకపొడిగాని కన్ను లకు బెట్టుటయొకటి. పటికిపొంగించి నీటిలోజేర్చి కనులలోబో యుట యొకటి. మజ్జిగగాని బెల్లముపానకముగాని కన్నులలో వైచుట యివికండ్ల కలకలమాన్పును. యివి సాయంత్రముననే జేయవలయును.

• సర్వకామిలా చికిత్సలు. (పసికర్లు)—ముదివేపచక్క కషాయములోగాని త్రిఫల కషాయములోగాని తిప్పతీగ క్వా ధములోగాని తేనెజేర్చి త్రావినసర్వకామిలలు హరించును.

మడ్డివెలిగారమును శుభ్రమొనర్చి పొంగించి చింతపం డులో జేర్చి నూరి ౧౦ దినములు కుంకుడుగాయంత దినుపించిన కామెర్లు హరించును. మంచి పోకియ.

దెల్లగలిజేరువేరు పాలతో నుడికించి ముద్దిజేసి నాది కన్నులలో బెట్టిన కామిలలు హరించును. కామిలలు ముదిరిన నంజులోనికి ద్రింపును.

బాలాశర్ణములకు బొక్కెనాకుసాడుము—బొక్కెనా కు, వసకొమ్ము, లవంగాలు, శొంఠి, సుగంధిపాలపొట్టా, అక్క

లకర్ర, యాలక్కాయలు, పిప్పళ్ళు, జిట్టవరగోగు, యివి పెంకు లోమాడ్చి పాడముజేసి భద్రాకరచి చనుబాలతో బోసినయెడ బాలాజీర్ణములు చర్దులు కడుపుబ్బరములు చాలుగ్రక్కట విరేచనములు గట్టును.

బాలసంజీవనీ మాత్రాలు—శుద్ధిజేసి నేపాళపుపప్పు తుంగు శొంతి తు గు పనుపుతు యివి నీళ్లతో నూరి పె సలంత మాత్రలగట్టి చనుబాలతో బోసిన జ్వరములు హరించును.

బాలసూర్యోదయము—నాభి, మిరియాలు, రససిం ధూరము, లవంగాలు, కస్తూరి, యివి సమములు. వీనిసమము యింగిలీకము యివి చనుబాలతో మర్దన మొనర్చి మాత్రలొన రించి అనుపాన విశేషములతో నెసంగిన సమస్త వ్యాధులు హరించును.

బాలమురారి—గోరోజనం (చప్పిడి) తు ౧, రససిం ధూరం తు ౧, చంగల్వకోష్ఠు తు ౧, లవంగాలు తు ౧ యివి రెండు మేకపిచ్చుకల సోనతో మర్దన మొనరించి పెసలంత మాత్రలగట్టి చనుబాలతో నొసంగిన సర్వజ్వరములు హరించును.

దగ్గులకు—వాకుడుపూలు 3, లవంగాలు ౨, యివి పెంచుకలోమాడ్చి నూరి చనుబాలతోకలపి బోసిన దగ్గులు హరించును.

మిరియాలు, పిప్పళ్ళు, లవంగములు, యివి వేయించి పాడముజేసి దుఘ్టుపాకువాడ్చి పిండిన రసములోగలపి త్రాగించిన బాలులదగ్గులు మానును. కఢ్య (శ్లేష్మము) తెగి పడును.

సదాపాకకు వాడ్చి రసముపిండి చనుబాలలో కలపి బోసిన దగ్గులు వాతము జ్వరములు హరించును. ఇది కస్తూరి తుల్యము.

బాలుచవ్వ చెలిదితీటలకు—తాళకము, వస, వేపవేరు యివి ఆవుపంచితముతో నరుగదీసి వేపన మొనర్చి వలయుచు చవ్వ (కరపాణి)—నల్ల వ్రుప్పి వేరుచక్క, వస, వెల్లుల్లి రెబ్బ, యివి ఆముదములోజేర్చి కాచి కొంచముత్రావిన కర పాణి పానును.

వేపయిగురు మజ్జిగతోనూరి లేపన మొనర్చినను మిర పకాయలమసిని నీళ్ళతోనూరి బూసినను కరపాణి మానును.

మాదిగవాని కొమ్ములో మాగినకొవ్వు, జీలకర్ర, యివి ఆవునేతిలోవైచి కాచి కాకియీకెచే బ్రామిన విసర్పులు మానును.

కుక్కగగ్గెరాకు కొంచము బండ్లారు (బియ్యముపస పునూరినపాడి) వెన్నతోనూరి బూసిన చలిదిమానును.

బోలుల వాంతులకు—పేలాలు, ప్రత్తివిత్తులలోపప్పు వలకులు, వేయించిన పిప్పళ్ళు, యివి నూరి తేనెలో నాకించ వలయును.

మారేడువేరు గంధముదీసి ఏలకుల పొడుముగలపి నాకించిన వాంతులు మానును.

పిప్పళ్ళపొడుము, వరిశీలపిండి, యివి తేనెలోగలపి కొంచము శర్కరజేర్చి నాకించ వలయును.

పమిడిపత్రికాయ కుమ్మూలోబెట్టి వాడ్చి రసముదీసి చనుబాలలోగలపి కొంచము తేనెజేర్చి త్రాగించవలయును.

సన్నిపాతవాంతి హిక్కలకు— నేలవెలగాకు ఏలకులు ధనియాలు యష్టిమధుకము చవ్యము సుగంధిపాలపొట్టు వట్టి వేళ్ళు యివి కషాయము గాచి త్రాగించవలయును.

మలబద్ధములకు— బెల్లము పసపు యివి నూరి శనగ గింజంత వెన్నలో గలపి నాకించిన మలబద్ధకము లణగును.

రససింధూరము ఓమము వేపయిగురు యివి నూరి మాత్రేలొనరించి చనుబాలతో పోసిన అజీర్ణము లణగును.

స్తన్యదోషములకు— పసపు మ్రానిపసపు బియ్యపు గింజలు వాకుడు యష్టి మధుకము యివి కషాయముగాచి తల్లి బిడ్డలు పానముజేయవలయును.

గీ. కటుకరోహిణి భూనింబ కొటజములు
చాగమధుకర్ణి తుంగముస్థేలునుశొంఠి
గాగ్రాలుసురదారు నల్లసుగంధిపాల
పాతచనుబా దోషముల్ పారదోలు.

స్త్రీ బాలవైద్యసుదాభి సప్తమతరంగము,

తా! కటుకరోహిణి నేలవేము కొడిశవిత్తులు చాగ గడ్డ తిప్పతీగె తుంగగడ్డలు శొంఠి దేవదారు నల్లసుగంధి పాల చిరుబొద్ది పీని కషాయ మివ్వవలయును. (తల్లికి)

చంటిబిడ్డలఅజీర్ణ భేదులకు— రసకర్పూరం యినుపగరిటె లోవైచి చనుపాలుబోసి ఉడికించినశుద్ధియగును. దానిని కైకొని శనగగింజంత సున్నము చాలినన్ని తమలపాకులతోడిమ లుజేర్చి మర్దించి మాత్రేలు గట్టవలయును. ఇవి బిడ్డలకు బోసిన అజీర్ణ భేదులు వాతములు హరించును.

ఆవాలు బొక్కినకాయలు సుగంధపాలవేరుపట్ట యివి సమములు వెచ్చజేసి ఆకుజముడాకులుకాచిబిండిన రసముతో మర్దించి కుంకుమపువ్వు కస్తూరిజేచ్చి నూరి మాత్రేలు జేయ వలయును. ఇవివాడిన అజీర్ణములు జ్వరములుహరించును.

కస్తూరిమాత్రేలు— వేయించిన మిరియాలు తుం ౧ వేయించిన పిప్పళ్ళు తుం ౧ వెచ్చజేసినశొంఠి తుం ౧ చనుబాలు తోనుడికించి శుద్ధిజేసిన యింగిళికము- తుం ౪ నిప్పువైకాచిన రసకర్పూరం తుం ౪ రససింధూరము తుం ౪ లవంగాలు తుం ౪ అక్కలకర్ర తుం ౪ జిట్టనరగోగు తుం ౪ యివి చూర్ణ మొనరించి కస్తూరి ౨ కుంకుమపువ్వు తుం ౧ గోరోజనముచి ౨ జున్ను చి ౨ పావుదారచి ౨ రొయ్యపొట్టుచి ౨ యివిజేర్చి మున గ వేరుచక్కరసము వావిలాకరసము అల్లపురసము గుంటగల్గర

రసము చిత్రిమూలరసము వీనితోనూరి పెద్దఆవాలంత మాత్రో లగట్టి వాడినసమస్త వ్యాధులు హరించును.

జెట్టకు—ఇది లేచుటకు ప్రారంభించగానే నిమ్మకాయకు రంధ్రముజేసి వేలికి తొడగి అచ్చట రక్తముజచ్చి వేలు తెల్లబడువరకు నుంచవలయును. చవుడు సున్నము గట్టి మంట బుట్టకుండ నీరుతో తడుపుచుండవలయును.

చెమటగుల్లకు—పసపు సున్నము నీరుతో యుడికించి లేచుటకు మొదలుబెట్టగానే నాలుగు, మూడు కల్లుగట్టిన సమసిపోవును.

కుసుమరోగము (అస్వగ్ధరము, చీరరోగము)—ఇయ్యది అతిమైధునముచేతను రక్తవైత్యముచేతను కలుగుచున్నది. ఉపవాసములు విశేషముగా కూరల భుజించుటవలన గలుగుచున్నది.

వేణుపత్రికాపాయము—వెనురాకు కూతురుబుడమ (నక్కదోస) వట్టివేళ్ళు, దానిమ్మకాయ చక్కలు, తుంగగడ్డలు కుకువేరు యివి సమములు కషాయము గాచి త్రాగిన కుసుములు హరించును.

లవంగాదిచూర్ణము—లవంగాలు తు ౦౪, కింఠి తు ౦౪, జీలకర్ర తు ౦౪, నల్లజీలకర్ర తు ౦౪, మిరియాలు తు ౦౪, సుగంధిపాల తు ౦1, యర్రోకలువగడ్డ తు ౦1, వీని

చూర్ణములో పంచదార గలపి నెయ్యిగలిపి పూటకు తు ౨ వంతున భక్షించవలయును.

తామరపూలు యష్టిమధుకము, తామరరేకులు, మంచి గంధము యివి చూర్ణముజేసి తిప్పనత్తు పంచదారగలపి బియ్యపుకడుగుతో నూరి యొండబెట్టి చూర్ణ మొనరించి శర్కర సమముగా కలపి పూటకు తులమువంతున బుచ్చుకొనవలయును.

అడ్డసరపాకు రసములో తిప్పతీగరసము గలపి పానము జేసిని తెల్లకుసుమరోగము హరించును.

ఉత్తరేణు ఆకులు, మిరియాలు నూరి పెరుగుతో శేపించిన అస్వగ్ధరములు హరించును.

నల్లఉప్పిచక్క తు ౨, వెల్లుల్లిరెబ్బలు తు ౨, యివి నూరి ౮ తులముల ఆవుచల్లతో త్రాగిన రక్తకుసుములు హరించును.

ఉ. వేపదిగుళ్లు మిర్యములు వీటిని మెత్తగనూరి మాత్రోలక యౌషికగట్టి కేబెపెరు గొప్పగనూరించి రెండుపూటలక ద్రాగిన వారమందు మరి దక్షుకమానున నృద్ధగంబులో గోపతివాహభీమ సుర కోటివిపక్ష విదారభూరధా.

స్త్రీ బాలవైద్య సుధాబ్ధి ప్రథమభాగము.

తెల్లబాడిచె చక్క రసములో శర్కరగలపి త్రాగిన రక్తప్రదరములు హరించును.

పమిడిప్రొత్తాకురసము మేడిచక్కరసము వీనిలో వరి పిండిగలపి రొట్టెను జేసి గాచి భక్షించవలయును. తెల్లకుసు మము హరించును.

కుసుమవ్యాధులకు యునానిచికిత్సలు—కర్పూరశిలా జతు భస్మము, కావిరాయి, యివి సమములు. పూటకు ౬ మాషలు నీటిలోగలపి త్రోగవలయును.

పెన్నేరుగడ్డ చూర్ణము కిలకండపాడుములో గలపి పూటకు తులమువంతున బుచ్చుకొనవలయును.

రుసూత్, తుమ్మబంక, తెల్లగుగ్గిలము, యివిమాష ప్ర మాణములు, వక్కలు మాషలు ౨ ౪, యివి నీళ్లతో నూరి నూషయెత్తు బిళ్లజేసి ౨-3 బిళ్లలు పుచ్చుకొనిన కుసుమము లు హరించును.

ఉక్కుద్రావకముయొక్కగుణము శ్రీబాలవైద్యసుధాభి పు110

గీ. రక్తపుష్టినొసగును రాజలంగ
ఋతుమతినిజేసి నీరసగతినిశాపు
శాలిపోయినవారికి బలముదెచ్చు
శ్రీలక్మెతయుమంచిది స్త్రీలుద్రావు.

యోనిశూలలు—వేపవిత్తులు, ఆముదపుగింజలపప్పు యివి సమములు వేపాకురసముతోనూరి గుడ్డకుబట్టించి వత్తి గాజుట్టి యోనియందు ధరించిన శూలలు హరించును.

గాడిదెగడపాకు, ఉప్పు, యివి నూరి పెంకునోవేయించి భస్మముజేసి శొంఠిచూర్ణముతో గవ్వెత్తు బుచ్చుకొనిన ముట్టు కుట్టులు నయమగును.

మూరుకొండాకు, ఏకవెల్లల్లిపాయ, మిరియాలు, యివి సమముగానూరి బహిష్టు మూడుదినములు సేవించిన ముట్టు శూలలు హరించును.

ముట్టరక్తము గడ్డకట్టినంతుకు—మునగాకు గుప్పెడు, నేయి తు ౮ లుజేర్చి మిరియాలు తు ౮ లు యివి వేయించి బహిష్టుకు పూర్వమే వారము దినములకుముందు పారంభించి భక్షించవలయును.

హర్షాధరజోరక్తమునకు శ్రీబాలవైద్య సుధాభి
గీ. వట్టివేరులుయింగువ వహ్నిమూల
మూలను కల్కముగావించి గలపి యాపు
నేత పానముజేయించి నిర్మలమగు
హష్టదుర్గంధ యార్ద్రవ దోషమిలను.
వహ్నిమూలము=చిత్రమూలము

బహిష్టు సక్రమముగానొనరించుటకు శ్రీ. వై.
గీ. తెల్లజల్లేడుపువ్వులు బెల్లమందు
వైచి మర్దించి మాత్రల ననుసజేసి
యొసగ ఋతుమతిచూపు నింపెసగజేవ
బృందచుతగుణ సంనోహ సంవిచాహ.

గీ. తెల్లగలిజేరు మూలముల్ దెచ్చి నూరి
 గుడ్డకునుబూసి జుట్టుక కుదురుగాను
 యోనియందున బెట్టుచునున్న ముట్టు
 గలుగు భూతలమందున గరళకంఠ.

వంధ్య (గొడ్రాయి) లకు—విష్ణుకాంత సమూలము
 నీడనెడించి మార్ల మొనరించి బఱ్ఱపాలతో తపసి ఆర బెట్టి
 నేదెవెన్నతో నేను దినములు ఋతుకాలమందు సేవించిన కాక
 వంధ్యాస్త్రీలు గర్భముధరించి సంతానవంతులగుదురు. మంచి
 పోకియి.

కం. తామరగడ్డలు శర్కర
 కోమలవశార క్తతిలలుగొట్టి మారగా
 వేమరు తేనెతో గోలిన
 భామలుగర్భముధరింతు బావజహరణా.

స్త్రీ బాలవైద్యసుధాద్ధి తృతీయతరంగము పు 123.

తా|| తామరదుంపలు యెర్రోనుప్పులుయివిచూర్ల మొనరించి
 హంచదారగలపి తేనెతో బుచ్చుకొనుచుండిన గర్భవతులగుదురు.

దాోతూదిచూర్లము—దాోక్ష దానిమ్మపండుచక్కలు
 ఖజూరఫలములు శొంతి పిప్పళ్ళు మిరియాలు కొబ్బరి మంచి
 గంధపుచక్క యష్టినుధుకము ఉసిరకవరుగు చారపప్పు ఏల
 కులు, లవంగాలు, లపంగపత్రి, నాగకేసరములు కురువేరు
 వట్టివేళ్ళు జావతి నేలగుమ్మడుగడ్డ పల్లేరుగాయలు అరటిగడ్డ

దురదగొండివిత్తులు జాజికాయ తక్కిలపుల్లు చెంగల్వకోస్తు
 మినుములు, నువ్వులు, వెనురుబియ్యము యవలబియ్యము
 లొద్దుగవుప్పు తుంగగడ్డలు జిలికవేళ్ళు జనపవిత్తులు నల్లజీల
 కర్ర తెల్లజీలకర్ర అజామోదము మెంతులు తాళిసపత్రి సైంధ
 లవణము ధనియాలు గంటుభారంగి కర్కాటకశృంగి గుంబగల
 గర యొడబెట్టినది గలిజేరువేళ్ళు జీడిపలుకులు నూమిడికలు
 కులు యివి చూర్ల మొనరించి అభోకసింధూరము ఒకభాగము
 కలపి చూర్లమునకు రెండితలు పంచదారకలపి కర్నమెత్తు
 ఆప్రపాలతోగాని ఆప్రనేతితోగాని ఋతుకాలము మొదలు
 నాలుగుమాసములు ఉదయసాయంకాలములందు సేవించిన
 రక్తపిత్తములు కుసుమవ్యాధులు పాండు కామి లార్చస్సులు
 మూత్రోక్చచ్ఛములు హరించును. దీర్ఘముష్ణుతులగు సంతా
 నము వడయుదురు. శొంతి పిప్పళ్ళు మిరియాలు నాగకేసర
 ములు యివిచూర్లముగావించి అప్రనేతితో మూడుదినములు
 ఋతుకాలమందు సేవించిన గర్భము ధరించి సంతానవంతు
 లగుదురు.

కం. తెలివెంపలిమూలంబులు
 తులమునుచూర్లించి గోవుడుగ్ధంబులచే
 వెలదులు దాోగినగర్భము
 కలుగదె ముక్త్యాలవాస కలుషవినాశా.

గర్భసావము(గర్భమునిలు వనందుకు)——రాజనపుబియ్యపుపిండి పంచదార వీనిచూర్ణమును మేడిచెట్టుయూతలకసాముముతో గోలినగర్భసావమాగి గర్భమునిలుచును. యష్టిచుధుకము తామరమంపలు చూర్ణ మొనరించి పంచదారగలపి యుదకముతో త్రాగిన గర్భసావము మంటలు హరించును.

గర్భిణివాంతులు (వేవిళ్ళు)——వేడినీటిలో నిమ్మపులుసు జేర్చి తత్వానుగుణ్యముగా బుచ్చుకొనవలయును.

యష్టిమధుకము వట్టివేరులు వీని కసాయములోగాని పంచదార గలపి సేవించిన వాంతులు దాహము నయపగును.

- కం. పరిపేలంబులు బిల్వము
- కరువేరును వట్టివేర్లుగూర్చి యుకల్క
- బురువడిత్రాగిన చర్దులు
- హరియించును గర్భిణులకు హరివినుతహారా.

వడ్లపేలములు, మారేడువేరుచక్క కురువేరు వట్టివేర్లు యివికల్కముజేసి పానముజేసిన గర్భిణుల వాంతులు హరించును.

స్త్రీ బాలవైద్య సుధాబ్ధి చతుర్థతరంగము.

గర్భిణి అగ్ని మాంద్యమునకు——వాము పెన్నేరుగడ్డ జీలకర్ర పిప్పలిమోడి యివి చూర్ణ మొనరించి జెల్లముపాకములో గలపి భక్షించవలయును.

గర్భిణివాతమునకు (పిరేచన బద్ధకము)——దేవదారు ముత్తువపులగము దుంపరాన్నము శొంఠి ఆముదపువేసు యివి కసాయముగాచి కొద్దిగా ఆముదముజేర్చి పానమొనర్చిన వాత నెప్పులు హరియించును.

గర్భిణిల దగ్గులకు——మారేడుకాయగుజ్జులోవరిపేలాల పిండి గలపి సరముతో త్రాగిన కాసహరించును.

అహిషత్యచూర్ణము——శొంఠి, పిప్పళ్ళు, మిరియాలు, తుంగగడ్డలు ఉసిరికవరుగు ఆకుపత్తి దాల్చినీపట్ట వాయువిడం గములు కరకచక్కలు ఏలకులు యివిసమములు తెల్లతెగడ మూడుభాగములు యివి చూర్ణ మొనరించి శర్కరచూర సరిగాగలపి సేవించిన వాతవైత్య కఫములు గర్భిణులశూలలు క్రిములు కాసలు అగ్నిమాంద్యములు మేహములు యివి హరించును.

మాసమాస గర్భవేదన చికిత్సలు.

౧ యష్టిమధుకము ద్రాక్ష ఎఱ్ఱచందనము చందనము యివి చూర్ణ మొనరించి ఆప్రపాలతో ద్రాగిన ప్రథమమాస గర్భవేదన హరించును.

౨ తామరతూళ్ళు నాగకేసరములు యివినురిపాలతో ద్రాగిన రెండవమాసవేదన హరించును.

3 శ్రీగంధము గ్రంథితగరము చెంగల్వకోష్ఠ తామర తూళ్ళు తామరఅగరులు యివి నూరి పాలతో ద్రాగిన మూడవ మాస వేదనము హరించును.

౪ తామరతూళ్ళు పల్లెరుగాయలు నల్లకలువగడ్డలు వట్టి వేళ్ళు అరటిగడ్డ యివి పాలతో నూరి రసము దీసి పానమొన రించిన నాల్గవమాస వేదనము తొలంగును.

౫ తామరతూళ్ళు రేగాకులు నాగకేసరములు నల్లకలువ దుంకలు యివి నీటితో నూరి రసము గైకొని పాలతో ద్రాగిన ఐదవమాస వేదన హరించును.

౬ మాజిష్టి వెలగపండుగుజ్జ యివి నూరి పంచదార జేర్చి పాలతో పానమొనరించి యారవ మాస గర్భవేదనము తొలంగును.

౭ వట్టి వేళ్ళు యేనుగుపల్లెరుగాయలు తుంగగడ్డలు మంజి ప్తి నాగకేసరములు తామరతూండ్లు వీనిక పాయములో పంచ దారగలపి గోలిన యేడవమాస వేదనము హరించును.

౮ యష్టిమధుకము మెట్టదామర గచ్చపప్పు తుంగగడ్డలు నెమ్మొటములు గజపిప్పళ్ళు నల్లకలువగడ్డలు యివి పాలతో నూరి పానము జేసి యెనిమిదవమాస వేదనము తీరును.

౯ యష్టిమధుకము దుండగొండివేళ్ళు సుగంధిపాలవేరు పొట్టు యివి పాలతో నూరి త్రాగిన తొమ్మిదవమాస వేదనము హరించును.

గర్భస్యావచలనములకు మాసచికిత్సలు

౧ యష్టిమధుకము శాకబీజము క్షీరకాకోళి దేనదారు.

౨ ఆశ్మంతకము నల్లనువ్వులు తామ్రవల్లి పిల్లిపిచర.

౩ ముయ్యోకుపొన్న (అత్తపత్తి) క్షీరకాకోళి నల్లకలువ సుగంధిపాల.

౪ తీటకసింద నల్లసుగంధిపాల సన్నరాన్నము తామర పూలు యష్టిమధుకము.

౫ పెద్దవాకుడు చిన్నవాకుడు నేలగుమ్ముడు క్షీరకాకోళి గుమ్ముడు లవంగపత్తి.

౬ కోలపొన్న, చిట్టాముట్టి, మునగచెక్క, యేనుగపల్లెరు, గుమ్ముడు.

౭ శింగాడికాయలు, తామరగడ్డ, ద్రాక్ష తుంగగడ్డలు, యష్టిమధుకము, శర్కర.

౮ వెలగ, మారేడు, వాకుడువేళ్ళు, చేనుపొట్ల, చెరుకు, వెద్దములక.

౯ యష్టిమధుకము, దూలగొండి, కాకోళి, సుగంధిపాల.

౧౦ శొంఠి, క్షీరకాకోళి.

౧౦ తవాక్షిరి, నల్లకలువగడ్డ, మంజిష్టి, ఉశిరికవరుగు, కరక్కాయ.

౧౨ తెల్లగుమ్మడు వేరు, తేల్కణి, క్షీరకాకోళి, సుగంధిపాల ఈనదిరెండు నెలలకు జెప్పియున్న దినుసులు నలగనొట్టి పాలలో వైచిగాని కషాయముగాచి పాలలో జేచ్చిగాని కషాయములుగాని ఆయామాసములకు పానము జేయించవలయును.

గర్భశూలలు శ్రీ బాలవైద్య సుధాభి పు ౧౩౬

కం. తామరకుంప రసంబున

యామిని శర్కరలజేర్చి యతివలుదాగె

నీమహిగర్భ స్రావము

భీమంబగు శూలలణగు విశ్వాఫీశా.

తా|| తామరగడ్డ రసములో పసపు పంచదారజేర్చి త్రాగవలెను.

కీమిశూలలు—భావంచివిత్తులు దేవదారు పసపు వేపాకు యివి నూరి యోనియందు లేపన మొనర్చిన శూలలు వాదించును.

శొంఠి, మారేడు వేరు, ముత్తువ పులగము, యివి కషాయముగాచి సైంధలవణము పేల్చిన యింగువ వీనిపొడుము నెయ్యి గలపి త్రాగిన గర్భిణిశూల లణగును.

. సుఖప్రవసమునకు—వస, పిప్పళ్ళు, యివి నీటితో నూరి నాభిచుట్టును బూసిన సుఖముగా నీళ్ళాడును.

మక్కలకరోగచికిత్స—మావి (మైల) బాగుగా వెడల కుండిన వస్త్రముందు గ్రంధులు శూల మూత్రోబంధకము మొదలగు గుణములు కలుగును. దీనినే మక్కలక రోగమనీ చెప్పబడియున్నది.

శొంఠి, పిప్పళ్ళు, మిరియాలు, దాల్చినవట్ట, లవంగపత్రి నాగకేసరములు, ఏలకులు, ధనియాలు, వీనిచూర్ణము పాత బెల్లముతో భక్షింప వలయును.

సూతికారోగము (బాలింతగుణము)—ప్రథమసోపానములో వివరించి యున్న విడియము ప్రసవించిన వెంటనే యివ్వవలయును. లేనియెడ మంచి యింగువ పొంగించి యివ్వవచ్చును. కొందరు రసకర్పూరపుబిళ్ళల పొల్లములు గట్టి తెలిసినవారు నూరి మాటుబెట్టిగాని మ్రింగింతురు. స్నానాంత రము మోడికారము ఒకచూసముగాని రెండుచూసములుగాని దినుపింతురు. ఇది మిగుల మంచిది. మోడికారము దినుసులు ప్రథమ సోపానమున చూడనగును. కొందరు బ్రాందిని త్రాగింతురు. యిది మంచిదేగాని పాలు పడవని వాడుక.

వజ్రికాంజికము—పిప్పలి, మోడి, చవ్యము, శొంఠి, ఓమము, జీలకర్ర, నల్లజీలకర్ర, పసపు, మూనిపసపు, బిడాలవణము, సావర్నలవణము, యివి పొడు మునర్చి కలిలోగలపి కాచి బాలింతల కొసంగిన సూతికావాతము శూల మొదలగు నవి నివారణ యగును.

సూతికలకు కషాయమాత్రాలు—చిత్రములము, దాల్చి నకట్ట, నీలియాకు, తుంగగడ్డలు, వీని కషాయములో తేనెగలపి పానముజేసిన సూతికాతోగములు హరించును.

ఏకవెల్లులిపాయలు, మిరియాలు, ఏలకులు, నీరుల్లి పాయ యివినుారి చింతవిత్తు లంతటి మాత్రాలజేసి సేవించిన సూతికావాతములు నయమగును.

మోడిపిప్పళ్ళు, కారుమునగచెక్క, శొంఠి, తిప్పతీగె, చవ్యము, చిత్రములము, వీని కషాయముగాచి దాగిన సూతి కావాతములు హరించును.

శ్రీ బాలవైద్య సుధాబ్ధి పు168

గీ. భృంగిమూలంబులును వస వెల్లిపాయ
రెబ్బలును శొంఠియోమము రూఢిగా క
షాయమునుగాచి సేవించ బాయసూతి
కాముజలు శీఘ్రకాలమే కాలశంఠ.

భృంగిమూలములు = గుంటగల్గర వేళ్ళు తక్కినది

స్పష్టము.

యూనానిచికిత్స—అక్కలకర్ర తు ౧, మిరియాలు తు ౧, వట్టివేళ్ళు తు ౧, గోరోజనం చిన్నములు ౪, ఆదిబచ్చి కాని చిర, పావుదారు చిర, రొయ్యిపీత చి ౪. కస్తూరి చి ౨, యివి ఆకుజచు డాకు రసముతోగాని లేక జిట్టవరగోగు రస ముగ్ధ గాని దుష్టుపాకు రసముతోగాని యీమూడు రసము.

లతోగాని మర్దించి మాత్రాలుజేసి అనుపాన విశేషలముతో సేవించవలయును.

బృహత్సూతికా వినోదరసము—శొంఠి భా ౧ మిరి యాలు భా ౨ పిప్పళ్ళు భా ౪ పాదర లవణము భా ౪ ౫ జాజిమొగ్గలు భా ౨ వేల్చిన మైలతుత్తరము భా ౨ యివి వావిలాకురసముతో నొక ర్షూముమర్దించి మాత్రాలొనరించి తేనెతో సేవించిన సూతికా వాతములు హరించును.

సూతికా రోగమునకు వరమహంస క్రియ—వేయించి నపిప్పళ్ళు వరహయెత్తు వెచ్చజేసిన అక్కలకర్ర వర ౧ ౫ యింగువ వ ౧ | బాలింతబోలు వ ౧ ౫ వెల్లులిపాయ రెబ్బలు వ ౧ ౫ గోరోజనము పావలాయెత్తు రెడ్డివారివాన బాలాకు పెద్దపిడికెడు యివి బాగుగా మర్దించి గచ్చకాయంత మాత్రాలు తొమ్మిదిచేసి ర్షూముకొక మాత్రావంతునయొసగి దాహ మడిగినప్పుడు కొర్రగింజల జావ నివ్వవలయును దాహము వళ్ళుమంటలు సూతికా వాతము యివిహరించును.

బాలింతల దాహమునకు—బొక్కెనాకు వస వాము వేపవిత్తులపప్పు మిరియాలు కుగులగొట్టి యివి నాలుగు పెంచు కలోజేర్చి నూడ్చి నీరుబోసి దించి వడియబోసి అప్పుడప్పుడు దాిపుచండిన సూతికా వాతము హరించుటయే గాక గర్భగో శమును శుద్ధి నొనర్చును.

మెలతు త్రరము పెరుగుతోనూరి పెంకులో కేర్చి వేయించిన శుద్ధియగును.

బాలింతలకుపడే చీముకట్టుటకు—కుంకుమ పువ్వు గ ౧ బాలింతబోలు గ ౨ ముసోబరము గ 3 వీని నూరి మాత్రోలీయ వలయును. గ గుర్తు వరహాకు వేయుచుండురు.

స్తన్యదోషములకు—అగరు శొంఠి చాగ సీమనేల వేము దేవదారు శొంఠి కొడిశవిత్తులు సుగంధపాలవేరుపట్ట గ్రంథి తగరము కటుకరోహిణి వీని కషాయము తల్లికొసాగిన స్తన్యదోషములణగి తల్లిబిడ్డల కారోగ్యము కలుగును.

పాలు పడుటకు—నేలగుమ్మడు గడ్డను పాలతో నూరి రసముదీసి పంచదారకలపి పానమొనర్చ వలయును.

మదనాసబకాగు (బాబ్బాయికాయ) తెలికపిండి యివి కలపి కూరవండుకుని భక్షించిన పాలుపడును.

పిల్లిపీచరవేళ్లు పాలతోనూరి త్రాగినను పాలుపడును.

అక్రోటు ఆకులు గోధువరవ్వ యివి సమములు పిసికి ఆవునేతిలో పూరీలుగావండి ఏడుదినములు భక్షించిన పాలు బడును.

బాలింతనంజల (శోఫ) కు వాడుకలోనున్న మాత్రలు— పొంగించిన లవంగములు వేయించిన పిప్పళ్ళు రేవల్చిన్ని పాలు సన్నిరాన్నము మండూరభస్మము రజతలోహరసాయనము పౌతాప లంకేశ్వరము వాతరాక్షసము యివి మెత్తగా నూరి

తేనెలో మర్దించి మాత్రోగట్టి అనుపాన విశేషములతో వాడవలయును.

గీ. కటుకరోహిణి గజ్జేరు కరకపండ్లు
సోమలత వేపవేళ్లును శొంఠి మాని
పసుపుత్తికకటోలంబు క్వాధమెలమి
బెట్టిపానంబు జేయించ దిట్టమైన
నంజువ్యాధులు పాండువుల్ నయముగాదె.

స్త్రీ బాలవైద్య సుధాభి పు 176.

తా|| సోమలత=తిప్పతీగ c తిక్తకటోలము=చేదుపొట్ల
పునర్నవాది కషాయము—చిత్రీమాలము కరక్కాయ
చక్కలు జెముడుచక్క యుప్పిచక్క శొంఠి గజ్జేరు వేళ్ళు యివి
గోసూత్రీములో కషాయముగాచి ద్రాపిననంజులుహరించును.
ఇవి మిగులఉష్ణము గావించును. జాగ్రతగా వాడవలయును.

స్త్రీ. వై. అన్నము యిష్టము లేనప్పు డివ్వవలసిన
ఆహారము.

కం|| మిలెన్ను హారెలెక్కుల
నుల్లమురంజల్లనివ్వ నొప్పును దేనిక
సల్లలితంబుగ రోగుల
మెల్లగబోషించ శోషమించక నుండక.

ఆవుపాలు రాత్రీపూట వాడవచ్చును.

యోనిరోగములు. పరిషేచనమునకు (కడగుట)

గీ. త్రిఫలములు దంతివేళ్ళను తిప్పతీగ
క్వాధమును బెట్టి గోరెచ్చగానుజూచి
యోనిషేచన మొనరించ మానిసులకు
శూలలెల్లను మాయమా శూలపాణి.

స్త్రీ. వై. పు 195.

త్రిఫలములు (కరక ఉశిరక తాడికాయలు.) తక్కినది

శులభము

యోనిశూల నివారణ పిచువు—గ్రింధి తగరము
పెద్దములక చంగల్వకోష్ఠు సైంధలవణము దేవదారు యివి
సమములు కల్కముగావించి నువ్వులనూ నెల్లోజేర్చి కాచి
దానిలో ప్రత్తినితడిపి యోనియందు ధరించిన శూలలు హరిం
చును.

వచావ్యప యోగము—వస, నల్లజీలకర్ర జీలకర
పిప్పళ్ళు ఆడ్డసరము సైంధలవణము వాము యవతొరము
చిత్రిమూలము పంచదార యివి ప్రసన్నమను మధ్యముతో
నూరి నేతిలోవైచి వేయించి శేవించిన యోనిశూలలు
రోమ్మునోప్పి గుల్మార్యస్సులు మొదలగునవి హరించును.

యోని గట్టి పడుటకు.—వేపవిత్తుల పప్పు తిలతైలము
లోజేర్చి కాచి విత్తుల కురిహరించి వెచ్చగానున్నపుడు బూసిన
వైద్యయోనివ్యాధి హరించును. మునగపువ్వులు కాచు జాజి

కాయ కరకచక్కలు మాజీఫలములు వగరు పోకలు యివి నూరి
యోనియందు ధరించిన బిగువుగానగును.

గర్భిణీ సూతికలకు హోమాపతి చికిత్సలు.

గీ. గర్భధారణమాదిగా కాలిఫాసు
షష్టచూర్ణము దినుచుండి యిష్టముగను
దానితోమధ్య మధ్యను దుగుసుక్యాలి
కేరియాప్లవ రొప్పును నారుసంఖ్య.

స్త్రీ బాలవైద్యసుధాభి పు. 182.

తా. గర్భము ధరించినది మొదలు నెం ౬ రు కాలిఫాస్
వాడుచు మధ్య మధ్య క్యాలి కేరియాప్లవరు వాడుచుండ
వలయును. రక్తస్రావము గట్టను.

గర్భధారణమాది నెం ౬ రు కాలిఫాస్ పుచ్చుకొను
చుండిన స్నాయువుల దుర్బలత్వము చక్కబడుటయే గాక
సుఖముగా ప్రసవించును.

కం. ఘనక్యాలి కేరియాఫా
సును షష్టమ మర్దనముల చూర్ణ మొసంగక
తనువుకు బలమింపొందును
కనకాచల చాపసోమ ఖండకలాపా.

గర్భస్రావ ప్రత్యోశనము—గర్భస్రావమైన పిమ్మట
3 మర్దనల ఘరంపాస్ గ్రే 30 లు పాను యిష్టోదకములో
గలపి యోని ప్రత్యోశన మొనర్చుకొన వలయును. రోగిని తిరుగ

నివ్వక పరుండబెట్ట వలయును. బియ్యపుజావగాని, పాలు, గంజి, ఫలములు వీని యొసగవలయును.

వేవిళ్ళు (Xర్చిణీవాంతులు) — వసునమునందు ఆమ్లముండినయెడ నెట్రంపాసు 3 మర్దనల చూర్ణ మొసగవలయును. మూడు మర్దనల నెట్రంపల్పనొసంగిన వైత్యవమనములు హరించును. ౬ మర్దనల నెట్రం మ్యూరు గైకొనిన నీరు గ్రోక్కుట చక్కబడును.

పథ్యము స్త్రీ - వై - పు 182.

గీ. పాలుద్రాగవచ్చు పండ్లు మెక్కగవచ్చు

కరము సులభ జీర్ణకారివస్తు

చయముభోజనంబు సలుపగవచ్చును

మిత్రచంద్రనేత్రీ మిత్రిగొంగ.

విరేచనబద్ధకమునకు. ఆరుమర్దనల క్యాలికేరియాప్లవరు గొనుచుండిన విరేచనబద్ధక మణగును. మూడుమర్దనల ఫెరంఫాసు వేడినీటగలపి యొని గడిగిన స్నావవేదనమణగును. ౬ మర్దనల క్యాలికేరియాప్లవరు వాడిన చెఱురక్తము వెడలి ఆరోగ్యము కలుగును. ౬ మర్దనల క్యాలికేరియాఫాస్ దీనము నకు నాలుగుసారులు ద్రాపిన ఆకలి గలుగును.

సూతికాజ్వరమునకు స్త్రీ. వై. 183.

సీ. పౌధమంబునను ఫెరంఫాసుకాలీఫాసు

షష్టమర్దనముల సల్పువాటి

గలపిద్రాగించుచు క్రమముగానాపైన

నట్టికాలీమూరు వట్టియొసగ

మేలగునిదాహము మిక్కిలిగానున్న

యెడల కాలీమూరు హెచ్చకుండ

గలపి నెట్రంమ్యూరు కరముద్రాపించుచు

పొట్టకు నావిరి బట్టవలయు

గీ. కాపుకాయంగ వలయును కాంతకెలమి

వట్టావేయంగ నగుఘెరం ఫాసుమూడు

మర్దనంబుల దానిని మంచిపాలు

ద్రాపగానగు నోలింగ దనుజభంగ.

పాలుబడుటకు యూనాని చికిత్స — ఎట్టవియ్యము

(వెలవడము) తెల్లజీలకఱ్ఱ, బాదంపప్పు ప్రోత్తిపలుకులు, చలగోజాపప్పు, సోయికూరవిత్తులు, యివినీటితోనూరి రసముచీసి అర్ధశేరు ఆప్రపాలలో జేర్చి అందు నిషిస్తా తు ౨ పటికిబెల్లము కొద్దిగావైచి పాకమొనరించి సుఖోష్ణముగా పానమొనరించవలయును.

నిషిస్తాచేయువిధము: — గోధుమలు నీటిలోజేర్చి నాన

బెట్టి రుబ్బి పాలుదీసి కళాయి పాత్రీయగుగాని మట్టి పాత్రీయందుగాని జేర్చియొండబెట్టి పొడిజేయవలయును. దీనినే నిషిస్తాయందురు.

చనుకుదురుకు — మొదటిలవస్థయందు ౩ మర్దనల నెట్రోంఫాస్ ఫెరంఫాస్ వీనిపొడుముల రెండుగంటల కొకసారి గొనవలయును.

3 మర్దనల ఫెరంఫాస్ 3౦ గ్రాయినులు వేడినీటిలో గలపి చన్నుకుదురులకు బూయవలయును. ఫెరంఫాస్ కాలీ మూరు నెకదానివెంట నొకటి యొసగినచన్నులు వాపునందు గలిగిన జ్వరము హరించును. జ్వరము లేనియెడల మర్దనల కాలీమూరు నొసగవలయును.

దగ్ధజ్వరము—ఇది చికిత్సలేకయే మానును. మాన కున్న ౩ మర్దనల ఫెరంఫాస్ రెండుగంటల కొకసారి యివ్వ వలయును.

స్తనములు పగిలినందుకు—తం గేడుయిగురు నూరి చను బాలతోగాని నేతితోగాని స్తనములకు లేపనమొనరించ వల యును లేక వెన్నగాని పొంగించిన పటికిగాని మైనముగాని బూసిన చన్నుల గాయముల మానును.

బహిష్టునెప్పికి—మూడులేక ఆరుమర్దనల మ్యూగ్నిసి యాఫాస్ యివి వేడినీటితో రెండు గంటలకొకసారి పానము జేయవలయును. ౩ మర్దనల ఫెరంఫాస్ గంటకొక పర్యాయ మొసగవలయును.

రజోర క్తము యుండలుగట్టి నల్లగా వెడలుచున్నందుకు ౩ మర్దనల కాలిమాగురు రెండుగంటల కొకసారి వాడ వలయును.

రక్తస్రావమునకు—మిరియాలు, శొంఠి, బెల్లము వెల్లులిరెబ్బలు కాక రాకులు యివి నూరి మాత్రాలు శేవించిన రక్తశూలలు హరించును.

గరప్రయోగము (పెట్టుమంగు)—ముదిమ అవిశే చెట్టు వేరు గంధముదీసి రొమ్మునందును కడుపుపైన బూసి సెగతో గాచిన ఆరకున్నయెడ పెట్టుమంగు లక్షణముని గ్రహించవల యును. దీనియందు వమనము చేయించుట మంచిది. మృంగపం డ్లతోగాని చేమబీరవిత్తులతోగాని వమనము చేయించవలయును కొండరు చిలుముతో జేయించుచుందురు యిదికష్టము.

గరోపద్రవహారచూర్ణము—వస, తుంగగడ్డలు, వాయు విడంగములు, చిత్రీమూలము, చాగగడ్డ, చేమపొట్ల, ఏలకులు, ఘృవ్యము, తిప్పతీగ, గ్రింధితగరము యివి సమములు చూర్ణ మ్మనరించి నిమ్మపులుసుతో గాని మజ్జిగతో గాని ద్రావ వలయును.

గర్భనాశనమునకు భిషక్కు ధార్ణవం ఆ 2

జలగల కషాయము పానమొనర్చినను జలగల మసి వెన్నతోగలపి మెక్కినను గర్భము ధరించనేరరు.

పసపు, గోపిచందనము యిది నిమ్మపులుసుతో బుచ్చు కొనినను ఉప్పుకాసరగడ్డ, కొబ్బరి యివి భక్షించినను గర్భము జారును.

డింగీజ్వరము (యిక్ ఫ్లూ యెంజా) — కటుకరోహిణి వేపచక్క, శొంఠి, ధనియాలు, తుంగగడ్డలు యివి కషాయముగాచి దాిపవలయును.

క్విసీన్ సెల్ఫెట్ ఆరతికర్పూరం వాడుట మంచిది.

భావనకరక్కాయ — కరక్కాయ చక్కలు కలిలోవైచి పది దినములు ఊరబెట్టి కడిగి ఎండబెట్టి నాలవపాలు సైంధలవణము జేర్చి పులిచల్లలో వైచి ఉపకబెట్టి గైకొని ఒక కుండలో బోసి పిప్పళ్ళు, చవ్యము, పిప్పలికట్టె, చిత్రమూలము యివి తులములవంతు జూచి ఓమము, మిర్యాలు, శొంఠి, జీలకర్ర, సింధులవణము యివి ఫలపానీయములు చూర్ణ మొనరించి కుండలోనున్న కరకచక్క గలపి అల్లపురసము, నిమ్మపులుసు గుంటగల్గరసము వీనితో ఊరబెట్టి సేవించిన దగ్గులు, ములు మందాగ్నులు వైత్యములు వారించును.

భావనజీలకర్ర — మంచి జీలకర్రలో సైంధలవణము జేర్చి నిమ్మపులుసుతో నానబెట్టి ఆరనిచ్చి మరల పులుసుతో దశపి యార బెట్టి యిటుల నాలుగైదుసారులు భావనలొనరించి పిమ్మట అల్లపురసముతో నాలుగైదుసారులు భావనలొనరించ

వలయు నిది పుచ్చుకొనిన అరుచులు వైత్యములు దొలంగి ఆకలి గలుగును.

భావనఖర్జూరము — మంచి ఖర్జూరకాయలు చక్కలు జేసి విత్తనములు దీసివైచి సైంధలవణము కొద్దిగా జేర్చి నిమ్మపులుసు, శొంఠి, రసములతో భావనలొనరించి సేవించిన గిహణులు, వైత్యములు, ఉష్ణములు యివి అణగును.

భావనమరిచము — మిరియాలు కొంచము సైంధలవణము జేర్చి శంఖద్రావకముతో గాని మహాద్రావకముతో గాని నూరబెట్టుచున్నారు. మహాద్రావక మెక్కువయైన నోరు పుండగును.

జీర భక్షణ — అరచేతికి నీరు నున్నము బులిమి ఆరనిచ్చి పావుతులము జీలకర్రగొని బాగుగా నలచి వేడినీటితో పాన మొనరించిన వైత్యములణగి ఆకలిబుట్టును. ఉష్ణమణగును. పావును కూడా యీవిధిగానే భక్షించవచ్చును.

కడుపునుట్టి నరములు బిగబట్టినందులకు — తడిగడ్డ బాగుగా పిండి బాలుగు మడతలుగా పొట్టపైబరచి వేడినీళ్ళు నీసాలోజేర్చి బాగుగా కార్కుబెట్టిగాని, చెంబులోవైచిగాని, నెమ్మదిగా కాచవలయును. ఉష్ణోదకము కాపడము సమస్త నొప్పులకు మోచిడి.

పార్శ్వపునుప్పి (నూర్యవర్తము) — మంచి శోంఠిపా
డుము బీల్చినను శోంఠిరసము కొద్దిగా నశ్యము జేసినను వావి
లాకు పసరు నస్యమునర్చినను హరించును.

పరమక్రియ — ఉడయము లేచుటతోడనే ఒక గ్లాసులో
క్రిందటి దినము నీరుబోసి దానిలో కొంచము తేనెగలపి
పానము జేయవలెను.

బెణుకులకు — వెంటనే తడిగుడ్డజుట్టి నత్తురు జేరకుండు
నటుల నాలుగు గంటలు తడుపుచుండవలయును. బాధ తీర
కున్న వెన్నలో కొన్ని దినములు తోమించవలయును.

చిన్నబిడ్డ కామెర్లకు. — యాలకులు, లవంగములు, దా
ల్చినపట్ట వీని చూర్ణము పూటకు రెండు చిన్నములవంతున
తేనెతో నెసగిన గి దినములకు కామిలలు హరించును. గిద్దెడు
ఆపు పెరుగులో మూడుబొట్లు కాక రాకురసము బిండి మూడు
పూట లివ్యవలయును.

అంగముచుండి రక్తముపడేవారికి — భూచక్రిగడ్డ శతా
వరి వీని చూర్ణమునకు సమము చీనా చక్కెర గలపి యివ్వ
వలయును.

తంకేడాకు చూర్ణము పంచదారతో నెసగిన గట్టును.

1757

1756

1756

END OF
TITLE